

Brusel 1. dubna 2022
(OR. en)

7799/22

Interinstitucionální spis:
2022/0094(COD)

ENT 42
MI 245
CODEC 418
IA 38
COMPET 215

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	31. března 2022
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2022) 144 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 144 final.

Příloha: COM(2022) 144 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.3.2022
COM(2022) 144 final

2022/0094 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh,
mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011**

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2022) 167 final} - {SWD(2022) 87 final} - {SWD(2022) 88 final} -
{SWD(2022) 89 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 („nařízení o stavebních výrobcích“) stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh¹. Toto nařízení zajišťuje hladké fungování jednotného trhu a volný pohyb stavebních výrobků v EU. Dosahuje toho prostřednictvím harmonizovaných technických specifikací, které stanoví společný technický jazyk pro zkoušení a sdělování vlastností stavebních výrobků (např. reakce na oheň, tepelná vodivost nebo zvuková izolace). Používání norem je závazné, pokud jsou citovány v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. EU). Stavební výrobky, na něž se tyto normy vztahují, musí být opatřeny označením CE, které vyjadřuje, že splňují vlastnosti uvedené v prohlášení. Takové výrobky pak mohou být volně uváděny do oběhu na jednotném trhu. Členské státy EU nesmějí vyžadovat žádné další značky, osvědčení nebo zkoušky. Nařízení o stavebních výrobcích nestanoví požadavky na výrobky. Členské státy EU jsou odpovědné za bezpečnostní, environmentální a energetické požadavky platné pro budovy a inženýrské stavby.

Podle zprávy Komise o provádění nařízení o stavebních výrobcích z roku 2016² byly zjištěny určité nedostatky v jeho provádění a značný počet problémů souvisejících mimo jiné se standardizací, zjednodušením pro mikropodniky, dohledem nad trhem a vymáháním, které si zaslouží další zkoumání a diskusi. Hodnocení nařízení o stavebních výrobcích³, stanoviska platformy REFIT, jakož i zpětná vazba členských států a zúčastněných stran jasně poukázaly na nedostatky rámce, které ztěžují fungování jednotného trhu se stavebními výrobky, a cílů nařízení o stavebních výrobcích tudíž nemůže být dosaženo.

Ve sdělení Čistá energie pro všechny Evropany z listopadu 2016⁴ byla zdůrazněna potřeba uvolnit potenciál k růstu a vytváření pracovních míst zlepšením fungování stále roztržitého jednotného trhu se stavebními výrobky. Sdělení Zelená dohoda pro Evropu,⁵ akční plán pro oběhové hospodářství⁶ a sdělení Renovační vlna⁷ zdůraznily úlohu nařízení o stavebních výrobcích jako součást úsilí o energeticky a zdrojově účinné budovy a renovace a při řešení udržitelnosti stavebních výrobků. Návrh revidované směrnice o energetické náročnosti budov⁸ zdůraznil význam emisí skleníkových plynů během životního cyklu budov a stavebních materiálů pro výpočet potenciálu globálního oteplování nových budov od roku 2030. V Lesní

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.

² Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, COM/2016/0445 final.

³ Pracovní dokument útvarů Komise SWD(2019)1770 – Hodnocení nařízení (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance, Čistá energie pro všechny Evropany, COM(2016) 860.

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Zelená dohoda pro Evropu, COM(2019) 640.

⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Nový akční plán pro oběhové hospodářství.

⁷ COM(2020) 662 final.

⁸ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepracované znění), COM(2021) 802 final.

strategii EU⁹ a ve sdělení s názvem „Udržitelné uhlíkové cykly“¹⁰ bylo v souvislosti s revizí nařízení o stavebních výrobcích oznámeno, že bude vypracována standardní, spolehlivá a transparentní metodika pro kvantifikaci klimatických přínosů stavebních výrobků a zachycování a využívání uhlíku. Rovněž Evropský parlament i Rada vyzvaly k přijetí opatření na podporu oběhového hospodářství u stavebních výrobků, k řešení překážek na jednotném trhu se stavebními výrobky a k přispění k cílům Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro oběhové hospodářství¹¹.

Dvěma obecnými cíli revize nařízení o stavebních výrobcích jsou proto 1) dosáhnout dobře fungujícího jednotného trhu se stavebními výrobky a 2) přispět k cílům zelené a digitální transformace, zejména k moderní, konkurenceschopné ekonomice účinně využívající zdroje.

Jedná se o iniciativu v rámci Programu pro účelnost právních předpisů (REFIT), neboť návrh je v souladu s cíli programu REFIT, jimiž je zjednodušení právních předpisů EU, aby byly cílenější a aby bylo snazší je dodržovat¹².

Cílem tohoto návrhu je řešit následující problémy:

Problém č. 1: Nedosažení jednotného trhu se stavebními výrobky.

Proces standardizace, který je jádrem nařízení o stavebních výrobcích, není dostatečně účinný. V posledních letech mohly být návrhy harmonizovaných norem vypracované evropskými normalizačními organizacemi (ESO) jen zřídka citovány v Úředním věstníku Evropské unie, a to především z důvodu právních nedostatků. Chybějící citace aktuálních harmonizovaných norem pro stavební výrobky je klíčovým faktorem, který narušuje hladké fungování jednotného trhu, vytváří překážky obchodu a vyvolává dodatečné náklady a administrativní zátěž pro hospodářské subjekty. Zastaralé harmonizované normy rovněž znamenají, že ne vždy jsou pro trh relevantní, protože tento proces nemůže držet krok s vývojem v odvětví. Současná situace navíc neumožňuje naplnit regulační potřeby členských států. Kvůli těmto nedostatkům členské státy používají národní značky, certifikace a schválení. To je v rozporu s nařízením o stavebních výrobcích a není to v souladu s judikaturou Evropského soudního dvora. Kromě toho se vzhledem k nedostatečným výsledkům dosaženým konvenční normalizační cestou postupně zvýšilo pracovní zatížení u alternativního postupu k získání označení CE prostřednictvím evropských dokumentů pro posuzování (EAD). Tento nárůst práce pak vedl k tomu, že Komise potřebuje více času na provedení svých posouzení, což může dokonce znamenat riziko ochromení systému.

Problém č. 2: Problémy s prováděním na vnitrostátní úrovni.

Tyto problémy rovněž zvyšují složitost právního rámce a přispívají k tomu, že se činnosti dozoru nad trhem v jednotlivých členských státech značně liší (co do kvality a účinnosti).

⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Nová Lesní strategie EU do roku 2030, COM(2021) 572 final.

¹⁰ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Udržitelné uhlíkové cykly, COM (2021) 800 final.

¹¹ Provádění nařízení (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh (nařízení o stavebních výrobcích), 2020/2028(INI) a <https://www.consilium.europa.eu/media/41508/st14523-en19.pdf>

¹² S cílem prokázat zjednodušení a snížení zbytečných regulačních nákladů při současném dosažení základních politických cílů byla v rámci posouzení dopadů vypracována tabulka znázorňující úspory nákladů u upřednostňované možnosti podle programu REFIT. Kromě toho se uplatňuje nová zásada „jeden přijmout – jeden zrušit“, která program REFIT posiluje.

Neúčinný dozor nad trhem a vymáhání obecně omezuje důvěru v regulační rámec, a proto nepředstavuje pro společnosti motivaci k dodržování právních předpisů.

Ve zprávě o provádění byly zjištěny nedostatky související s fungováním oznámených subjektů, což ukazuje, že by bylo vhodné zpřesnit příslušná ustanovení nařízení o stavebních výrobcích, např. pokud jde o požadavky na oznámené subjekty (článek 43 nařízení o stavebních výrobcích), povinnosti týkající se jejich činnosti (článek 52) a jejich koordinaci (článek 55).

Problém 3: Složitost právního rámce / nebylo dosaženo zjednodušení.

Harmonizované technické specifikace stanoví společný technický jazyk pro zkoušení a sdělování vlastností stavebních výrobků (např. reakce na oheň, tepelná vodivost nebo zvuková izolace). Označení CE podle nařízení o stavebních výrobcích je spojeno s posouzením vlastností stavebního výrobku, a nikoli s jeho shodou s požadavky na výrobek, neboť ty nejsou v nařízení o stavebních výrobcích stanoveny. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně výjimečnou situaci ve srovnání s jinými právními předpisy z nového legislativního rámce, je význam označení CE často chápán a vykládán nesprávně.

Jiná ustanovení nařízení o stavebních výrobcích nejsou dostatečně jasná nebo se překrývají buď v rámci samotném (např. překrývání informací požadovaných pro prohlášení o vlastnostech a pro označení CE), nebo mezi nařízením o stavebních výrobcích a jinými právními předpisy EU (potenciálně paralelní cesty k označení CE pro některé stavební výrobky podle nařízení o stavebních výrobcích a směrnice o ekodesignu¹³). Kromě toho byla zjednodušující ustanovení nařízení o stavebních výrobcích určená zejména malým a středním podnikům¹⁴ využívána jen omezeně, a to z důvodu nedostatečné informovanosti a z důvodu nejasnosti těchto ustanovení. Největší administrativní zátěž nesou nejmenší podniky. Překrývání a nesrovnalosti způsobují neefektivitu.

Navíc neexistují žádná zvláštní ustanovení o poskytování informací v digitální podobě. To bude problémem zejména proto, že v souvislosti s digitálními rejstříky budov¹⁵, evropským rámcem pro hodnocení udržitelnosti budov Level(s)¹⁶ nebo jinými nástroji pro hodnocení a podávání zpráv o udržitelnosti budov budou nezbytné spolehlivé informace o výrobcích od výroby až po instalaci v budově a demolici.

Problém č. 4: Nařízení o stavebních výrobcích není schopno plnit širší politické priority, jako je zelená a digitální transformace a bezpečnost výrobků.

Dostupné harmonizované metody posuzování vlastností stavebních výrobků zahrnují pouze některé prvky související s dopady na životní prostředí, jako je znečištění, ale nebyly

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie.

¹⁴ Tj. článek 5 (výjimky z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech), článek 36 (který má zabránit zbytečnému opakování zkoušek), článek 37 (zjednodušené postupy pro mikropodniky) a článek 38 (zjednodušené postupy pro výrobky vyráběné jednotlivě nebo nesériově na zakázku).

¹⁵ Digitální rejstřík budovy je dynamický nástroj, který umožňuje zaznamenávat, zpřístupňovat, obohacovat a organizovat různé údaje, informace a dokumenty podle konkrétních kategorií. Představuje záznam hlavních událostí a změn v průběhu životního cyklu budovy, jako je změna vlastnictví, držení nebo užívání, údržba, rekonstrukce a další zásahy. [Definice digitálního rejstříku budovy – Úřad pro publikace Evropské unie \(europa.eu\)](#).

¹⁶ Level(s) je nástroj pro hodnocení a podávání zpráv, vyvinutý Evropskou komisí, pro hodnocení udržitelnosti budov, který je důsledně založen na oběhovém hospodářství: [Level\(s\) \(europa.eu\)](#).

vypracovány s ohledem na udržitelné využívání přírodních zdrojů. Nařízení o stavebních výrobcích navíc neumožňuje stanovit environmentální, funkční a bezpečnostní požadavky na stavební výrobky, což brání možnosti řešit problémy při nedodržení deklarovaných vlastností. Pro stimulaci poptávky a poptávky po nízkouhlíkových stavebních výrobcích a stavebních výrobcích, které ukládají uhlík, jsou však zapotřebí ucelené a transparentní informace o vlastnostech stavebních výrobků z hlediska klimatu, životního prostředí a udržitelnosti a možnost regulovat vlastní charakteristiky výrobků, jako je životnost nebo opravitelnost. Zlepšení oběhového charakteru stavebních výrobků rovněž posílí odolnost EU, pokud jde o přístup ke stavebním materiálům¹⁷. Digitální informace o stavebních výrobcích navíc nejsou dostatečně dostupné, aby bylo možné řešit cíle oběhového hospodářství a udržitelnosti a poskytovat informace požadované dalšími souvisejícími právními předpisy (např. směrnici o energetické náročnosti budov nebo nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků).

Nařízení o stavebních výrobcích významně omezuje možnosti odvětví důsledně a harmonizovaně uvádět vlastnosti výrobků a rozlišovat výrobky s ohledem na klima, životní prostředí a udržitelnost. Rovněž výrazně omezuje možnosti členských států definovat vnitrostátní požadavky na budovy nebo zahrnout do veřejných zakázek kritéria týkající se cílů udržitelnosti, aniž by bylo ohroženo fungování jednotného trhu.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Iniciativa je v souladu se zásadou „významně nepoškozovat“, neboť přispívá k cílům ekologické transformace v rámci Zelené dohody pro Evropu (zejména Renovační vlny) a akčního plánu pro oběhové hospodářství. Podporuje ekologičtější výrobu, opětovné použití, repasování a recyklaci stavebních výrobků. Zajišťuje přizpůsobení změně klimatu. Podporuje revizi směrnice o energetické náročnosti budov tím, že poskytuje informace o vlastnostech stavebních výrobků z hlediska životního prostředí, a usnadňuje tak výpočet energetické náročnosti budov, jejich potenciálu globálního oteplování a pohlcování uhlíku spojeného s jeho ukládáním.

V akčním plánu pro oběhové hospodářství byla oznámena iniciativa pro udržitelné výrobky, jejímž cílem je zajistit, aby výrobky byly vhodné pro klimaticky neutrální a oběhové hospodářství účinně využívající zdroje, a to zejména přijetím nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků. Tam, kde právní předpisy EU týkající se konkrétních výrobků, jako je tento návrh, upravují aspekty výrobků z hlediska environmentální a klimatické udržitelnosti, by další rozvoj politiky a legislativy měl zůstat ve specializovaném nástroji, který je stejně přísný jako nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků. Přispěje to k lepší soudržnosti pravidel EU týkajících se konkrétních výrobků a zamezí se tím administrativní zátěži hospodářských subjektů, které by jinak musely plnit požadavky stanovené v různých právních předpisech EU.

Vzhledem k silné provázanosti mezi environmentálními a konstrukčními vlastnostmi stavebních výrobků, včetně zdravotních a bezpečnostních aspektů, proto tento návrh stanoví požadavky na stavební výrobky z hlediska udržitelnosti. Zvláštní okolnosti však mohou u stavebních výrobků odůvodnit cílený zásah podle nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků. Půjde například o stavební výrobky spojené se spotřebou energie, které jsou již regulovány stávající směrnici o ekodesignu, jako jsou kamna na tuhá paliva.

Sdělení „Nová průmyslová strategie pro Evropu“¹⁸ z března 2020 stanoví plán pro průmysl EU, který bude stát v čele souběžné zelené a digitální transformace, přičemž bude využívat

¹⁷ [placeholder: 2. hloubkový přezkum]

¹⁸ COM(2020) 102 final, „Balíček opatření k průmyslové politice z roku 2020“ zahrnuje také zvláštní strategii pro malé a střední podniky (MSP; COM(2020) 103 final) a Zvláštní opatření k řešení překážek

silu svých tradic, podniků a lidí ke zvýšení konkurenceschopnosti. K dosažení těchto cílů byl definován přístup založený na průmyslovém ekosystému, aby se lépe propojily potřeby a podpořily klíčové subjekty v jednotlivých hodnotových řetězcích. Sdělení aktualizující novou průmyslovou strategii 2020¹⁹ označilo stavebnictví za jeden z prioritních ekosystémů, které čelí nejdůležitějším výzvám při plnění cílů v oblasti klimatu a udržitelnosti a při přijímání digitální transformace a jehož konkurenceschopnost na tom závisí. Komise v rámci aktualizované průmyslové strategie připravuje ve spolupráci s průmyslem, zúčastněnými stranami a členskými státy postup transformace pro ekosystém stavebnictví. V rámci této činnosti Komise dne 15. prosince 2021 zveřejnila pracovní dokument útvarů Komise²⁰, v němž navrhuje scénáře, jak se stavebnictví stane ekologičtější, digitálnější a odolnější. Klíčem k odolnosti ekosystému a předpokladem souběžné transformace je aktivující a regulační rámec vhodný pro budoucnost, který podporuje investice a budování důvěry.

Strategie MSP pro udržitelnou a digitální Evropu²¹ zdůraznila důležitou úlohu malých a středních podniků při prosazování ekologické transformace a zopakovala potřebu vybavit je nástroji k pochopení a zmírnění environmentálních rizik, a to i v odvětví stavebnictví.

„Strategie EU pro normalizaci: Stanovování celosvětových norem na podporu odolného, zeleného a digitálního jednotného trhu EU“²² označila stavebnictví za jednu z nejrelevantnějších oblastí, kde by harmonizované normy mohly zlepšit konkurenceschopnost a omezit překážky na trhu.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), protože hlavním účelem nařízení je odstranit překážky oběhu stavebních výrobků na jednotném trhu.

• Subsidiarita (v případě nevylučné pravomoci)

Bez nařízení EU nelze nedostatky nařízení o stavebních výrobcích napravit vnitrostátními právními předpisy, neboť členské státy nemají žádné pravomoci ke změně rámce nařízení o stavebních výrobcích ani k nápravě jeho nedostatků prostřednictvím vnitrostátních opatření. V současné době, kdy v EU neexistuje příslušná normalizace, jsou environmentální a bezpečnostní vlastnosti stavebních výrobků řešeny na vnitrostátní úrovni různými způsoby, což vede k rozdílným požadavkům na hospodářské subjekty. **Jednotné opatření na úrovni EU je proto oprávněné a nezbytné.** Pouze na úrovni EU lze stanovit podmínky pro zajištění volného oběhu stavebních výrobků a zároveň zajistit rovné podmínky a sledovat cíle udržitelnosti.

Pokud jde o **přidanou hodnotu opatření na úrovni EU**, návrh přispěje ke zlepšení celkového fungování jednotného trhu se stavebními výrobky tím, že zvýší právní jistotu i předvídatelnost, zlepší rovné podmínky pro stavební ekosystém a bude se zabývat aspekty klimatických a environmentálních vlastností a oběhovosti stavebních výrobků, což lze řešit pouze na úrovni EU.

bránících dobrému fungování jednotného trhu a zlepšení prosazování společně dohodnutých pravidel, COM(2020) 93 final a COM(2020) 94 final.

¹⁹ COM(2021) 350 final, Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy.

²⁰ SWD(2021) 419 final, <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/47996>

²¹ COM(2020) 103 final.

²² COM(2022) 31 final.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, protože nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení dobře fungujícího jednotného trhu se stavebními výrobky, a je přiměřený z hlediska dosažení zamýšleného cíle.

Cílem návrhu je řešit zjištěné nedostatky nařízení o stavebních výrobcích a cíle Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro oběhové hospodářství ve vztahu ke stavebním výrobkům a zároveň vycházet ze základních zásad nařízení o stavebních výrobcích (včetně harmonizovaných norem vypracovaných evropskými normalizačními organizacemi). Řešení a zlepšení základního fungování rámce nařízení o stavebních výrobcích, zejména procesu normalizace, je pro dosažení cílů politiky nezbytné. Některé z nových prvků, jako jsou požadavky na výrobky nebo akty Komise obsahující technické specifikace, budou uplatňovány pouze v případě, že to bude pro konkrétní výrobky zapotřebí.

Návrh **řeší všechny zjištěné problémy co nejúčinnějším a nejefektivnějším způsobem**. Navrhuje komplexní regulační rámec, který ob stojí v budoucnosti, a zahrnuje náhradní řešení a nové regulační nástroje, které lze aktivovat, pokud to konkrétní kategorie nebo skupina výrobků na základě podrobné analýzy potřebuje. Vzhledem k široké škále stavebních výrobků může pouze tento přístup zajistit, aby byly cíle návrhu účinně sledovány, aniž by vznikla zbytečná zátěž pro hospodářské subjekty.

- **Volba nástroje**

Návrh má podobu **nařízení**, kterým se ruší v současnosti platné nařízení o stavebních výrobcích. Zajišťuje společné provádění navrhovaných právních předpisů v celé EU.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX-POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex-post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V roce 2016 Komise zveřejnila podpůrnou studii ke kontrole účelnosti v odvětví stavebnictví²³. Studie posuzovala soudržnost vybraných aktů EU vztahujících se na odvětví stavebnictví a zvažovala překrývání právní úpravy mezi nařízením o stavebních výrobcích a směrnicí o ekodesignu (2009) a směrnicí o energetických štítcích. Potvrdila také nesrovnalosti v definicích, chybějící křížové odkazy a překrývání mezi těmito třemi právními předpisy.

V roce 2019 Komise zveřejnila hodnocení²⁴ nařízení o stavebních výrobcích. Hlavními problémy, které byly v tomto hodnocení identifikovány, byly v pořadí podle důležitosti: i) nedostatečně účinný systém normalizace, který je jádrem nařízení o stavebních výrobcích; ii) neúčinný a značně rozdílný (v jednotlivých členských státech) dozor nad trhem a iii) menší zjednodušení, jehož bylo nařízením o stavebních výrobcích dosaženo, než se očekávalo.

Závěry obou dokumentů byly v návrhu zohledněny.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Během přípravy návrhu byly konzultovány různé zúčastněné strany: členské státy, evropské technické orgány a sdružení, vnitrostátní orgány, společnosti/výrobci, dovozci a distributoři,

²³ Economisti Associati, Milieu & CEPS (2016). Podpůrná studie kontroly účelnosti u odvětví stavebnictví: vnitřní trh EU a právní předpisy o energetické náročnosti.

²⁴ Hodnocení nařízení (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, SWD(2019)1770.

sdružení spotřebitelů, orgány dozoru nad trhem, evropské/mezinárodní organizace (průmyslová sdružení), oznámené subjekty, sdružení pracovníků/odborníků a další subjekty, jako jsou jednotlivci a jiné nevládní organizace.

V souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy EU proběhlo několik konzultací. Stručný popis je uveden v odrážkách níže.

- Horizontální online průzkum (průzkum týkající se horizontálních otázek)²⁵

Horizontální průzkum byl zaměřen na vybrané odborníky a jeho cílem bylo zjistit, jak řešit různé horizontální otázky zjištěné během hodnocení nařízení o stavebních výrobcích, aby se shromáždily podněty, které se použijí k dalšímu upřesnění možností politiky.

- V březnu a září 2020 se uskutečnila dvě specializovaná setkání s odborníky z členských států k přezkumu nařízení o stavebních výrobcích.

Účelem těchto setkání bylo projednat proces a upřesněný dokument o orientačních možnostech²⁶, jakož i shromáždit názory členských států na tato témata: oblast působnosti a vztah k ostatním právním předpisům EU, harmonizovaná oblast, vnitrostátní právní předpisy a informační potřeby, příloha I (základní požadavky na stavby) a požadavky na životní prostředí.

- Průzkum mezi společnostmi²⁷

Účelem průzkumu mezi společnostmi bylo posoudit, jaký dopad by měly mít upřesněné orientační možnosti politiky na společnosti v evropském odvětví stavebních výrobků. Průzkum byl zaměřen na hospodářské subjekty v tomto odvětví.

- Veřejná konzultace²⁸

Veřejná konzultace ukázala, že všechny skupiny zúčastněných stran důrazně odmítly zrušení nařízení o stavebních výrobcích (možnost politiky E). Ve většině skupin zúčastněných stran se největší skupiny vyslovily pro zachování stávajícího nařízení o stavebních výrobcích (tj. základní možnost politiky A). Podstatná část skupin zúčastněných stran upřednostňovala revizi nařízení o stavebních výrobcích (tj. možnosti politiky B, C nebo D)²⁹.

Průzkum mezi společnostmi navíc ukázal, že ačkoli hospodářské subjekty stávající nařízení o stavebních výrobcích v zásadě podporují, upozornily na řadu problémů, které je třeba řešit a které vyžadují revizi. Především se jednalo o proces normalizace.

²⁵ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) a Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Podpůrná studie pro posouzení dopadů přezkumu nařízení o stavebních výrobcích, Příloha VI: Výsledky horizontálního průzkumu (Vstupní zpráva). Průzkum byl proveden v období od 11. října 2019 do 31. října 2019.

²⁶ Upřesněný dokument o orientačních možnostech (2020), <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/40762>

²⁷ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) a Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Podpůrná studie pro posouzení dopadů přezkumu nařízení o stavebních výrobcích, Příloha VII: Výsledky průzkumu mezi společnostmi (druhá zpráva o pokroku). Průzkum byl proveden v období od 10. srpna 2020 do 25. října 2020.

²⁸ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) a Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Podpůrná studie pro posouzení dopadů přezkumu nařízení o stavebních výrobcích, Příloha VIII: Výsledky průzkumu otevřené veřejné konzultace (První zpráva o zjištěních). Průzkum byl proveden v období od 4. září 2020 do 25. prosince 2020.

²⁹ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) a Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021), s. 68.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Kvantitativní a kvalitativní analýza dopadů jednotlivých možností byla podpořena zvláštní smlouvou o technické podpoře³⁰.

Studie shromáždila a doplnila dostupné podklady pro analýzu možností politiky a posouzení jejich možných dopadů. Možnosti politiky byly prozkoumány za účelem posouzení preferencí a dopadů především na základě výsledků průzkumu a veřejné konzultace.

Kromě toho byly prostřednictvím příslušných zpráv, studií a setkání se zástupci členských států, obchodních sdružení, společností, technických a zkušebních orgánů získány další odborné posudky.

- **Posouzení dopadů**

Komise provedla posouzení dopadů revize nařízení o stavebních výrobcích. Po vyřešení připomínek Výboru pro kontrolu regulace vydaných v jeho prvním záporném stanovisku ze dne 26. července 2021 obdrželo posouzení dopadů dne 26. ledna 2022 kladné stanovisko s výhradami. Stanovisko výboru, jakož i konečné znění posouzení dopadů a jeho souhrn jsou zveřejněny společně s tímto návrhem.

Posouzení dopadů zkoumalo a porovnávalo pět možností politiky, jak řešit problémy související s nařízením o stavebních výrobcích:

Možnost A – základní stav (bez revize)

Základní scénář předpokládal, že nařízení nebude revidováno, alelepší se jeho provádění prostřednictvím pokynů a dalších právně nevynutitelných opatření. Základní scénář tedy znamenal pokračování systému harmonizace a jeho provádění.

Možnost B – oprava nařízení o stavebních výrobcích

Možnost B se zaměřila na řešení problémů, na které upozornilo hodnocení, a to prostřednictvím následujících opatření:

- Možnost B řeší problémy systému technické harmonizace, zavádí **pravomoc Komise, aby mohla využít „náhradní“ řešení** pro případ, že systém normalizace nebude poskytovat normy včas a v dostatečné kvalitě.
- Přetrvávající existence vnitrostátních požadavků a značek bude zmírněna **jasným vymezením oblasti regulované na úrovni EU**.
- Umožní harmonizovaný rámec pro **posuzování a sdělování environmentálních vlastností** stavebních výrobků.
- Nastaví digitální strukturu kompatibilní s **digitálním pasem výrobku**.
- Podpoří **opětovné používání** stavebních výrobků.
- **Zlepší dozor nad trhem** posílením donucovacích pravomocí a sladěním činnosti různých orgánů dozoru nad trhem a případně stanoví minimální počet kontrol a minimální úroveň lidských zdrojů, které mají být nasazeny při dozoru nad trhem se stavebními výrobky.

³⁰ „Podpůrná studie k posouzení dopadů pro přezkum nařízení o stavebních výrobcích“, smlouva č. 575/PP/2016/FC, vedená společností Civic Consulting GmbH.

- Posílí **společné rozhodování** všech orgánů a oznámených subjektů.
- Zmírní překrývání s jinými právními předpisy EU **zavedením kolizních pravidel** a zajištěním soudržnosti.
- Zavede **zvláštní označení** pro stavební výrobky (Evropský stavební výrobek, ECP), aby bylo jasné, že označení se vztahuje na prohlášení o vlastnostech, a nikoli na prohlášení o shodě.
- **Cílená ustanovení** a oprávnění členských států podmíněně osvobodit některé mikropodniky od povinností vyplývajících z nařízení o stavebních výrobcích.

Možnost C – zaměření nařízení o stavebních výrobcích

Tato možnost vychází z prvků popsanych v možnosti B. V možnosti C je však **oblast působnosti nařízení o stavebních výrobcích omezena na určité oblasti** v závislosti na následujících třech dílčích možnostech, které lze kombinovat:

- Dílčí možnost C1: Harmonizované normy a akty Komise obsahující technické specifikace by zahrnovaly pouze metody posuzování pro výpočet vlastností, aniž by byly na úrovni EU stanoveny mezní úrovně vlastností, třídy nebo jiné požadavky.
- Dílčí možnost C2: Oblast působnosti nařízení o stavebních výrobcích by se zaměřila pouze na základní oblasti podle regulačních potřeb členských států, významu pro životní prostředí nebo pro bezpečnost výrobků a významu pro trh.
- Dílčí možnost C3: Členské státy by měly možnost nabídnout alternativní cestu k přístupu na trh, která vychází z vnitrostátních předpisů a nespolehá se na harmonizované normy a akty Komise obsahující technické specifikace.

Možnost D – posílení nařízení o stavebních výrobcích

V návaznosti na možnost B mohou být zavedeny také požadavky týkající se **vlastních charakteristik výrobků** za účelem ochrany veřejného zdraví, bezpečnosti a životního prostředí. Tyto požadavky na konkrétní výrobky lze formulovat prostřednictvím tří dílčích možností/přístupů (dílčí možnosti D1 a D2 lze kombinovat):

- Dílčí možnost D1: přístup vycházející z nového legislativního rámce pro požadavky na výrobky (opírající se o normalizaci vypracovanou evropskými normalizačními organizacemi).
- Dílčí možnost D2: přístup vycházející ze společných technických specifikací (vypracovaných Komisí nebo pod jejím dohledem).
- Dílčí možnost D3: kombinace možností D1 a D2.

Možnost E – zrušení nařízení o stavebních výrobcích

Nařízení o stavebních výrobcích by bylo zrušeno. Obchod se stavebními výrobky by se opíral o vzájemné uznávání.

Upřednostňovaná možnost

Bylo zjištěno, že upřednostňovanou možností je **možnost D**, protože umožňuje řešit cíle a hlavní nedostatky rámce nařízení o stavebních výrobcích s nejvyšší mírou účinnosti a

soudržnosti. Zajišťuje volný pohyb stavebních výrobků v rámci jednotného trhu a plně odpovídá ambicím vyplývajícím ze Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro oběhové hospodářství. Hlavní změny jsou následující³¹:

- Jasnější definice rozsahu a zahrnutí opětovně použitých a 3D tištěných stavebních výrobků a montovaných domů.
- Zavedení nového zmocnění pro Komisi, aby mohla 1) přijímat technické specifikace prostřednictvím aktů Komise v případech, kdy systém normalizace nepřináší včasné a dostatečně kvalitní výsledky; 2) stanovovat požadavky na výrobky.
- Zavedení environmentálních, funkčních a bezpečnostních požadavků na stavební výrobky.
- Zavedení „harmonizované zóny“, jasnějšího rozdělení rolí členských států a mechanismu pro shromažďování informací o aktivní výměně informací o regulačních potřebách nebo opatřeních členských států a jejich řešení s ohledem na cíle jednotného trhu.
- Zavedení nové povinnosti výrobců poskytovat kromě prohlášení o vlastnostech také prohlášení o shodě (soulad s požadavky na výrobek); možnost poskytovat informace elektronickými prostředky.
- Poskytnout seznam obecných požadavků na udržitelnost (které budou dále definovány pro jednotlivé rodiny výrobků v aktech Komise / harmonizovaných normách).
- Zavedení a zlepšení ustanovení o zjednodušení a osvobození pro mikropodniky.
- Posílení donucovacích pravomocí orgánů dozoru nad trhem.
- Rozšíření úlohy kontaktních míst pro stavební výrobky na podporu hospodářských subjektů.
- Zřízení nového systému Komise, který umožní jakékoli fyzické nebo právnické osobě sdílet stížnosti nebo hlášení týkající se možného porušení nařízení.
- Sladění s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků v oblasti udržitelnosti z hlediska změny klimatu a ochrany životního prostředí a s digitálním pasem výrobku.

Možnost D předpokládala nahrazení označení CE novým označením (označení „Evropský stavební výrobek“ neboli „ECP“). Existuje však také riziko, že taková změna by mohla zvýšit nejasnosti pro hospodářské subjekty, místo aby je snížila, zejména během přechodného období, kdy by byla vyžadována dvě označení. Proto bude označení CE zachováno a výrobci jím budou muset opatřovat výrobky, pro které vypracovali prohlášení o vlastnostech nebo shodě.

Studie dokládající posouzení dopadů sice dospěla k závěru, že možnost D může vést k dodatečným nákladům pro hospodářské subjekty, zejména v důsledku zavedení prohlášení o vlivu na životní prostředí, měla ale určitá omezení spojená s použitými údaji. Vzhledem k dodatečnému zjednodušení, které možnost D předpokládá, může ve skutečnosti přinést čisté snížení o přibližně 180 milionů EUR z hlediska administrativní zátěže (viz příloha III zprávy o posouzení dopadů).

³¹ Další informace naleznete v podrobném vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Návrh minimalizuje náklady na dodržování předpisů prostřednictvím dobře fungujícího procesu normalizace, jasnějších ustanovení, pobídek k opakovanému použití výrobků, menšího počtu dalších vnitrostátních požadavků a vytvořením rovných podmínek pro všechny výrobce, zejména malé a střední podniky, ve všech členských státech. Plánované sdílení práce a technické doladění s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků navíc zamezí zbytečným nákladům pro podniky, zejména ty malé a střední.

Vzhledem k tomu, že nařízení o stavebních výrobcích nestanoví použití digitálních nástrojů, návrh maximálně využívá potenciál digitalizace ke snížení administrativní zátěže. Všechny informace a dokumentace související s návrhem mohou být zpracovány v digitální podobě (např. digitální pas výrobku) a trvale uloženy, sdíleny a zpřístupněny v informačním systému. Povede to k větší transparentnosti v dodavatelských řetězcích, umožní to ukládat údaje o stavebních výrobcích do rejstříků budov a používat je pro výpočty vyžadované podle jiných právních předpisů (např. směrnice o energetické náročnosti budov). Usnadní se tím také dohled nad trhem.

Dalšího snížení administrativní zátěže výrobců bude dosaženo odstraněním překrývání mezi označením CE a prohlášením o vlastnostech. Členské státy budou rovněž moci z povinností vyjmout mikropodniky, které neobchodují přes hranice.

Zavedením nového oprávnění pro Komisi, aby mohla zavést minimální počet kontrol, které mají provádět orgány dozoru nad trhem, se návrh snaží zlepšit nerovnoměrné uplatňování pravidel nařízení o stavebních výrobcích na trhu. To může vyžadovat větší kapacitu orgánů dozoru nad trhem, ale umožní to lepší podporu členských států při výkonu jejich odpovědnosti za zajištění bezpečnosti a udržitelnosti staveb.

- **Základní práva**

Návrh nemá **žádný** dopad na ochranu základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh si vyžádá další zdroje pro účinnou správu rámce nařízení o stavebních výrobcích. Požadované **navýšení počtu zaměstnanců o sedm plných pracovních úvazků**³² je úměrné cílům. Zaměstnanci Komise budou vykonávat tyto hlavní činnosti:

- vypracovávat a provádět nařízení o stavebních výrobcích,
- vypracovávat sekundární právní předpisy (prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci),
- vypracovávat a spravovat žádosti o normalizaci a akty Komise,
- posuzovat a citovat harmonizované technické specifikace,
- vypracovávat společné technické specifikace,
- spolupracovat s evropskými normalizačními organizacemi v oblasti předběžných normalizačních prací a normalizace,
- spolupracovat se zúčastněnými stranami na technických otázkách,
- poskytovat podporu orgánům členských států,

³² Viz legislativní finanční výkaz v příloze.

- poskytovat školení orgánům členských států, oznámeným subjektům a dalším subjektům,
- poskytovat poradenství členským státům a podnikům.

Tyto činnosti jsou právní, technické a administrativní povahy a je třeba je provádět v rámci útvarů Komise (nebo v některých případech pod jejich dohledem). V této souvislosti by bylo třeba zvýšit počet zaměstnanců odpovědných za správu stávajícího rámce nařízení o stavebních výrobcích a podpořit je jinými útvary Komise (např. Společné výzkumné středisko) nebo využít externí služby. Zejména pro vědeckou a technickou podporu přípravy aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů a pro horizontální úkoly. Nakolik bude návrh schopen reagovat na cíle, bude do značné míry záviset na dostupných zdrojích Komise.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Komise bude sledovat provádění, uplatňování a dodržování těchto nových ustanovení, aby posoudila jejich účinnost. Sledování a hodnocení politiky související s návrhem by se soustředilo na hlavní otázky, které má revize řešit: fungování procesu normalizace, dostupnost informací o výrobcích z hlediska ochrany životního prostředí a bezpečnosti a požadavky na ochranu životního prostředí a bezpečnost výrobků začleněné do technických specifikací, dopady na fungování dozoru nad trhem.

Navrhuje se, aby hodnocení návrhu proběhlo nejdříve za osm let po datu jeho uplatnění, aby se mohly projevit výsledky a dopady nových pravidel.

• Informativní dokumenty (u směrnic)

Vzhledem tomu, že právním nástrojem je nařízení, které je přímo použitelné v členských státech, informativní dokument není zapotřebí.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Kapitola I nařízení obsahuje obecná ustanovení.

Článek 1 popisuje předmět a výslovně odkazuje na environmentální, klimatické a bezpečnostní vlastnosti stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám, jakož i na environmentální, klimatické, funkční a bezpečnostní požadavky na výrobky.

Článek 2 vymezuje oblast působnosti, která zahrnuje stavební výrobky, výrobky a služby související s 3D tiskem, klíčové díly, části nebo materiály, pokud o to výrobce požádá, sestavy nebo smontované výrobky, na které se vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo evropské dokumenty pro posuzování (EAD), montované rodinné domy. Ve stanovených případech se nařízení vztahuje i na použité výrobky. Oproti nařízení o stavebních výrobcích je oblast působnosti pozměněna, aby se zabránilo překrývání např. se směrnicí o pitné vodě³³ a směrnicí o městských odpadních vodách³⁴.

V článku 3 jsou stanoveny definice.

Článek 4 definuje základní požadavky na stavby a způsoby stanovení základních charakteristik (na základě vlastností, např. recyklovaného obsahu) stavebních výrobků. To se bude provádět podle základních požadavků na stavby stanovených v části A přílohy I a spolu

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě, EUR-Lex – 32020L2184 – EN – EUR-Lex (europa.eu).

³⁴ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, EUR-Lex – 31991L0271 – EN – EUR-Lex (europa.eu).

s metodami posuzování bude tvořit součást norem, které se pro účely uplatňování tohoto nařízení stanou závaznými. Komise je rovněž zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které definují mezní hodnoty a třídy vlastností ve vztahu k základním charakteristikám. Kromě toho je Komise zmocněna v případě zpoždění nebo nedostatků v procesu normalizace přijímat akty v přenesené pravomoci obsahující technické specifikace. Komise je dále zmocněna měnit část A přílohy I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci s ohledem na technický pokrok nebo za účelem zahrnutí nových rizik a environmentálních aspektů.

Článek 5 stanoví, že všechny výrobky, na které se nařízení vztahuje, musí splňovat obecné, přímo použitelné požadavky a příslušné požadavky na rodinu nebo kategorii výrobků stanovené v části D přílohy I. Rovněž zmocňuje Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které přesněji definují požadavky na výrobky podle částí B, C a D přílohy I. Tyto akty v přenesené pravomoci mohou být dále doplněny dobrovolnými harmonizovanými normami vypracovanými na základě žádosti o normalizaci. Kromě toho je Komise rovněž zmocněna měnit části B, C a D přílohy I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci s ohledem na technický pokrok nebo za účelem zahrnutí nových rizik a environmentálních aspektů.

Článek 6 zmocňuje Komisi, aby určila použitelný systém posuzování a ověřování, včetně dalších kroků potřebných k boji proti systematickému nedodržování předpisů.

Článek 7 vymezuje „harmonizovanou zónu“ na rozdíl od oblastí, za které jsou odpovědné členské státy. Kromě toho zavádí mechanismus pro řešení naléhavých regulačních potřeb členských států v oblasti zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu.

Článek 8 stanoví zmocnění k přijímání aktů v přenesené pravomoci, které mají zabránit dvojímu posuzování výrobků podle tohoto nařízení a jiných právních předpisů Unie.

Kapitola II (články 9 až 18) upravuje postup, prohlášení a označování.

Články 9 až 12 upravují prohlášení o vlastnostech a příslušné výjimky (včetně výjimek pro mikropodniky, které neobchodují přeshraničně, za určitých podmínek: pro repasované výrobky nebo pro části staveb připravené k opětovnému použití nebo repasované).

Články 13 a 14 stanoví pravidla pro prohlášení o shodě (shoda s požadavky na výrobek podle článku 5). V zájmu minimalizace administrativní zátěže se prohlášení o shodě kombinuje s prohlášením o vlastnostech.

Podle článku 15 lze prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě dodat v elektronické podobě nebo prostřednictvím trvalého odkazu. Musí být dodána v jazycích požadovaných členskými státy, v nichž výrobce hodlá výrobek zpřístupnit.

Články 16 až 18 stanoví obecné zásady a podmínky pro označení CE a pro používání dalších označení.

Kapitola III (články 19 až 33) vymezuje práva a povinnosti hospodářských subjektů. Stanoví obecné a podrobné povinnosti pro výrobce, včetně toho, jak používat příslušné harmonizované technické specifikace (harmonizované normy a akty v přenesené pravomoci) k posuzování a deklarování vlastností výrobku.

Konkrétně článek 22 definuje povinnosti výrobců v oblasti ochrany životního prostředí, včetně povinnosti uvádět závazné charakteristiky udržitelnosti stanovené v příloze I části A oddílu 2, potenciál globálního oteplování a požadavky na vlastnosti nebo minimální recyklovaný obsah. Po přijetí aktů v přenesené pravomoci pro danou rodinu výrobků jsou výrobci rovněž povinni

- navrhovat a vyrábět výrobky a jejich obaly tak, aby jejich celková environmentální a klimatická udržitelnost dosáhla současného stavu techniky
- upřednostňovat recyklovatelné materiály a materiály vyrobené recyklací,
- dodržovat povinnosti týkající se minimálního obsahu recyklovaného materiálu a další mezní hodnoty pro environmentální udržitelnost uvedené v harmonizovaných technických specifikacích,
- předcházet předčasnému zastarávání výrobků, používat spolehlivé díly a navrhovat výrobky tak, aby jejich životnost neklesla pod průměrnou životnost výrobků příslušné kategorie,
- navrhovat výrobky tak, aby je bylo možné snadno opravovat, renovovat a modernizovat.

Další články definují konkrétní povinnosti zplnomocněných zástupců (článek 23), dovozců (článek 24), například zajistit, aby výrobky pod jejich kontrolou zůstaly bezpečné, a kontrolovat, zda výrobce splnil své obecné povinnosti, distributorů (článek 25), povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek, zprostředkovatelů, on-line tržišť, on-line prodejců a on-line obchodů (čímž je začleňují do architektury zajišťování shody) (článek 27) a poskytovatelů 3D tisku (článek 28). Zavádí tedy ustanovení, která umožňují, aby se rámec zabýval i novými obchodními modely. Zavádí také nové zvláštní povinnosti hospodářských subjektů, které provádějí odinstalování použitých výrobků nebo s nimi nakládají za účelem opětovného použití nebo repasování (článek 29), a povinnosti týkající se výrobků dvojího užití a pseudovýrobků (článek 31). Upravuje prodej stavebních výrobků on-line nebo na dálku (článek 32).

Kapitola IV (články 34 až 42) obsahuje pravidla týkající se norem pro stavební výrobky a evropských dokumentů pro posuzování. Zahrnuje závazné uplatňování pro všechny požadavky na vlastnosti a dobrovolné pro vlastní požadavky na výrobek. Stanoví pravidla pro evropské dokumenty pro posuzování a jejich vztah k prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě (článek 35), pro vypracování, přijímání (článek 36) a zveřejňování evropských dokumentů pro posuzování (článek 38), požadavky na obsah evropských dokumentů pro posuzování (článek 40) a pro řešení neodůvodněného šíření evropských dokumentů pro posuzování (článek 36). Upravuje rovněž pravidla pro řešení sporů v případě neshod mezi subjekty pro technické posuzování (článek 39).

Kapitola V (články 43 až 46) stanoví požadavky na určující orgány odpovědné za subjekty pro technické posuzování a pravidla pro jejich určení, kontrolu a hodnocení. Zavádí rovněž zmocnění pro Komisi, aby stanovila požadavky na subjekty pro technické posuzování z hlediska personálního obsazení a aby vymezila koordinační úkoly subjektů pro technické posuzování.

Kapitola VI (články 47 až 63) popisuje úlohu oznamujících orgánů (článek 48) a požadavky na tyto orgány (článek 49), včetně nejdůležitějších povinností týkajících se jejich činnosti a informační povinnosti. Stanoví požadavky na oznamované subjekty (článek 50), povinnosti týkající se jejich činnosti (článek 60) a informační povinnosti (článek 61) a uvádí povinnosti oznamovaného subjektu ve vztahu k jeho subdodavateli nebo pobočce (článek 53). Stanoví rovněž pravidla pro používání jiných zařízení než zkušební laboratoře oznamovaného subjektu (článek 54). Předpokládá se postup pro členské státy a Komisi při vznášení formálních námitek proti harmonizovaným normám pro akreditaci (článek 52).

Kapitola VII (články 64 až 67) stanoví zjednodušené postupy. Za účelem snížení administrativní zátěže, zejména pro malé a střední podniky a mikropodniky, stanoví tato kapitola zjednodušené postupy, včetně článku 64 o používání vhodné technické dokumentace,

článku 65 umožňujícího mikropodnikům používat mírnější systém ověřování, článku 66 snižujícího požadavky na nesériové výrobky vyrobené na zakázku, které jsou instalovány v rámci jedné určené stavby, a článku 67 o uznávání posouzení a ověření jiným oznámeným subjektem.

Kapitola VIII (články 68 až 76) stanoví pravidla pro dozor nad trhem a ochranné postupy. Článek 68 zmocňuje Komisi ke zřízení systému, který umožní jakékoli fyzické nebo právnické osobě sdílet stížnosti nebo zprávy o možném nedodržování tohoto nařízení.

Článek 70 stanoví, jak postupovat v případě nesouladu, článek 71 pak ochranný postup EU pro případy, kdy se členské státy mohou oprávněně odvolávat na naléhavé důvody týkající se zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí. Článek 72 stanoví pravidla pro nakládání s vyhovujícími výrobky, které představují riziko. Článek 73 obsahuje zmocnění pro Komisi, aby mohla stanovit minimální počet kontrol, které mají být prováděny v rámci dozoru nad trhem, a rovněž stanovit minimální lidské zdroje, které mají orgány dozoru nad trhem vyčlenit pro stavební výrobky. Článek 74 stanoví koordinaci dozoru nad trhem a skupinu pro správní spolupráci (ADCO). Za účelem posílení kapacit orgánů dozoru nad trhem mají tyto orgány právo na náhradu nákladů na kontroly a zkoušky od hospodářských subjektů (článek 75). Orgány dozoru nad trhem jsou povinny každoročně podávat Komisi zprávy o své činnosti (článek 76).

Kapitola IX (články 77 až 81) vymezuje zásady informační a správní spolupráce. Zavádí se za účelem posílení celkového systému a uplatňování nařízení, aby se zabránilo rozdílným rozhodnutím, která by mohla vytvořit nerovné podmínky.

V souladu s těmito cíli se článkem 77 zřizuje a udržuje informační a komunikační systém, který zajišťuje harmonizovaný výklad a uplatňování tohoto nařízení.

Článek 78 zmocňuje Komisi ke zřízení unijní databáze nebo systému stavebních výrobků, které usnadní přístup k informacím o výrobku (zejména k prohlášení o vlastnostech, prohlášení o shodě a návodům k použití). Článek 79 reviduje pravidla týkající se kontaktních míst pro stavební výrobky s cílem lépe podpořit hospodářské subjekty. Článek 80 vyžaduje, aby orgány dozoru nad trhem, kontaktní místa pro stavební výrobky, určující orgány, subjekty pro technické posuzování, oznamující orgány a oznámené subjekty udržovaly aktuální informace v oblasti své činnosti a absolvovaly školení o společném výkladu a uplatňování pravidel. Rovněž požaduje, aby Komise organizovala školení alespoň jednou ročně. Článek 81 umožňuje členským státům společně určit orgány, které budou plnit své povinnosti podle nařízení, a sdílet zdroje a odpovědnosti.

Kapitola X (článek 82) stanoví podmínky spolupráce se zeměmi mimo EU, a to i s cílem omezit negativní dopady nedodržování předpisů hospodářskými subjekty se sídlem v těchto zemích na jednotný trh.

Kapitola XI (články 83 a 84) se zabývá pobídkami členských států a zelenými veřejnými zakázkami. Článek 83 stanoví přístup pro členské státy, kterým by motivovaly k používání udržitelnějších stavebních výrobků. Článek 84 zmocňuje Komisi k vypracování požadavků na udržitelnost pro zelené veřejné zakázky na stavební výrobky.

Kapitola XII (článek 85) zmocňuje Komisi k určení, zda je určitý předmět stavebním výrobkem.

Kapitola XIII (článek 86) mění nařízení (EU) 2019/1020 tak, aby se nařízení (EU) 2019/1020 vztahovalo také na stavební výrobky.

Kapitola XIV (články 87 až 94) obsahuje závěrečná ustanovení. Článek 87 stanoví podmínky pro přijímání aktů v přenesené pravomoci v nařízení. Článek 88 pověřuje úlohou Stálý výbor

pro stavebnictví. Podle článku 91 členské státy stanoví pravidla, která se vztahují na sankce za porušení nařízení. Článek 91 vyžaduje vyhodnocení nařízení nejdříve po osmi letech od data použitelnosti nařízení. Článek 93 obsahuje přechodná ustanovení, která umožňují postupný převod všech harmonizovaných norem z nařízení o stavebních výrobcích do nového nařízení, a tedy hladké zavedení pro hospodářské subjekty. Článek 94 stanoví datum vstupu v platnost a datum použitelnosti nařízení.

Podobně jako k nařízení o stavebních výrobcích je k normativní části návrhu připojeno několik příloh, a to:

- Příloha I o základních požadavcích na stavby (část A), stejně jako v nařízení o stavebních výrobcích, a o nových prvcích: požadavky na vlastnosti výrobku (část B), vlastní požadavky na výrobek, zejména požadavky týkající se bezpečnosti a životního prostředí (část C) a požadavky na informace (část D),
- Příloha II o obsahu prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě,
- Příloha III o postupu přijímání evropského dokumentu pro posuzování,
- Příloha IV o skupinách výrobků a požadavcích na subjekty pro technické posuzování,
- Příloha V o systémech posuzování a ověřování,
- Příloha VI o základních charakteristikách, u nichž se v souvislosti s oznámením oznámených subjektů nevyžaduje odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci,
- Příloha VII o srovnávací tabulce.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh,
mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [\(1\)](#),v souladu s řádným legislativním postupem [\(2\)](#),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 bylo přijato v souvislosti s vnitřním trhem za účelem harmonizace podmínek pro uvádění stavebních výrobků na trh a za účelem odstranění překážek obchodu se stavebními výrobky mezi členskými státy.
- (2) Aby mohl být stavební výrobek uveden na trh, je výrobce povinen vypracovat pro takový výrobek prohlášení o vlastnostech. Výrobce přebírá odpovědnost za shodu výrobku s těmito vlastnostmi uvedenými v prohlášení. Z této povinnosti jsou stanoveny určité výjimky.
- (3) Zkušenosti s prováděním nařízení č. 305/2011, hodnocení provedené Komisí v roce 2019, jakož i zpráva o Evropské organizaci pro technické posuzování ukázaly nedostatečnou výkonnost rámce v různých ohledech, včetně vypracovávání norem a dozoru nad trhem. Kromě toho připomínky obdržené v průběhu hodnocení poukázaly na potřebu omezit překrývání, rozpory a opakující se požadavky, a to i ve vztahu k jiným právním předpisům Unie, s cílem zajistit větší právní jasnost a omezit administrativní zátěž hospodářských subjektů. Je proto nezbytné stanovit konkrétnější a podrobnější právní povinnosti pro hospodářské subjekty, jakož i nová ustanovení, včetně ustanovení týkajících se technických specifikací a dozoru nad trhem, aby se zvýšila právní jistota a aby se zabránilo rozdílným výkladům.
- (4) Je nezbytné zavést dobře fungující informační toky, a to i elektronickými prostředky, aby bylo zajištěno, že v celém dodavatelském řetězci budou k dispozici ucelené a transparentní informace o vlastnostech stavebních výrobků. Očekává se, že se tím zvýší transparentnost a zlepší efektivita přenosu informací. Zajištění digitálního přístupu ke komplexním informacím o stavebních výrobcích by přispělo k celkové digitalizaci stavebnictví, čímž by se tento rámec stal vhodným pro digitální věk. Přístup ke spolehlivým a trvalým informacím by rovněž znamenal, že hospodářské subjekty a další účastníci nebudou vzájemně přispívat k nedodržování předpisů.

- (5) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2021 o provádění nařízení (EU) č. 305/2011³⁵ uvítalo cíl Komise učinit stavebnictví udržitelnějším tím, že se v revizi nařízení č. 305/2011 bude zabývat udržitelností stavebních výrobků, jak bylo oznámeno v akčním plánu pro oběhové hospodářství. V závěrech Rady o oběhovém hospodářství v odvětví stavebnictví ze dne 28. listopadu 2019³⁶ byla Komise vyzvána, aby při revizi nařízení (EU) č. 305/2011 o stavebních výrobcích usnadnila oběhovost stavebních výrobků. Sdělení Komise „Nová průmyslová strategie pro Evropu“³⁷ zdůraznilo potřebu zabývat se udržitelností stavebních výrobků a vyzdvihlo udržitelnější zastavěné prostředí jako zásadní pro přechod Evropy ke klimatické neutralitě. Sdělení Komise „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“³⁸ označilo stavebnictví za jeden z prioritních ekosystémů, který čelí nejdůležitějším výzvám při plnění cílů v oblasti klimatu a udržitelnosti a při přijímání digitální transformace a na němž závisí konkurenceschopnost stavebnictví. Je proto vhodné stanovit pravidla pro deklarování vlastností stavebních výrobků z hlediska životního prostředí a udržitelnosti, včetně možnosti stanovit příslušné mezní hodnoty a třídy.
- (6) Podobně strategie EU v oblasti normalizace z roku 2022³⁹ označila stavebnictví za jednu z nejvhodnějších oblastí, kde by harmonizované normy mohly zlepšit konkurenceschopnost a snížit překážky na trhu.
- (7) Sledování cílů v oblasti životního prostředí, včetně boje proti změně klimatu, vyžaduje stanovení nových environmentálních povinností a položení základu pro vývoj a uplatňování metody hodnocení pro výpočet udržitelnosti stavebních výrobků z hlediska životního prostředí. Z téhož důvodu je nutné rozšířit okruh regulovaných hospodářských subjektů, neboť při výpočtu udržitelnosti životního prostředí ve stavebnictví mají svou úlohu distributoři, dodavatelé i výrobci. Tento okruh by proto měl být rozšířen do dvou směrů, od distributorů k hospodářským subjektům připravujícím opětovné použití a repasování stavebních výrobků a od výrobců k dodavatelům meziproductů a/nebo surovin. Kromě toho musí některé hospodářské subjekty, které vstupují do hry v souvislosti s demontáží použitých výrobků nebo jiných částí staveb nebo v souvislosti s jejich opětovnou výrobou a použitím, přispívat k bezpečnému druhému životu stavebních výrobků.
- (8) V zájmu zajištění bezpečnosti a funkčnosti stavebních výrobků a tím i staveb je nutné zabránit tomu, aby byly jako stavební výrobky uváděny na trh předměty, které nejsou svými výrobci určeny jako stavební výrobky. Dovozci, distributoři a další navazující hospodářské subjekty by proto měli zajistit, aby tyto pseudostavební výrobky nebyly prodávány jako stavební výrobky. Kromě toho by někteří poskytovatelé služeb, jako jsou poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek nebo poskytovatelé služeb 3D tisku, neměli přispívat k tomu, aby jiné hospodářské subjekty nedodržovaly

³⁵ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2021 o provádění nařízení (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh (nařízení o stavebních výrobcích) (2020/2028(INI)).

³⁶ Oběhové hospodářství v odvětví stavebnictví – závěry Rady, přijaté dne 28. listopadu 2019, 14653/19.

³⁷ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Nová průmyslová strategie pro Evropu“, COM(2020) 102 final.

³⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“, COM(2021)350 final.

³⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 2. února 2022 „Strategie EU pro normalizaci – Stanovování celosvětových norem na podporu odolného, zeleného a digitálního jednotného trhu EU“, COM/2022/31 final.

předpisy. Je proto nezbytné, aby se příslušná ustanovení vztahovala i na tyto služby a jejich poskytovatele.

- (9) Je možné, že soubor dat pro 3D tisk, 3D tiskový stroj nebo formu a materiál, který se v nich použije, poskytnou různé hospodářské subjekty, což povede k situaci, kdy žádný z těchto subjektů nebude odpovědný za bezpečnost a odpovídající vlastností 3D tištěného výrobku. Aby se v tomto ohledu předešlo možným bezpečnostním rizikům, je tedy nezbytné přijmout ustanovení pro datové sady pro 3D tisk, materiály určené k použití pro 3D tisk a pro služby 3D tisku, které umožňují 3D tisk stavebních výrobků, aby při dodržování těchto ustanovení hospodářské subjekty společně dosáhly podobné úrovně bezpečnosti, jaká je zajištěna u běžných stavebních výrobků.
- (10) V zájmu zajištění bezpečnosti a ochrany životního prostředí a odstranění mezery v právních předpisech, která by jinak existovala, je nezbytné vyjasnit, že stavební výrobky vyrobené na staveništi za účelem bezprostředního zabudování do stavby podléhají stejným pravidlům jako ostatní stavební výrobky. Mikropodniky však často vyrábějí a instalují výrobky na staveništi jednotlivě. Kdyby se měla na tyto mikropodniky vztahovat za všech okolností stejná pravidla jako na ostatní podniky, nepřiměřeně by to tyto mikropodniky postihlo. Je proto nezbytné umožnit členským státům, aby ve zvláštních situacích, kdy nejsou dotčeny zájmy ostatních členských států, osvobodily mikropodniky od povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech.
- (11) Zajištění volného pohybu sestav nebo smontovaných stavebních výrobků na vnitřním trhu přinese hmatatelné výhody zejména občanům, spotřebitelům a podnikům. Z důvodu právní jistoty by však jejich složení mělo být přesně definováno v harmonizovaných technických specifikacích nebo evropských dokumentech pro posuzování.
- (12) Vytvoření unijního trhu s malými montovanými rodinnými domy má potenciál snížit cenu bydlení a může mít pozitivní sociální a ekonomické dopady. Prioritou zůstává spravedlnost vůči spotřebitelům, konkrétně například zajištění cenové dostupnosti bydlení v kontextu ekologické transformace, v souladu s návrhem doporučení Rady ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu⁴⁰, zejména s doporučeními 7 písm. a) až c). Je proto nezbytné stanovit harmonizovaná pravidla pro tyto malé domy. I malé domy jsou však stavbami, za které jsou zodpovědné členské státy. Jelikož by nemuselo být možné do budoucích harmonizovaných technických specifikací kumulativně začlenit všechny vnitrostátní požadavky na malé montované rodinné domy, měly by mít členské státy právo neuplatňovat pravidla, která se mají vztahovat na tyto montované rodinné domy.
- (13) Soulad stavebních výrobků s právními předpisy Unie často závisí na souladu jejich klíčových částí s těmito předpisy. Protože jsou však klíčové části často zabudovány do různých stavebních výrobků, je ochrany bezpečnosti a životního prostředí, včetně klimatu, dosaženo lépe, pokud jsou tyto klíčové části posuzovány na předcházejícím trhu, tj. pokud budou vlastnosti a shoda klíčových částí posuzovány předem a nezávisle na posuzování konečného stavebního výrobku, do nějž jsou zabudovány. Stejně tak je dozor nad trhem účinnější, když lze identifikovat nevyhovující klíčové části a zaměřit se na ně. Proto je nezbytné stanovit pravidla použitelná na klíčové části stavebních výrobků.

⁴⁰ Návrh doporučení Rady ohledně zajištění spravedlivé transformace na klimatickou neutralitu, COM(2021) 801final 2021/0421 (NLE).

- (14) Na stavební výrobky, které již byly posouzeny a jsou znovu použity, by se neměla vztahovat pravidla platná pro nové stavební výrobky. Na použité stavební výrobky, které doposud nebyly uvedeny na trh Unie, by se však měla vztahovat stejná pravidla jako na nové stavební výrobky vzhledem k tomu, že tyto výrobky nebyly nikdy posuzovány.
- (15) Aby byla zajištěna bezpečnost a funkčnost stavebních výrobků, měla by se pravidla platná pro nové stavební výrobky vztahovat také na použité stavební výrobky, u nichž došlo ke změně zamýšleného použití, s výjimkou výrobků pro dekorativní účely, na použité stavební výrobky s nejasným původním zamýšleným použitím, na použité stavební výrobky, které prošly významnou přeměnou, a na použité stavební výrobky, u nichž hospodářský subjekt uvádí, že mají další charakteristiky nebo že splňují požadavky na výrobek.
- (16) Skutečnost, že použité stavební výrobky by v zásadě neměly být podrobeny novému posuzování, by neměla bránit hospodářskému subjektu v tom, aby tyto stavební výrobky nechal posoudit, pokud to pomůže zatraktivnit používání těchto použitých stavebních výrobků tím, že se prokáže, že tyto stavební výrobky mají stále určité charakteristiky nebo že splňují příslušné požadavky na výrobek.
- (17) Stavební výrobky uváděné na trh v nejvzdálenějších regionech Evropské unie jsou často dováženy ze sousedních zemí, a proto se na ně nevztahují požadavky stanovené právními předpisy Unie. Pokud by se na takové stavební výrobky měly vztahovat tyto požadavky, bylo by to neúměrně nákladné. Současně se stavební výrobky vyrobené v nejvzdálenějších regionech téměř nedostávají do oběhu v ostatních členských státech. Členské státy by proto měly mít možnost vyjmout z těchto požadavků stavební výrobky uváděné na trh nebo přímo instalované v nejvzdálenějších regionech Evropské unie.
- (18) V zájmu dosažení maximální soudržnosti právních předpisů by toto nařízení mělo v co největší míře vycházet z horizontálního právního rámce, v tomto případě konkrétně z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012. Navazuje na nedávný trend v oblasti právních předpisů týkajících se výrobků, který spočívá ve vypracování náhradního řešení v případech, kdy evropské normalizační organizace nedodají harmonizované normy, které lze citovat v Úředním věstníku. Vzhledem k tomu, že od konce roku 2019 nebylo možné v Úředním věstníku citovat žádné harmonizované normy pro stavební výrobky a od vstupu nařízení (EU) č. 305/2011 v platnost bylo citováno pouze několik desítek norem, měla by být nová záložní zmocnění pro Komisi ještě komplexnější, aby umožnila optimalizovat celkový výstup technických specifikací a dohnat tak zpoždění v přizpůsobování technickému pokroku.
- (19) Pokud harmonizované normy stanoví pravidla pro posuzování vlastností s ohledem na základní charakteristiky, které jsou důležité pro stavební předpisy členských států, měly by být harmonizované normy pro účely uplatňování tohoto nařízení závazné, neboť pouze takové normy plní cíl umožnit volný oběh výrobků a zároveň zajistit členským státům možnost požadovat vlastnosti výrobku týkající se bezpečnosti a životního prostředí, včetně vlastností souvisejících s klimatem, s ohledem na jejich specifickou vnitrostátní situaci. Při společném sledování těchto dvou cílů je nutné, aby výrobky byly posuzovány jednou hodnotící metodou, a proto musí být tato metoda závazná. Dobrovolné normy však mohou být použity k tomu, aby požadavky na výrobky, stanovené pro příslušnou rodinu nebo kategorii výrobků akty v přenesené pravomoci, byly ještě konkrétnější, a to po vzoru rozhodnutí Evropského parlamentu a

Rady č. 768/2008. V souladu s rozhodnutím č. 768/2008 by tyto normy měly umožňovat předpoklad shody s požadavky, na něž se vztahují.

- (20) Aby bylo možné přispět k cílům Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro oběhové hospodářství a zajistit bezpečné stavební výrobky, přičemž bezpečnost je jedním z cílů, jež mají být sledovány v právních předpisech založených na článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), jsou nezbytné vlastní požadavky na výrobek týkající se bezpečnosti, funkčnosti a ochrany životního prostředí, včetně klimatu. Při stanovování těchto požadavků by Komise měla zohlednit jejich potenciální přínos k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetické účinnosti. Tyto požadavky se netýkají pouze vlastností stavebních výrobků. Na rozdíl od předchozí směrnice 89/106/ES nařízení (EU) č. 305/2011 neumožňuje stanovit takové vlastní požadavky na výrobek. Některé harmonizované normy pro stavební výrobky však takové vlastní požadavky na výrobek obsahují, což se může týkat životního prostředí, bezpečnosti nebo prostě jen dobrého fungování výrobku. Tyto normy prokazují, že existuje praktická potřeba těchto požadavků na bezpečnost, životní prostředí nebo fungování výrobků. Článek 114 Smlouvy o fungování EU jako právní základ tohoto nařízení rovněž ukládá snahu o vysokou úroveň ochrany životního prostředí, zdraví a bezpečnosti lidí. Toto nařízení by tedy mělo (znovu) zavést nebo potvrdit vlastní požadavky na výrobek. I když tyto požadavky musí stanovit zákonodárce, je třeba je upřesnit pro více než 30 rodin výrobků, z nichž každá má několik kategorií. Proto by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem stanovení požadavků pro příslušnou rodinu nebo kategorii stavebních výrobků.
- (21) Výroba a distribuce stavebních výrobků se stává stále složitější, což vede ke vzniku nových specializovaných subjektů, jako jsou poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek. V zájmu jasnosti by se určité obecné povinnosti, včetně spolupráce s orgány, měly vztahovat na všechny subjekty zapojené do dodavatelského řetězce, výroby, distribuce, opatřování vlastní značkou, přebalování nebo sekundárního obchodování, instalace, odinstalování za účelem opětovného použití nebo repasování a samotného repasování. Dodavatelé by navíc měli být povinni spolupracovat s orgány dozoru nad trhem pro účely posuzování environmentální udržitelnosti. Z těchto důvodů a s cílem zamezit opakování povinností by pojem „hospodářský subjekt“ měl být definován široce a měl by zahrnovat všechny tyto subjekty, aby bylo možné pro všechny z nich stanovit základní obecné povinnosti.
- (22) S cílem podpořit harmonizované postupy mezi členskými státy i v případech, kdy se nepodařilo dosáhnout shody o těchto postupech, by Komise měla být zmocněna přijmout s ohledem na omezený okruh otázek prováděcí akty k provádění tohoto nařízení. Příslušná zmocnění se týkají definic, povinností a práv hospodářských subjektů a povinností a práv oznámených subjektů.
- (23) V zájmu zvýšení právní jistoty a zmírnění roztržičnosti trhu EU se stavebními výrobky v důsledku existence vnitrostátních požadavků a značek je nutné jasně vymezit oblast regulovanou na úrovni EU, tzv. „harmonizovanou zónu“, na rozdíl od prvků, které zůstávají v působnosti vnitrostátní regulační sféry členských států.
- (24) Zároveň je v zájmu dosažení rovnováhy mezi zmírněním roztržičnosti trhu a oprávněnými zájmy členských států na regulaci staveb nezbytné stanovit mechanismus, který by lépe zohlednil potřeby členských států při vypracovávání harmonizovaných technických specifikací. Ze stejného důvodu by měl být zaveden

mechanismus umožňující členským státům stanovit na základě naléhavých důvodů ochrany zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí dodatečné požadavky na stavební výrobky.

- (25) Oběhové hospodářství, které je klíčovým prvkem akčního plánu pro oběhové hospodářství, lze podpořit závaznými systémy zálohování a povinností zpětného odběru nepoužitých výrobků. Členské státy by proto měly mít možnost taková opatření přijmout.
- (26) V zájmu zvýšení právní jasnosti a snížení administrativní zátěže hospodářských subjektů je nutné zabránit tomu, aby stavební výrobky podléhaly více posouzením týkajícím se stejného aspektu zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu, podle různých právních předpisů Unie. Potvrdila to i platforma REFIT s doporučením, aby Komise přednostně řešila problémy překrývajících a opakujících se požadavků. Komise by tak měla mít možnost stanovit podmínky, za nichž plnění povinností podle jiných právních předpisů Unie splňuje také určité povinnosti podle tohoto nařízení, pokud by jinak byl stejný aspekt zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu, posuzován souběžně podle tohoto nařízení i jiných právních předpisů Unie.
- (27) Aby se předešlo rozdílným postupům členských států a hospodářských subjektů, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, aby mohla určit, zda některé stavební výrobky spadají do definice stavebního výrobku.
- (28) Zejména v případě výrobků spojených se spotřebou energie zahrnutých do pracovních plánů ekodesignu, které jsou zároveň stavebními výrobky, a v případě meziproduktů s výjimkou cementu bude při stanovování požadavků na udržitelnost upřednostněno [nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků]. Mělo by to platit například pro topná tělesa, kotle, tepelná čerpadla, spotřebiče pro ohřev vody a vytápění prostor, ventilátory, chladicí a větrací systémy a fotovoltaické výrobky, s výjimkou fotovoltaických panelů zabudovaných v budovách. Toto nařízení může v případě potřeby působit ještě doplňkově, zejména pokud jde o bezpečnostní aspekty, a to i s ohledem na další právní předpisy Unie týkající se takových výrobků, jako jsou plynové spotřebiče, nízkonapěťové výrobky a strojní zařízení. U jiných výrobků může v budoucnu vyvstat potřeba stanovit podmínky, za nichž plnění povinností podle jiných právních předpisů Unie splňuje i některé povinnosti podle tohoto nařízení, aby se zabránilo zbytečnému zatížení hospodářských subjektů. Za účelem stanovení těchto podmínek by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU.
- (29) Aby se vytvořila motivace k dodržování předpisů, měl by výrobce stavebních výrobků nést odpovědnost za nesprávná prohlášení o vlastnostech a shodě.
- (30) Zvýšené používání repasovaných výrobků je součástí přechodu k oběhovému hospodářství a snižování environmentální a uhlíkové stopy stavebních výrobků. Trh s repasovanými výrobky navíc není v současné době příliš rozvinutý a požadavky na repasované výrobky se v jednotlivých členských státech značně liší. Proto, a také v zájmu dodržování zásady subsidiarity, by členské státy měly mít možnost vyjmout repasované výrobky z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech. Taková výjimka by však neměla být možná u výrobků, které nejsou vhodné pro repasování nebo u nichž jsou ohroženy zájmy ostatních členských států.

- (31) Aby se zlepšil přístup ke snadno dostupným a komplexním informacím o stavebních výrobcích, a tím se přispělo k jejich bezpečnosti, funkčnosti a udržitelnosti, mělo by být zajištěno, aby prohlášení o vlastnostech poskytovalo veškeré informace potřebné pro uživatele a orgány. S ohledem na užitečnost tohoto prohlášení pro uživatele by výrobci měli mít možnost zahrnout do něj další informace za předpokladu, že prohlášení o vlastnostech zůstanou jednotná a snadno čitelná a že nebudou zneužívána jako reklama.
- (32) Aby bylo možné opětovné použití a repasování stavebních výrobků a využití přebytečných stavebních výrobků ve velkém měřítku, měl by být pro tyto stavební výrobky stanoven zjednodušený postup pro vypracování prohlášení o vlastnostech. V případě přebytečných stavebních výrobků, u nichž je vyloučena změna užíváním, by se měl zjednodušený postup omezit na případy, kdy původní výrobce odmítne převzít odpovědnost za přebytečný stavební výrobek, neboť je vždy vhodnější, aby za stavební výrobky, které nebyly změněny, nesl odpovědnost původní příslušný výrobce.
- (33) Aby se snížila zátěž hospodářských subjektů, a zejména výrobců, měly by hospodářské subjekty vydávající prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě poskytovat tato prohlášení elektronickými prostředky, měly by být oprávněny poskytovat tato prohlášení prostřednictvím trvalého odkazu na dokument, který nelze měnit, nebo do těchto prohlášení zahrnout trvalé odkazy na dokumenty, které nelze měnit.
- (34) Aby výrobci mohli prokázat, že stavební výrobky, na které se vztahuje volný pohyb zboží, splňují příslušné požadavky Unie, je nutné vyžadovat prohlášení o shodě doplňující prohlášení o vlastnostech, čímž se regulační systém pro stavební výrobky rovněž přiblíží nařízení (ES) č. 765/2008. Aby se však minimalizovala případná administrativní zátěž, měla by být prohlášení o shodě a prohlášení o vlastnostech spojena a poskytována elektronickými prostředky. Administrativní zátěž pro malé a střední podniky by měla být dále minimalizována prostřednictvím cílených zjednodušujících ustanovení, včetně ustanovení o používání vhodné technické dokumentace nahrazující zkoušky typu, umožnění mikropodnikům používat mírnější systém ověřování a snížení požadavků na nesériové výrobky zhotovené na zakázku a instalované v rámci jedné určené stavby. Členské státy by rovněž měly mít možnost osvobodit mikropodniky, které neobchodují přeshraničně, od povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech.
- (35) V zájmu dosažení souladu s ostatními právními předpisy o výrobcích a v souladu s obecnými zásadami nařízení (ES) č. 765/2008 by se na stavební výrobky, pro které výrobce vypracoval prohlášení o vlastnostech nebo shodě, mělo umísťovat označení CE. Výrobce tím přebírá odpovědnost za shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a platnými požadavky na výrobek.
- (36) V zájmu zajištění bezpečnosti, funkčnosti a udržitelnosti stavebních výrobků, a tedy i staveb by všechny hospodářské subjekty, které působí v dodavatelském a distribučním řetězci, měly přijmout vhodná opatření, aby zajistily, že budou na trh uvádět nebo dodávat pouze stavební výrobky, které jsou v souladu se závaznými požadavky Unie. V zájmu zvýšení právní jasnosti je nezbytné výslovně stanovit povinnosti hospodářských subjektů.
- (37) Je nezbytné, aby výrobci stavebních výrobků přesně a jednoznačně určili typ výrobku, aby byl zajištěn přesný základ pro posouzení shody takového výrobku s požadavky Unie. Aby se zabránilo obcházení platných požadavků, mělo by být současně

výrobciům zakázáno vytvářet stále nové typy výrobků, pokud jsou dané výrobky z hlediska rozhodujících charakteristik totožné.

- (38) Aby se předešlo zavádějícím tvrzením, měla by veškerá tvrzení výrobců stavebních výrobků vycházet buď z hodnoticí metody obsažené v harmonizovaných technických specifikacích, nebo pokud taková hodnoticí metoda neexistuje, z metod představujících nejlepší dostupné techniky.
- (39) Technická dokumentace stavebních výrobků vypracovaná výrobcem usnadňuje orgánům a oznámeným subjektům ověřování těchto výrobků podle požadavků Unie. V zájmu lepšího přístupu ke komplexním informacím by tato technická dokumentace měla obsahovat posouzení environmentální udržitelnosti stavebního výrobku.
- (40) Aby byla zajištěna transparentnost pro uživatele stavebních výrobků a aby se zabránilo jejich nevhodnému použití, měl by výrobce stavební výrobky a jejich určené použití přesně označit. Ze stejného důvodu by měl výrobce jasně uvést, zda jsou stavební výrobky určeny pouze pro profesionální použití, nebo i pro použití spotřebiteli. Aby bylo možné stavební výrobky zpětně dohledat, měli by být výrobci uvedeni na výrobku, a pokud to není možné, např. z důvodu velikosti nebo povrchu výrobku, na jeho obalu, a pokud ani to není možné, v průvodním dokladu.
- (41) Aby bylo zajištěno splnění požadavků tohoto nařízení, měli by výrobci aktivně vyhledávat, uchovávat a vyhodnocovat informace a přijímat vhodná opatření v případech, kdy se potvrdí neshoda nebo nedostatečná funkčnost, nebo v případech, kdy hrozí riziko.
- (42) Aby se optimalizovalo plnění cílů Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro oběhové hospodářství, měli by být výrobci povinni dosáhnout přiměřené úrovně environmentální udržitelnosti, a to jak u svých výrobků, tak u jejich výroby. Tato povinnost vyžaduje kompromisní rozhodnutí mezi různými environmentálními aspekty a mezi environmentálními a bezpečnostními aspekty, přičemž environmentální i bezpečnostní aspekty se mohou týkat výrobku jako takového nebo stavby. Aby výrobci měli jistotu, jak tato kompromisní rozhodnutí činit, mělo by toto nařízení stanovit jasná pravidla pro kompromisy.
- (43) Vzhledem k cílům zajištění udržitelnosti a životnosti stavebních výrobků by výrobci měli zajistit, aby výrobky mohly být používány po velmi dlouhou dobu. Takto dlouhé používání vyžaduje odpovídající konstrukci, použití spolehlivých dílů, opravitelnost výrobků, dostupnost informací o opravách a přístup k náhradním dílům.
- (44) S ohledem na posílení oběhového hospodářství stavebních výrobků by výrobci měli v souladu s cíli akčního plánu pro oběhové hospodářství upřednostňovat opětovné použití, repasování a recyklaci svých výrobků. Opětovné použití, repasování a recyklace (a příprava na ně) vyžaduje určitou konstrukci, a to usnadněním oddělení součástí a materiálů v pozdější fázi recyklace a zamezením smíšených, směsných nebo složitých materiálů. Vzhledem k tomu, že běžné návody k použití se nemusí nutně dostat k hospodářským subjektům odpovědným za (přípravu na) opětovné použití, repasování a recyklaci, měly by být potřebné informace v tomto ohledu kromě návodů k použití k dispozici v databázích nebo systémech výrobků a na internetových stránkách výrobce.
- (45) Aby bylo možné dodávat bezpečné, funkční a environmentálně udržitelné stavební výrobky, je nutné stanovit pro výrobce komplexní povinnosti v oblasti udržitelnosti a bezpečnosti. Vzhledem k důležitosti těchto povinností a dosažení správné rovnováhy mezi funkčností, bezpečností a udržitelností by Komise měla být zmocněna k tomu,

aby prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovila podmínky, za nichž jsou pro určitou rodinu nebo kategorii výrobků tyto povinnosti splněny nebo se předpokládá, že jsou plněny.

- (46) Některé stavební výrobky se stávají odpadem, i když nebyly nikdy použity. Aby se zabránilo tomuto plýtvání zdroji, měli by výrobci přímo nebo prostřednictvím svých dovozců a distributorů souhlasit s tím, že odeberou zpět výrobky, které po dodání na staveniště nebo k uživateli nebyly použity a jsou ve stavu odpovídajícím stavu, v němž byly uvedeny na trh.
- (47) Aby se uživatelé stavebních výrobků mohli informovaně rozhodnout, měli by být dostatečně informováni o environmentálních vlastnostech výrobků, o jejich shodě s environmentálními požadavky a o míře plnění environmentálních závazků výrobce v tomto ohledu. Komise je proto zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení zvláštních požadavků na označování, které by mohly zahrnovat snadno srozumitelné semaforové označení.
- (48) Některé povinnosti výrobce, jako je posuzování environmentální udržitelnosti nebo upřednostňování recyklovatelných materiálů, lze v případě použitých, repasovaných nebo přebytných výrobků splnit jen stěží. Hospodářské subjekty, které umožňují opětovné použití nebo provádějí repasování, by proto měly být z těchto povinností vyňaty, a to tím spíše, že opětovné použití a repasování je prospěšné pro životní prostředí.
- (49) V případě dovážených výrobků jsou často jedinými dosažitelnými osobami zplnomocnění zástupci, přičemž výrobci jim často svěřují jen velmi omezené úkoly a neposkytují jim všechny potřebné informace k účinnému zastupování výrobců. Úloha a povinnosti zplnomocněných zástupců by proto měly být vyjasněny a posíleny.
- (50) Na hospodářský subjekt, který upraví výrobek tak, že by to mohlo ovlivnit jeho vlastnosti nebo bezpečnost, by se měly vztahovat povinnosti výrobců, aby bylo zajištěno ověření, zda jsou vlastnosti nebo bezpečnost výrobku stále stejné. Tato povinnost by však neměla být uložena hospodářskému subjektu, který výrobky přebaluje za účelem jejich dodání v jiném členském státě, neboť jinak by byl ztížen sekundární obchod, a tedy i volný oběh výrobků, a přebalení by v zásadě nemělo mít vliv na vlastnosti ani bezpečnost stavebního výrobku. S cílem zachovat vlastnosti a bezpečnost výrobků by měl hospodářský subjekt, který přebalení provádí, i nadále odpovídat za správné provedení těchto operací, aby bylo zajištěno, že výrobek nebude poškozen a že uživatelé budou stále správně informováni v jazyce stanoveném členským státem, v němž jsou výrobky dodávány na trh.
- (51) Aby výrobci lépe plnili povinnosti podle tohoto nařízení a přispěli k řešení zjištěných nedostatků a zlepšení dozoru nad trhem, měli by být poskytovatelé služeb, on-line tržiště a zprostředkovatelé zmocnění a povinni ověřovat určité snadno ověřitelné vlastnosti výrobků a jejich výrobce, jako je určení typu výrobku a vypracování komplexní technické dokumentace, a měli by aktivně přispívat k tomu, aby se k uživatelům dostávaly pouze výrobky, které jsou v souladu s předpisy.
- (52) Aby se zabránilo tomu, že bude využíván 3D tisk k obcházení povinností podle tohoto nařízení, měli by mít poskytovatelé služeb 3D tisku určité informační povinnosti.
- (53) Bezpečné používání použitých a repasovaných výrobků často závisí na přesných informacích o jejich prvním použití. Hospodářský subjekt provádějící odinstalování použitých výrobků za účelem jejich opětovného použití nebo repasování by proto měl

pořizovat protokoly o místě, podmínkách a předpokládané délce používání odinstalovaného výrobku.

- (54) Vlastnosti a bezpečnost výrobků závisí také na použitých součástech a na službách, které poskytují subjekty provádějící kalibraci nebo jiní poskytovatelé služeb při jejich konstrukci a výrobě. Z těchto důvodů by měly být stanoveny určité povinnosti pro dodavatele součástí a poskytovatele služeb podílející se na výrobě výrobků. Pokud by nedodržení předpisů nebo riziko mohly být způsobeny dodanou součástí nebo službou určitého hospodářského subjektu, měl by o tom dodavatel nebo poskytovatel služeb informovat své ostatní zákazníky, kteří obdrželi stejnou součást nebo službu, aby bylo možné nedodržení předpisů a rizika účinně řešit i u dalších výrobků.
- (55) Některé předměty používané ve stavebnictví mají více možných účelů použití. Jejich výrobci by měli mít možnost rozhodnout, zda jsou tyto předměty určeny pro stavbu, či nikoliv, a to i proto, aby nemuseli procházet posouzením vlastností a shody tam, kde to není nutné. Pokud se však rozhodnou, že určitý předmět není určen pro stavbu, ačkoli by pro ni mohl být použit („pseudovýrobek“), měli by výrobci a další hospodářské subjekty zajistit, aby se ve stavebnictví nepoužíval. V opačném případě by se některé předměty dostaly do stavby, a přitom by nesplňovaly požadavky tohoto nařízení.
- (56) Pokud však výrobci předmětů, které mohou být ze své podstaty použity ve stavebnictví i pro jiné účely („výrobky dvojího užití“), výslovně nevyloučí použití ve stavebnictví, měli by ze stejného důvodu splnit povinnosti podle tohoto nařízení pro všechny předměty příslušného typu.
- (57) Aby se vyjasnila použitelnost tohoto nařízení na prodej on-line a jinými prostředky na dálku, mělo by být definováno, za jakých podmínek se určitý výrobek považuje za výrobek nabízený zákazníkům v Unii. Vzhledem k tomu, že u on-line obchodování je vyšší pravděpodobnost nedodržování předpisů, měly by členské státy vyvinout zvláštní úsilí a určit jeden centralizovaný orgán dozoru nad trhem pro odhalování nabídek dálkového prodeje zaměřených na zákazníky na jejich území, aby odpovědné orgány dozoru nad trhem mohly přijmout vhodná opatření. Jelikož odhalování takových nabídek vyžaduje znalosti odborníků na průzkum nebo specializovaný software využívající umělou inteligenci, měl by být úkol odhalování centralizován a svěřen jednomu orgánu dozoru nad trhem.
- (58) Rychle se vyvíjejí digitální technologie, které představují významný potenciál pro snížení administrativní zátěže a nákladů pro hospodářské subjekty a orgány veřejné správy a zároveň podporují inovativní a nové obchodní příležitosti a modely. Zavádění digitálních technologií rovněž významně přispěje k dosažení cílů renovační vlny, včetně energetické účinnosti, hodnocení životního cyklu a monitorování fondu budov. Komise by proto měla být zmocněna k využití dalších příležitostí digitalizace prostřednictvím prováděcích aktů.
- (59) Vzhledem k tomu, že harmonizované normy vypracované pro stavební výrobky (dále jen „normy pro stavební výrobky“) jsou většinou závazné, měly by být tyto normy v zájmu právní jistoty v souladu nejen s příslušnými požadavky na normalizaci a s tímto nařízením, ale také s obecnými zásadami práva Unie.
- (60) Aby se zajistilo včasné citování odkazů na normy pro stavební výrobky v *Úředním věstníku Evropské unie*, měla by být Evropská komise zmocněna omezit rozsah nebo změnit vadné normy pro účely právních účinků podle tohoto nařízení prostřednictvím

aktů v přenesené pravomoci namísto odmítnutí citovat odkazy na ně v Úředním věstníku.

- (61) Pro zajištění soudržnosti systému by mělo toto nařízení vycházet z horizontálního právního rámce pro normalizaci. Proto by se nařízení (EU) č. 1025/2012 mělo v co největší míře vztahovat i na normy, které se podle tohoto nařízení stanou závaznými. Nařízení (EU) č. 1025/2012 má tedy mimo jiné stanovit postup pro námitky proti harmonizovaným normám pro stavební výrobky, pokud tyto normy zcela nesplňují požadavky stanovené v příslušné žádosti o normalizaci nebo jiné požadavky tohoto nařízení.
- (62) Vzhledem k tomu, že se nejedná o akty s obecnou platností, ale o první krok dvoustupňového správního řízení vedoucího k označení CE, neměly by být evropské dokumenty pro posuzování považovány za harmonizované technické specifikace. Na evropské dokumenty pro posuzování se však mohou a měly by se vztahovat základní zásady vypracování harmonizovaných norem, jako je transparentnost pro soutěžitele. Kromě toho by se na evropské dokumenty pro posuzování mělo odkazovat při posuzování vlastností a shody stejně jako na harmonizované normy. Aby se tedy předešlo zdlouhavému opakování ustanovení, měla by se hlavní pravidla týkající se harmonizovaných norem vztahovat i na evropské dokumenty pro posuzování. V zájmu transparentnosti pro soutěžitele by měly být evropské dokumenty pro posuzování veřejně přístupné a odkazy na všechny evropské dokumenty pro posuzování by měly být vydány v Úředním věstníku.
- (63) V současné době hrozí, že jejich vydávání zpomalí rostoucí počet těžko rozlišitelných evropských dokumentů pro posuzování, které mají často jen malou přidanou hodnotu ve srovnání s jinými nebo stávajícími harmonizovanými normami. Aby bylo možné toto riziko řešit nákladově efektivním způsobem, měly by být stanoveny nebo konkretizovány určité zásady pro vypracování a přijímání evropských dokumentů pro posuzování. Kromě toho by měla být posílena kontrola ze strany Komise.
- (64) Požadavky vztahující se na orgány, které provádějí určení subjektů pro technické posuzování, by neměly zaostávat za požadavky vztahujícími se na oznamující orgány vzhledem k podobnosti jejich příslušných rolí. Ze stejného důvodu by měly mít subjekty pro technické posuzování stejnou míru nezávislosti a kontroly rozhodování jako oznámené subjekty.
- (65) Aby bylo možné reagovat na pozoruhodné procento oznámení, která vycházela z neúplných nebo chybných posouzení, zejména v případech, kdy byly oznámeny právní subjekty bez vlastní interní technické způsobilosti, je nutné posílit zdrojovou kapacitu oznamujících orgánů, a to stanovením minimálních požadavků; zpřesnit požadavky na oznámené subjekty, zejména pokud jde o jejich nezávislost, pověření jiných právních subjektů a vlastní způsobilost k výkonu; vyžadovat odpovídající kvalifikované personální obsazení oznámených subjektů a ověřovat přiměřenost personálního obsazení, k čemuž se jako nejúčinnější ukázal nástroj struktura kvalifikace; zajistit, aby měl oznámený subjekt skutečně kontrolu nad personálním obsazením, přidělováním externích odborníků, postupy, kritérii a rozhodováním, a nebyl subdodavatelem, dceřinou společností nebo jinou společností patřící do stejné skupiny společností, a ověřovat to, a rozšířit dokumentaci, kterou mají subjekty předkládat při žádosti o určení oznámeným subjektem, aby oznamující orgány měly hlubší a srovnatelně spravedlivější základ pro rozhodování.
- (66) Aby se zabránilo běžnému nedostatku v praxi akreditačních orgánů, je třeba zajistit, aby akreditační orgány vycházely při akreditaci z tohoto nařízení, a nikoli z často

odchylných norem. Rovněž je důležité zajistit, aby akreditační orgány posuzovaly schopnost žadajícího subjektu, a nikoli skupiny společností, neboť je to právě žadající subjekt, který musí mít kontrolu nad budoucí certifikací.

- (67) Pro dosažení rovných podmínek a v zájmu zabránění právní nejistotě by měly být povinnosti oznámených subjektů definovány jasněji a stanoveny jednoznačněji, a to jak u jejich činností posuzování a ověřování, tak u souvisejících aspektů.
- (68) Aby se předešlo propojení mezi zaměstnanci oznámených subjektů a výrobcí, měly by oznámené subjekty zajistit střídání pracovníků provádějících různé úkoly posuzování shody.
- (69) Orgány členských států mohou mít otázky, na které může odpovědět pouze určitý oznámený subjekt. Oznámené subjekty by proto měly odpovídat i na otázky, které mohou mít orgány ostatních členských států.
- (70) S cílem umožnit všem orgánům snadnější identifikaci nesouladu oznámených subjektů, výrobců a výrobků a zajistit rovné podmínky by oznámené subjekty měly být oprávněny, a pokud lze nesoulad jasně prokázat, dokonce povinny aktivně předávat informace o nesouladu příslušným orgánům dozoru nad trhem nebo oznamujícím orgánům. Oznámené subjekty by však neměly překračovat informační povinnost tím, že budou zkoumat jiné hospodářské subjekty než své vlastní zákazníky nebo podobné subjekty.
- (71) S ohledem na vytvoření rovných podmínek pro oznámené subjekty a výrobce by měla být posílena koordinace mezi oznámenými subjekty. Vzhledem k tomu, že pouze polovina současných oznámených subjektů se z vlastní iniciativy účastní činnosti již existující koordinační skupiny oznámených subjektů, měla by se účast v této skupině stát povinnou.
- (72) Pokusy zavést zjednodušené postupy pro malé a střední podniky v nařízení (EU) č. 305/2011 a snížit tak zátěž a náklady MSP a mikropodniků nebyly zcela účinné a často zůstaly nepochopeny nebo nebyly využívány z důvodu nedostatečné informovanosti nebo nejasností ohledně jejich uplatňování. Jejich uplatňování je třeba vyjasnit a usnadnit řešením zjištěných nedostatků a zároveň navázáním na dříve zavedená pravidla a dosáhnout tak cíle podpory MSP při současném zajištění vlastností, bezpečnosti a environmentální udržitelnosti stavebních výrobků.
- (73) Uznávání výsledků zkoušek získaných jiným výrobcem stanovené v čl. 36 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 305/2011 by mělo být zobecněno, aby se celkově snížila zátěž hospodářských subjektů a konkrétně výrobců. Takový mechanismus uznávání je zvláště potřebný, aby nedocházelo k vícenásobnému posuzování environmentální udržitelnosti surovin, meziproduktů a konečných výrobků.
- (74) Aby byla zajištěna právní jistota v případě problémů v oblasti bezpečnosti nebo vlastností, mělo by být takové uznávání povoleno pouze tehdy, pokud se oba zúčastněné hospodářské subjekty a oba zúčastněné oznámené subjekty zavážou ke spolupráci a pokud má hospodářský subjekt, který certifikaci získává, nad výrobkem technickou kontrolu.
- (75) Hodnocení nařízení (EU) č. 305/2011 ukázalo, že činnosti dozoru nad trhem prováděné na vnitrostátní úrovni se značně liší co do kvality a účinnosti. Kromě opatření stanovených v tomto nařízení ve prospěch lepšího dozoru nad trhem by mělo být dodržování tohoto nařízení hospodářskými subjekty, orgány a výrobky usnadněno také zapojením třetích stran, například tím, že možnost podávat informace o

případném nesouladu prostřednictvím portálu pro stížnosti bude mít každá fyzická nebo právnická osoba.

- (76) Aby se odstranily zjištěné nedostatky, pokud jde o dozor nad trhem podle nařízení (EU) č. 305/2011, mělo by toto nařízení obsahovat více pravomocí pro orgány členských států a Komisi, které by orgánům umožnily za všech možných problematických okolností jednat.
- (77) Praxe dozoru nad trhem prokázala, že při hodnocení výrobků v určitém okamžiku existuje riziko nesouladu, ale nedochází k jeho výskytu, zatímco v pozdějším okamžiku je třeba konstatovat opak. Kromě toho existují situace, kdy existuje jiný než formální nesoulad, který riziko nevyvolává. Z těchto důvodů by členské státy měly být oprávněny jednat ve všech případech podezření na nesoulad nebo riziko, přičemž definice „výrobku představujícího riziko“ musí být rozšířena tak, aby zahrnovala riziko pro životní prostředí. Je nezbytné poskytnout členským státům dostatečnou procesní flexibilitu, aby mohly rozlišovat mezi případy nesouladu s vysokou a nízkou prioritou, přičemž všechny členské státy by měly být informovány i o méně důležitých případech.
- (78) K zajištění účinného prosazování požadavků a posílení dozoru nad trhem v členských státech, jakož i k zajištění souladu s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, aby mohla stanovit minimální počet kontrol, které mají orgány dozoru nad trhem provádět u konkrétní skupiny nebo rodiny výrobků nebo v souvislosti s konkrétními požadavky, a aby mohla stanovit minimální požadavky na zdroje.
- (79) Kromě toho je pro posílení kapacit orgánů dozoru nad trhem, které jsou v průměru slabé, pokud jde o dozor nad trhem, a pro další sladění s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků nezbytné poskytnout podrobnější administrativní koordinační podporu a poskytnout jim právo vymáhat od hospodářských subjektů náklady na kontroly a zkoušky.
- (80) Za účelem motivace ke zvýšení kapacit orgánů dozoru nad trhem, pokud jde o dozor nad trhem, a dosažení souladu s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků by členské státy měly podávat zprávy o svých činnostech v oblasti dozoru nad trhem týkajících se výrobků, na něž se toto nařízení vztahuje, včetně uložených sankcí.
- (81) Aby bylo možné lépe sloužit hospodářským subjektům, měla by být kontaktní místa pro stavební výrobky efektivnější, a proto by měla dostat více zdrojů. Pro usnadnění práce hospodářských subjektů by měly být úkoly kontaktních míst pro stavební výrobky upřesněny a rozšířeny tak, aby zahrnovaly informace o ustanoveních tohoto nařízení týkajících se výrobků a aktů přijatých v souladu s tímto nařízením.
- (82) Je nezbytné vytvořit vhodný, účinný a nákladově efektivní koordinační mechanismus, který zajistí důsledné uplatňování stanovených povinností a požadavků a posílí celkový systém, a to i s ohledem na skutečnost, že se mohou objevit nové výkladové otázky týkající se bezpečnosti a udržitelnosti výrobků a staveb. Vzhledem k tomu, že rozdílná rozhodnutí vytvářejí nerovné podmínky, přispívají k tomu, že se právní rámec stává složitějším, vytvářejí překážky volného pohybu na vnitřním trhu a dodatečnou administrativní zátěž a náklady pro hospodářské subjekty, měl by tento koordinační mechanismus takovým rozdílným rozhodnutím zabránit.
- (83) Zejména by proto měl být vytvořen evropský informační systém, který by shromažďoval otázky k výkladu, nacházel vhodná společná řešení a zlepšoval sdílení

informací v tomto ohledu. Pro usnadnění sdílení informací by se takový systém měl opírat o vnitrostátní systémy. Tyto vnitrostátní systémy by měly rovněž identifikovat případy nejednotného uplatňování tohoto nařízení, aby se zajistilo, že se rozdílné postupy nestanou běžnou a trvalou praxí.

- (84) Centralizovaná registrace informací o výrobcích zvyšuje transparentnost ve prospěch bezpečnosti výrobků a ochrany životního prostředí a lidského zdraví a zároveň snižuje administrativní zátěž a náklady hospodářských subjektů. Proto by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU za účelem zřízení centralizované databáze nebo systému Unie pro stavební výrobky. V tuto chvíli není možné posoudit výhody a nevýhody možných řešení, Komise by proto měla být zmocněna k tomu, aby se podle potřeby vydala některou z těchto cest.
- (85) V zájmu zvýšení úrovně kompetencí příslušných orgánů a subjektů, harmonizace jejich rozhodování a vytvoření rovných podmínek pro hospodářské subjekty by měla být pořádána školení pro orgány dozoru nad trhem, kontaktní místa pro stavební výrobky, určující orgány, subjekty pro technické posuzování, oznamující orgány a oznámené subjekty. Stejných cílů by měly dosáhnout i výměny pracovníků mezi orgány dozoru nad trhem, oznamujícími orgány a oznámenými subjekty dvou nebo více členských států.
- (86) Členské státy nemají vždy technickou způsobilost plnit všechny povinnosti, které jim ukládají právní předpisy Unie, kumulativně pro všechna výrobní odvětví. Proto získávají neformální podporu od jiných větších členských států. Vzhledem k tomu, že taková podpora je v některých případech nevyhnutelná a v jiných doporučená, mělo by toto nařízení stanovit pro tuto podporu základní pravidla, konkrétně pak vyjasnit povinnosti. Členské státy se navíc potýkají s rostoucí technickou složitostí výrobků a právních předpisů platných s ohledem na všechny aspekty a odvětví výrobků kumulativně, což naznačuje potenciál lepších výsledků díky specializaci a sdílení práce mezi členskými státy. Toto nařízení by proto mělo odrážet konkrétní situaci členských států a zároveň umožnit prozkoumání potenciální přidané hodnoty specializace a sdílení práce mezi všemi členskými státy.
- (87) Obchod se stavebními výrobky se pomalu, ale jistě stává stále více mezinárodním. Proto vznikají situace, kdy je třeba čelit i nedodržování předpisů ze strany hospodářských subjektů se sídlem mimo Unii. Vzhledem k tomu, že třetí země jsou jen stěží připraveny podporovat prosazování práva Unie na svém území, pokud jim Unie na oplátku neposkytne možnost pomoci, měla by být v tomto nařízení stanovena určitá zmocnění pro mezinárodní spolupráci.
- (88) Určitý počet třetích zemí uplatňuje právní předpisy Unie o výrobcích nebo alespoň uznává osvědčení vydaná v souladu s nimi, ať už na základě mezinárodních dohod, nebo jednostranně, přičemž obojí je v zájmu Unie. Aby byly tyto třetí země motivovány k pokračování v této praxi a ostatní třetí země k témuž, měly by být třetím zemím, které uplatňují právní předpisy Unie o výrobcích nebo uznávají osvědčení vydaná v souladu s nimi, poskytnuty určité dodatečné možnosti. Z tohoto důvodu by mělo být možné tyto obzvláště spolupracující třetí země podpořit tím, že se jim umožní účastnit se určitých školení a zapojit se do databáze nebo systému stavebních výrobků EU, do informačního systému pro harmonizované rozhodování a do výměny informací mezi orgány. Ze stejného důvodu by navíc mělo být možné informovat tyto zvláště spolupracující třetí země o nevyhovujících nebo rizikových výrobcích.
- (89) Za účelem motivace k používání udržitelných stavebních výrobků a aby se zároveň zabránilo narušení trhu a zachoval soulad s nařízením o ekodesignu udržitelných

výrobků, měly by se pobídky k používání udržitelných stavebních výrobků poskytované členskými státy zaměřit na nejudržitelnější výrobky a měly by být zakotveny ve výměně informací mezi členskými státy.

- (90) Aby se zvýšilo používání udržitelných stavebních výrobků a zároveň zabránilo narušení trhu a aby se dosáhlo souladu s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků, měly by se členské státy při zadávání veřejných zakázek zaměřit na nejudržitelnější z vyhovujících výrobků. Požadavky vztahující se na veřejné zakázky stanovené prováděcími akty by měly být stanoveny podle objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií.
- (91) Veřejné zakázky představují 14 % HDP Unie. Aby se přispělo k dosažení cíle klimatické neutrality, ke zlepšení energetické účinnosti a účinnosti využívání zdrojů a k přechodu na oběhové hospodářství, které chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost, mělo by se od veřejných zadavatelů ve vhodných případech vyžadovat, aby své veřejné zakázky přizpůsobili konkrétním kritériím nebo cílům pro zelené veřejné zakázky, které budou stanoveny v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto nařízení. Kritéria nebo cíle stanovené akty v přenesené pravomoci pro konkrétní skupiny výrobků by měly být dodržovány nejen při přímém pořizování těchto výrobků v rámci veřejných zakázek na dodávky, ale také v rámci veřejných zakázek na stavební práce nebo veřejných zakázek na služby, pokud budou tyto výrobky použity pro činnosti, které jsou předmětem uvedených zakázek. V porovnání s dobrovolným přístupem zajistí povinná kritéria nebo cíle maximalizaci vlivu veřejných výdajů na zvýšení poptávky po výrobcích s lepšími vlastnostmi. Kritéria by měla být transparentní, objektivní a nediskriminační.
- (92) Za účelem zohlednění technického pokroku a nových vědeckých poznatků, zajištění řádného fungování vnitřního trhu, usnadnění přístupu k informacím a zajištění jednotného provádění pravidel by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o stanovení a změnu technických ustanovení a požadavků týkajících se konkrétních výrobků; vymezení použitelných systémů posuzování a ověřování; stanovení podmínek, za nichž jsou splněním povinností vyplývajících z jiných právních předpisů Unie splněny některé povinnosti podle tohoto nařízení; změnu vzoru prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě; stanovení dalších povinností výrobcům; revizi a doplnění procesních pravidel pro vypracování evropských dokumentů pro posuzování; stanovení minimálních požadavků na orgány dozoru nad trhem; zřízení databáze nebo systému Unie pro stavební výrobky; stanovení požadavků na zelené veřejné zakázky a vymezení minimálních sankcí. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁴¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (93) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, aby mohla stanovit způsoby předávání informací; podrobně upravit, jak mají být plněny povinnosti a vykonávána práva hospodářských subjektů; přijmout formát evropského technického posouzení; stanovit

⁴¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

minimální zdroje požadované oznámenými subjekty a umožnit přístup orgánů třetích zemí do informačních systémů pro harmonizované rozhodování, do databáze nebo systému EU pro stavební výrobky a na školení v souvislosti s tímto nařízením. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁴².

- (94) Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se lidského zdraví nebo bezpečnosti či ochrany životního prostředí, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (95) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 stanoví pravidla horizontálního rámce pro dozor nad trhem a kontrolu výrobků vstupujících na trh Unie. Aby bylo zajištěno, že výrobky podle tohoto nařízení, na které se vztahuje volný pohyb zboží v Unii, splňují požadavky zajišťující vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako je ochrana lidského zdraví a bezpečnosti a ochrana životního prostředí, mělo by se uvedené nařízení vztahovat i na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, pokud v tomto nařízení nejsou stanovena zvláštní ustanovení se stejným cílem, povahou nebo účinkem. Proto je třeba nařízení (EU) 2019/1020 odpovídajícím způsobem změnit.
- (96) Pro účinnější provádění tohoto nařízení a snížení zátěže hospodářských subjektů by mělo být možné podávat žádosti a rozhodnutí v papírové podobě nebo v běžně používaném elektronickém formátu. V zájmu dosažení právní jistoty by žádosti a rozhodnutí měly být platné pouze tehdy, pokud elektronický podpis splňuje požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 a pokud je podepisující osoba pověřena zastupováním subjektu nebo hospodářského subjektu podle práva členských států, případně práva Unie.
- (97) Za účelem dalšího snížení zátěže hospodářských subjektů by mělo být možné předkládat dokumentaci v běžně používaném elektronickém formátu a standardně plnit požadavky na informace elektronicky.
- (98) Aby byla zajištěna vysoká úroveň dodržování tohoto nařízení, měly by členské státy stanovit pravidla pro sankce za nedodržování předpisů a zajistit, aby tato pravidla byla vymáhána. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Za účelem zajištění těchto cílů a harmonizovaných sankcí by Komisi měla být svěřena pravomoc stanovit minimální sankce prostřednictvím aktů přijatých v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (99) V zájmu zajištění právní jistoty by mělo být upřesněno, zda a jak dlouho si stanovení kontaktních míst pro stavební výrobky, subjektů pro technické posuzování nebo oznámených subjektů a harmonizované normy, evropské dokumenty pro posuzování, evropská technická posouzení a osvědčení oznámených subjektů nebo protokoly o zkouškách přijaté nebo vydané podle nařízení (EU) č. 305/2011 zachovávají právní účinky podle tohoto nařízení. Příslušná přechodná období by měla být dostatečně dlouhá, aby nedocházelo k zahlcení, pokud jde o určení oznámených subjektů a subjektů pro technické posuzování a o přijímání nebo vydávání evropských dokumentů pro posuzování, evropských technických posouzení a osvědčení nebo protokolů o zkouškách oznámených subjektů.

⁴² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (100) V zájmu zajištění právní jistoty by mělo být vyjasněno, jak dlouho mohou výrobky uvedené na trh na základě evropských dokumentů pro posuzování přijatých podle nařízení (EU) č. 305/2011 zůstat v distribučním řetězci a být tak dále dostupné na trhu. Podobně jako u jiných právních předpisů týkajících se výrobků se za vhodnou dobu považuje pět let po skončení platnosti evropského technického posouzení, na jehož základě byly tyto výrobky uvedeny na trh. Šest let po vstupu harmonizované technické specifikace přijaté podle tohoto nařízení v platnost tak budou všechny výrobky prodávané uživatelům v souladu s touto harmonizovanou technickou specifikací a tímto nařízením.
- (101) Základní charakteristiky stavebních výrobků i metody jejich posuzování mohou být stanoveny pouze harmonizovanými technickými specifikacemi, které budou vypracovány pro různé skupiny a rodiny výrobků. Požadavky a povinnosti hospodářských subjektů týkající se určité skupiny nebo rodiny výrobků by se proto měly povinně uplatňovat až od šesti měsíců po vstupu harmonizované technické specifikace vztahující se na příslušnou skupinu nebo rodinu výrobků v platnost.
- (102) Pro usnadnění hladkého zavádění budoucích harmonizovaných technických specifikací a s ohledem na dobu potřebnou k vypracování prohlášení o vlastnostech nebo shodě by mělo být hospodářským subjektům umožněno zvolit si dobrovolné uplatňování tohoto nařízení od vstupu těchto harmonizovaných technických specifikací v platnost.
- (103) Je nutné zabránit tomu, aby hospodářské subjekty mohly trvale obcházet uplatňování tohoto nařízení tím, že budou používat harmonizované technické specifikace přijaté podle nařízení (EU) č. 305/2011. Z tohoto důvodu by Komise měla v Úředním věstníku zrušit odkazy na harmonizované normy a evropské dokumenty pro posuzování zveřejněné na podporu nařízení (EU) č. 305/2011 do dvou let od doby, kdy vstoupí v platnost harmonizovaná technická specifikace přijatá podle tohoto nařízení, která se vztahuje na danou skupinu nebo rodinu výrobků.
- (104) Aby bylo možné plně zahrnout posuzování vlivů stavebních výrobků na životní prostředí a vhodně zahrnout požadavky na výrobky, které existují i v současných harmonizovaných technických specifikacích, měla by být vypracována komplexnější příloha I, která by zahrnovala také podrobný seznam základních charakteristik souvisejících s posuzováním životního cyklu a úplný rámec pro požadavky na výrobky. Při té příležitosti by mělo být odstraněno překrývání mezi základními požadavky na stavby a měla by být poskytnuta objasnění.
- (105) V zájmu dosažení minimální intenzity kontroly posuzování a ověřování výrobců oznámenými subjekty a v zájmu vytvoření rovných podmínek pro výrobce i oznámené subjekty by měla příloha V o systémech posuzování a ověřování přesněji a komplexněji stanovit úkoly výrobců a oznámených subjektů v rámci různých možných systémů posuzování a ověřování. Kromě toho by tato příloha měla stanovit posuzování a ověřování, která se mají provádět za účelem ověření environmentální udržitelnosti výrobků, pokud jde o vlastnosti výrobku a požadavky na výrobek.
- (106) Cílů tohoto nařízení, tedy volného pohybu stavebních výrobků na vnitřním trhu, ochrany lidského zdraví a bezpečnosti a ochrany životního prostředí, nemůže být dostatečně dosaženo členskými státy, neboť členské státy často stanovují velmi rozdílné požadavky na stavební výrobky s nerovnoměrnou úrovní ochrany lidského zdraví a bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Těchto cílů lze lépe dosáhnout na úrovni Unie stanovením harmonizovaného rámce pro posuzování vlastností stavebních výrobků a určitých požadavků na výrobky z hlediska ochrany lidského zdraví a

bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Unie tudíž může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví harmonizovaná pravidla pro dodávání stavebních výrobků na trh a jejich přímou instalaci bez ohledu na to, zda se provádí v rámci služby či nikoli, a to stanovením:

- a) pravidel pro vyjádření environmentálních vlastností, včetně klimatických, a bezpečnostních vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám;
- b) environmentálních požadavků, včetně klimatických, funkčních a bezpečnostních požadavků na stavební výrobky.

Toto nařízení rovněž stanoví povinnosti hospodářských subjektů, které nakládají se stavebními výrobky nebo jejich součástmi nebo s výrobky, které by mohly být považovány za stavební výrobky, ačkoli jejich výrobce je za stavební výrobky nepovažuje.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na stavební výrobky a na následující předměty:
 - a) 3D datové sady uváděné na trh za účelem umožnění 3D-tisku stavebních výrobků, na které se vztahuje toto nařízení, a 3D tištěné stavební výrobky a formy;
 - b) materiály určené k použití pro 3D tisk stavebních výrobků na staveništi nebo v jeho blízkosti nebo pro výrobu pomocí forem na staveništi nebo v jeho blízkosti;
 - c) stavební výrobky vyráběné na staveništi pro okamžité zabudování do stavby, aniž by bylo nutné provádět samostatnou obchodní činnost pro uvedení na trh;
 - d) klíčové části výrobků, na které se vztahuje toto nařízení;
 - e) díly nebo materiály určené k použití pro výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, pokud o to výrobce těchto dílů nebo materiálů požádá;
 - f) sestavy nebo smontované výrobky, pokud je jejich složení uvedeno v harmonizovaných technických specifikacích nebo evropských dokumentech pro posuzování, které se na ně vztahují;
 - g) montované rodinné domy s podlahovou plochou menší než 180 m² s jedním podlažím nebo s podlahovou plochou menší než 100 m² se dvěma podlažími.

Členské státy se mohou rozhodnout, že toto nařízení nebudou uplatňovat na domy uvedené v písmenu g), a to prostřednictvím oznámení Komisi.

2. Toto nařízení se vztahuje rovněž na použité stavební výrobky a použité předměty uvedené v odstavci 1 v některém z následujících případů:

- a) tyto použité stavební výrobky nebo předměty jsou dováženy ze třetích zemí, aniž by byly předtím uvedeny na trh Unie;
- b) hospodářský subjekt změnil zamýšlené použití těchto použitých stavebních výrobků nebo předmětů oproti zamýšlenému použití, které těmto stavebním výrobkům nebo předmětům přiřadil původní výrobce, a to jiným způsobem než omezením z hlediska vlastností nebo zamýšleného použití nebo na pouhé „dekorativní“ účely, přičemž tyto účely jsou definovány tak, že daný stavební výrobek nebo předmět nemá žádnou konstrukční funkci pro stavbu;
- c) hospodářský subjekt, který dodává použité stavební výrobky nebo předměty na trh, o nich prohlašuje, že při prvním uvedení na trh mají tyto použité stavební výrobky nebo předměty charakteristiky nebo splňují požadavky na výrobek stanovené v příloze I, doplňující charakteristiky a požadavky uvedené v prohlášení podle tohoto nařízení nebo nařízení (EU) č. 305/2011 nebo od nich odlišné;
- d) použité stavební výrobky nebo předměty byly podrobeny procesu přeměny, který přesahuje rámec opravy, čištění a pravidelné údržby („repasovaný výrobek“);
- e) hospodářský subjekt, který dodává použité stavební výrobky nebo předměty na trh, se rozhodne pro použití tohoto nařízení.

3. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) výtahy podléhající směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU⁴³, pohyblivé schody a jejich součásti;
- b) kotle, potrubí, nádrže a příslušenství a další výrobky určené pro styk s vodou určenou k lidské spotřebě;
- c) systémy pro čištění odpadních vod;
- d) vybavení pro hygienické prostory;
- e) výrobky pro dopravní signalizaci.

4. Toto nařízení se rovněž vztahuje na služby 3D tisku stavebních výrobků a předmětů, na něž se vztahuje toto nařízení. Služby 3D tisku zahrnují pronájem 3D tiskových strojů, které by mohly být použity pro stavební výrobky a předměty, na něž se vztahuje toto nařízení.

Toto nařízení se vztahuje také na služby spojené s:

- výrobou a uváděním stavebních výrobků nebo předmětů, na něž se vztahuje toto nařízení, na trh a
- odinstalováním, přípravou k opětovnému použití, repasováním a nakládáním s použitými stavebními výrobky nebo předměty, na něž se vztahuje toto nařízení.

⁴³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se výtahů a bezpečnostních komponent pro výtahy (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 251).

5. Členské státy mohou z působnosti tohoto nařízení vyjmout stavební výrobky a předměty, na něž se toto nařízení vztahuje a které jsou uváděny na trh nebo přímo instalovány v nejvzdálenějších regionech Evropské unie ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie. Členské státy oznámí Evropské komisi a ostatním členským státům předpisy, v nichž jsou tyto výjimky stanoveny. Zajistí, aby stavební výrobky nebo předměty, na něž se vztahuje výjimka, nebyly opatřeny označením CE v souladu s článkem 16. Stavební výrobky nebo předměty uvedené na trh nebo přímo instalované na základě takové výjimky se nepovažují za uvedené na trh nebo přímo instalované v Unii ve smyslu tohoto nařízení.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- 1) „stavebním výrobkem“ se rozumí tvarovaný nebo beztvarý fyzický předmět, včetně jeho obalu a návodu k použití, nebo sestava či smontovaný výrobek kombinující takové předměty, které jsou uvedeny na trh nebo vyrobeny za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části v Unii, s výjimkou předmětů, které jsou před trvalým zabudováním do stavby nezbytně nejprve začleněny do smontovaného výrobku, sestavy nebo jiného stavebního výrobku;
- 2) „trvalým“ se rozumí na dobu dvou let nebo delší;
- 3) „výrobkem“ se rozumí stavební výrobek nebo jiný předmět, na který se vztahuje toto nařízení v souladu s čl. 2 odst. 1 až 3;
- 4) „dodáním na trh“ se rozumí jakékoli dodání výrobku k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty, nebo bezplatně, bez ohledu na to, zda se jedná o poskytování služby či nikoli;
- 5) „přímou instalací“ se rozumí instalace výrobku do stavby zákazníka bez předchozího dodání na trh nebo instalace v rodinném domě, na kterou se vztahuje toto nařízení, bez ohledu na to, zda se jedná o poskytování služby či nikoli;
- 6) „vlastností“ se rozumí míra, do jaké má výrobek určité škálovatelné základní charakteristiky;
- 7) „základními charakteristikami“ se rozumí ty charakteristiky výrobku, které se vztahují k základním požadavkům na stavby uvedeným v příloze I části A bodě 1 nebo které byly uvedeny v příloze I části A bodě 2;
- 8) „požadavky na výrobek“ se rozumí mezní úroveň nebo jiná charakteristika, kterou musí výrobek splňovat, než může být uveden na trh nebo přímo instalován, včetně požadavků týkajících se označování a návodu k použití nebo jiných informací, které mají být poskytnuty;
- 9) „hospodářským subjektem“ se rozumí výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce, distributor, poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek, poskytovatel služeb 3D tisku, výrobce, dovozce nebo distributor materiálů určených pro 3D tisk výrobků, on-line prodejce, zprostředkovatel, dodavatel, poskytovatel služeb, prodejce pod vlastní značkou nebo jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, kromě orgánů, oznámených subjektů, subjektů pro technické posuzování a kontaktních míst pro stavební výrobky, na které se vztahuje toto nařízení v souvislosti s výrobou, odinstalováním za účelem opětovného použití, repasováním

nebo přebalováním výrobků nebo dodáváním těchto výrobků na trh či přímou instalací těchto výrobků v souladu s tímto nařízením, a hospodářské subjekty ve smyslu čl. 3 bodu 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020⁴⁴;

- 10) „poskytovatelem služeb 3D tisku“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která v rámci obchodní činnosti nabízí alespoň jednu z těchto služeb: pronájem nebo leasing 3D tiskáren, tisk datových sad pro 3D tisk nebo zprostředkování jedné z těchto služeb, a to bez ohledu na to, zda je materiál pro tisk poskytován touto osobou či nikoli;
- 11) „materiály určenými pro 3D tisk výrobků“ se rozumí materiál určený pro 3D tisk výrobků, jehož použití jako materiálu pro 3D tisk příslušné hospodářské subjekty výslovně a jednotně nevyloučily;
- 12) „výrobce“ se rozumí výrobce ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení (EU) 2019/1020;
- 13) „3D datovými sadami“ se rozumí soubor číselných údajů popisujících tvar předmětu pomocí jeho vnějších rozměrů a dutin, aby bylo možné tento předmět trojrozměrně vytisknout;
- 14) „stavbou“ se rozumí pozemní a inženýrské stavby, které mohou být jak nad zemí, tak na zemi nebo ve vodě, včetně mostů, tunelů, stožárů a jiných zařízení pro distribuci elektřiny, komunikačních kabelů, potrubí, akvaduktů, přehrad, letišť, přístavů, vodních cest a zařízení, která jsou základem železničních kolejnic, avšak s výjimkou větrných mlýnů, ropných plošin nebo chemických závodů, průmyslových výrobních zařízení, zemědělských zařízení, zařízení na výrobu elektřiny, vojenských zařízení, přičemž jejich přístřešky mohou být budovami;
- 15) „budovami“ se rozumí zařízení jiná než kontejnery, poskytující přístřeší lidem, zvířatům nebo předmětům, která jsou buď trvale spojena se zemí, nebo mohou být přepravována pouze pomocí speciálního vybavení, přičemž mají podlahovou plochu nejméně 20 m² v jednom nebo více podlažích;
- 16) „úrovní“ se rozumí výsledek posouzení vlastností výrobku z hlediska jeho základních charakteristik vyjádřených číselnou hodnotou;
- 17) „třídou“ se rozumí rozmezí úrovní vlastností výrobku, ohraničené minimální a maximální hodnotou;
- 18) „mezní úrovní“ se rozumí povinná minimální nebo maximální úroveň vlastností výrobku s ohledem na určitou základní charakteristiku;
- 19) „uvedením na trh“ se rozumí první dodání výrobku na trh Unie nebo první dodání použitého výrobku, pokud je splněna některá z podmínek čl. 2 odst. 2, nebo první dodání repasovaného výrobku;
- 20) „klíčovou součástí“ se rozumí součást, která je určena výrobcem výrobku nebo jiným hospodářským subjektem k použití jako součást nebo náhradní díl výrobku a která byla v harmonizovaných technických specifikacích stanovena jako nezbytná pro charakteristiku, bezpečnost nebo vlastnost výrobku;
- 21) „sestavou“ se rozumí výrobek uvedený na trh jedním hospodářským subjektem sestávající alespoň ze dvou samostatných předmětů, z nichž žádný nemusí být sám výrobkem, určený ke společnému zabudování do stavby;

⁴⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

- 22) „smontovaným výrobkem“ se rozumí soubor nejméně dvou samostatných předmětů, z nichž jeden je výrobek;
- 23) „evropským dokumentem pro posuzování“ se rozumí dokument přijatý organizací subjektů pro technické posuzování pro účely vydávání evropských technických posouzení;
- 24) „použitým výrobkem“ se rozumí výrobek, který není odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, který byl alespoň jednou instalován ve stavbě a který:
- a) nebyl podroben procesu, který by přesahoval rámec opravy, čištění nebo pravidelné údržby, jak je uvedeno původním výrobcem v návodu k použití nebo jak je podle obecných znalostí stavebního inženýrství považováno za nezbytné;
 - b) po odinstalování neprošel procesem přesahujícím rámec opravy, čištění a pravidelné údržby nebo „přípravy k opětovnému použití“ ve smyslu čl. 3 bodu 16 směrnice 2008/98/ES;
- 25) „zamýšleným použitím“ se rozumí použití zamýšlené výrobcem, včetně podmínek použití uvedených v technické dokumentaci, na štítcích, v návodech k použití nebo v propagačních materiálech, přičemž součástí „zamýšleného použití“ jsou i použití uvedená pouze v jednom z nich;
- 26) „opravou“ se rozumí proces uvedení vadného výrobku do stavu, kdy může sloužit svému zamýšlenému použití;
- 27) „údržbou“ se rozumí činnost prováděná za účelem udržení výrobku ve stavu, kdy je schopen fungovat podle požadavků;
- 28) „repasovaným výrobkem“ se rozumí výrobek, který není odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, ale který byl alespoň jednou instalován ve stavbě a který byl podroben procesu přeměny přesahujícímu rámec opravy, čištění a pravidelné údržby;
- 29) „rizikem“ se rozumí riziko ve smyslu čl. 3 bodu 18 nařízení (EU) 2019/1020;
- 30) „přípravou k opětovnému použití“ se rozumí záchovné činnosti spočívající v kontrole, čištění nebo opravě, při nichž se výrobky nebo jejich součásti připravují tak, aby mohly být opětovně použity bez dalšího předběžného zpracování;
- 31) „typem výrobku“ se rozumí abstraktní model jednotlivých výrobků, určený zamýšleným použitím a souborem charakteristik, které vylučují jakoukoli odchylku, pokud jde o vlastnosti nebo splnění požadavků na výrobek stanovených v tomto nařízení nebo v souladu s ním, vyrobených v určitém výrobním procesu za použití dané kombinace surovin nebo součástí, přičemž totožné výrobky různých výrobců rovněž patří do různých typů výrobků;
- 32) „současným stavem techniky“ se rozumí způsob dosažení určitého cíle, který je buď nejúčinnější a nejpokročilejší, nebo se mu blíží, a tedy převyšuje průměr způsobů, které lze zvolit;
- 33) „recyklací“ se rozumí recyklace ve smyslu čl. 3 bodu 17 směrnice 2008/98/ES;
- 34) „poskytovatelem služeb kompletního vyřízení objednávek“ poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek ve smyslu čl. 3 bodu 11 nařízení (EU) 2019/1020;

- 35) „rodinou výrobků“ se rozumí všechny typy výrobků patřící do skupin výrobků uvedených v tabulce 1 přílohy IV;
- 36) „kategorií výrobků“ se rozumí podskupina typů výrobků určité rodiny výrobků zahrnující takové typy výrobků, které mají společné určité zamýšlené použití uvedené v harmonizovaných technických specifikacích nebo evropských dokumentech pro posuzování;
- 37) „řízením výroby“ se rozumí zdokumentované nepřetržité vnitřní řízení výroby v továrně s ohledem na určité parametry nebo kvalitativní aspekty jakosti, které odrážejí specifika příslušné rodiny výrobků nebo skupiny a výrobních procesů a jejichž cílem je stálost vlastností nebo trvalé plnění požadavků na výrobek, prováděné v souladu s přílohou V;
- 38) „harmonizovanou zónou“ se rozumí oblast, na kterou se společně vztahuje toto nařízení, harmonizované technické specifikace a akty Komise s obecnou působností přijaté podle tohoto nařízení;
- 39) „prámem Unie“ se rozumí Smlouva o EU, Smlouva o fungování EU, obecné právní zásady, akty s obecnou působností uvedené v druhém, třetím a čtvrtém odstavci článku 288 Smlouvy o fungování EU a všechny mezinárodní dohody, jejichž smluvní stranou je Unie nebo jejichž smluvními stranami jsou Unie a její členské státy;
- 40) „dovozcem“ se rozumí dovozce ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení (EU) 2019/1020;
- 41) „distributorem“ se rozumí distributor ve smyslu čl. 3 bodu 10 nařízení (EU) 2019/1020;
- 42) „jednotlivě vyrobený“ znamená, že vzhledem ke specifikacím zákazníka se použije odlišná výrobní metoda, než jaká se používá u všech ostatních výrobků, které daný hospodářský subjekt vyrábí pro jiné zákazníky;
- 43) „mikropodnikem“ se rozumí mikropodnik podle přílohy doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků;
- 44) „výrobkem na zakázku“ se rozumí výrobek, který je vzhledem ke specifikacím zákazníka vyroben v jiné velikosti nebo z jiného materiálu než všechny ostatní výrobky, které daný hospodářský subjekt vyrábí pro jiné zákazníky;
- 45) „trvalým odkazem“ se rozumí internetový odkaz na webovou stránku, který je stabilní jak svým obsahem, tak adresou („URL“);
- 46) „harmonizovanými technickými specifikacemi“ se rozumí normy pro stavební výrobky stanovené v souladu s čl. 4 odst. 2, na které byl zveřejněn odkaz v Úředním věstníku v souladu s článkem 34, a které se tak staly závaznými pro účely uplatňování tohoto nařízení, a akty v přenesené pravomoci přijaté v souladu s čl. 4 odst. 3 a 4, čl. 5 odst. 2 nebo čl. 22 odst. 4, které obsahují technické předpisy;
- 47) „normou pro stavební výrobky“ se rozumí norma přijatá evropskou normalizační organizací na základě žádosti Komise o použití tohoto nařízení, na kterou byl zveřejněn odkaz v Úředním věstníku v souladu s článkem 34, bez ohledu na to, zda je použití takové normy povinné pro účely uplatnění podle tohoto nařízení v souladu s čl. 4 odst. 2 a čl. 34 odst. 2, nebo zda zůstává dobrovolné v souladu s čl. 5 odst. 2, čl. 22 odst. 4 a čl. 34 odst. 3;

- 48) „výrobkem dvojího užití“ se rozumí výrobek, který je výrobcem určen k použití jako výrobek i jako předmět s jiným zamýšleným použitím, který by nespadal do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud by měl pouze toto jiné zamýšlené použití;
- 49) „evropskou normalizační organizací“ se rozumí evropská normalizační organizace podle definice v čl. 2 odst. 8 nařízení (EU) č. 1025/2012;
- 50) „evropským technickým posouzením“ se rozumí zdokumentované posouzení vlastností výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám, v souladu s příslušným evropským dokumentem pro posuzování;
- 51) „ekvivalentem plného pracovního úvazku“ se rozumí pracovní výkon jedné osoby zaměstnané na plný pracovní úvazek definovaný příslušným členským státem, nebo pracovní výkon několika osob zaměstnaných na částečný pracovní úvazek, které společně odpracují stejný počet hodin denně nebo týdně;
- 52) „nesériovým procesem“ se rozumí proces, který není převážně automatizován nebo prováděn pomocí montážních linek, ani jej daný hospodářský subjekt nebo hospodářské subjekty patřící do stejné skupiny podniků se společnou ovládající fyzickou nebo právníkou osobou nebo stejnou organizační strukturou neopakují více než stokrát ročně;
- 53) „stažením z trhu“ se rozumí stažení ve smyslu čl. 3 bodu 23 nařízení (EU) 2019/1020;
- 54) „stažením z oběhu“ se rozumí stažení ve smyslu čl. 3 bodu 22 nařízení (EU) 2019/1020;
- 55) „on-line tržištěm“ se rozumí poskytovatel zprostředkovatelské služby využívající software, včetně internetových stránek, části internetových stránek nebo aplikace, který umožňuje zákazníkům uzavírat na dálku smlouvy o prodeji výrobků s hospodářskými subjekty;
- 56) „on-line rozhraním“ se rozumí on-line rozhraní ve smyslu čl. 3 bodu 15 nařízení (EU) 2019/1020;
- 57) „zprostředkovatelem“ se rozumí fyzická nebo právníká osoba, která poskytuje zprostředkovatelské služby při uvádění výrobků na trh nebo při jejich přímé instalaci;
- 58) „prodejcem pod vlastní značkou“ se rozumí fyzická nebo právníká osoba jiná než výrobce, která chce prodávat výrobek jako svůj vlastní, a proto jej opatří svým jménem, ochrannou známkou nebo štítkem vedle povinných nápisů jiných hospodářských subjektů;
- 59) „dodavatelem“ se rozumí fyzická nebo právníká osoba, která poskytuje suroviny nebo meziprodukty výrobcům nebo jiným osobám, které poskytují suroviny nebo meziprodukty výrobcům;
- 60) „poskytovatelem služeb“ se rozumí fyzická nebo právníká osoba, která poskytuje službu výrobcí nebo dodavateli klíčové součásti, pokud je tato služba důležitá pro výrobu výrobků, včetně jejich návrhu;
- 61) „akreditací“ se rozumí akreditace ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 62) „orgánem dozoru nad trhem“ se rozumí orgán ve smyslu čl. 3 bodu 4 nařízení (EU) 2019/1020;
- 63) „životním cyklem“ se rozumí po sobě následující a propojené fáze doby životnosti výrobku, od získání suroviny nebo vytvoření z přírodních zdrojů, přes výrobu,

odinstalování, případné opětovné použití s předchozím repasováním nebo bez něj až po jeho konečnou likvidaci;

- 64) „opětovným použitím“ se rozumí jakýkoli způsob, kterým jsou výrobek nebo jeho součásti po skončení prvního používání použity k témuž účelu, pro který byly určeny;
- 65) „příslušným orgánem“ se rozumí orgán dozoru nad trhem určený v souladu s čl. 69 odst. 1;
- 66) „příslušným vnitrostátním orgánem“ se rozumí orgán dozoru nad trhem určený v souladu s čl. 69 odst. 2;
- 67) „oznamujícím orgánem“ se rozumí jeden orgán veřejné správy odpovědný za určení oznámených subjektů a dohled nad nimi, určený v souladu s článkem 48, pokud není v příslušném ustanovení uvedeno jinak: pouze ve členském státě, kde se příslušný oznámený subjekt nachází;
- 68) „určujícím orgánem“ se rozumí jeden orgán veřejné správy odpovědný za určení subjektů pro technické posuzování a dohled nad nimi, určený v souladu s článkem 43, pokud není v příslušném ustanovení uvedeno jinak: pouze v členském státě, kde se příslušný subjekt pro technické posuzování nachází;
- 69) „orgánem“ se rozumí Evropská komise, její agentury a každý oznamující orgán, určující orgán, nebo orgán dozoru nad trhem, pokud není v příslušném ustanovení uvedeno jinak: bez ohledu na to, ve kterém členském státě se nachází;
- 70) „výrobkem představujícím riziko“ se rozumí výrobek, který by mohl kdykoli během celého svého životního cyklu, a to i v případě, že vzniká nepřímo, nepříznivě ovlivnit zdraví a bezpečnost osob, životní prostředí nebo splnění základních požadavků na stavby, je-li do těchto staveb zabudován, a to nad míru považovanou s ohledem na současný stav techniky za důvodnou a přijatelnou vzhledem k jeho zamýšlenému použití a za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek použití;
- 71) „výrobkem představujícím vážné riziko“ se rozumí výrobek představující vážné riziko ve smyslu čl. 3 bodu 20 nařízení (EU) 2019/1020.

Článek 4

Základní charakteristiky výrobků

1. Základní požadavky na stavby stanovené v příloze I části A bodě 1 představují základ pro přípravu žádostí o normalizaci a harmonizovaných technických specifikací.
2. Základní charakteristiky specifikované v souladu s odstavcem 1 nebo uvedené v příloze I části A bodu 2 a metody jejich posuzování se stanoví v normách, které jsou pro účely uplatňování tohoto nařízení považovány za závazné. Základní charakteristiky výrobků se určí s ohledem na základní požadavky na stavby s přihlédnutím k regulačním potřebám členských států.

Komise může vydávat žádosti o normalizaci v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1025/2012, kterým se stanoví základní zásady a hlavní body pro stanovení těchto základních charakteristik a metod jejich posuzování.

Příslušné žádosti o normalizaci mohou rovněž obsahovat požadavek, aby evropská normalizační organizace v normách uvedených v prvním pododstavci stanovila

dobrovolné nebo povinné mezní úrovně a třídy vlastností ve vztahu k základním charakteristikám a aby určila, které ze základních charakteristik mohou nebo musí výrobci uvést v prohlášení. V takovém případě Komise v žádosti o normalizaci stanoví základní zásady a hlavní body pro stanovení mezních úrovní, tříd a povinných charakteristik.

Komise před zveřejněním odkazu na normy v Úředním věstníku v souladu s článkem 34 ověří, zda jsou v normách dodržovány základní zásady a hlavní body a právo Unie.

3. Aby byly zohledněny regulační potřeby členských států a sledovány cíle článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, je odchylně od odstavce 2 Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 tím, že pro určité rodiny a kategorie výrobků stanoví dobrovolné nebo závazné základní charakteristiky a metody jejich posuzování v některém z následujících případů:
 - a) dochází ke zbytečným prodlevám při přijímání některých norem uvedených v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci evropskými normalizačními organizacemi, přičemž ke zbytečné prodlevě dochází, když evropská normalizační organizace nepředloží normu ve lhůtě stanovené v žádosti o normalizaci;
 - b) existuje naléhavá potřeba přijmout harmonizovanější technické specifikace, které nelze pouze přizpůsobit normám uvedeným v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci;
 - c) jedna nebo více základních charakteristik, které se vztahují k základním požadavkům na stavby stanoveným v příloze I části A bodě 1 nebo obsaženým v příloze I části A bodě 2, nejsou zahrnuty v normách uvedených v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci, na které již byly zveřejněny odkazy v Úředním věstníku;
 - d) normy uvedené v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci nejsou z jiných důvodů považovány za dostatečné pro zohlednění regulačních potřeb členských států nebo potřeb hospodářských subjektů;
 - e) normy uvedené v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci nejsou v souladu s právními předpisy a ambicemi EU v oblasti klimatu a životního prostředí;
 - f) odkazy na normy uvedené v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci nelze zveřejnit v Úředním věstníku z důvodů stanovených v čl. 34 odst. 4 nebo z jiných právních důvodů;
 - g) odkazy na normy uvedené v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci byly v Úředním věstníku zrušeny nebo byly zveřejněny s omezením.
4. Aby byly zohledněny regulační potřeby členských států a sledovány cíle článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie v oblasti životního prostředí, bezpečnosti a harmonizace, je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 tím, že pro určité rodiny a kategorie výrobků určí:
 - a) mezní úrovně a třídy vlastností ve vztahu k základním charakteristikám, a které ze základních charakteristik mohou nebo musí výrobci uvádět v prohlášení;
 - b) podmínky, za kterých se výrobek považuje za vyhovující určité mezní úrovni nebo za způsobilý pro třídu vlastností bez zkoušení nebo bez dalšího zkoušení.

5. Komise je zmocněna měnit část A přílohy I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, aby ji přizpůsobila technickému pokroku a zahrnula nová rizika a environmentální aspekty.

Článek 5

Požadavky na výrobek

1. Všechny výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, musí před uvedením na trh nebo před přímou instalací splňovat obecné, přímo použitelné požadavky na výrobek stanovené v části D přílohy I a požadavky na výrobek stanovené v částech B a C přílohy I, které jsou upřesněny pro příslušnou rodinu nebo kategorii výrobků v souladu s odstavcem 2. Požadavky na výrobek stanovené v příloze I části B a C platí pouze tehdy, pokud byly upřesněny v souladu s odstavcem 2.
2. Za účelem upřesnění požadavků na výrobek stanovených v příloze I částech B, C a D je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 tím, že pro konkrétní rodiny a kategorie výrobků upřesní tyto požadavky na výrobek a stanoví odpovídající metody posuzování. Jakmile Komise tyto požadavky na výrobek upřesní prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, může vydávat žádosti o normalizaci, jejichž cílem je vypracování dobrovolných harmonizovaných norem, které stanoví předpoklad shody s těmito povinnými požadavky na výrobek upřesněnými v těchto aktech v přenesené pravomoci.
3. Komise je zmocněna měnit část B, C a D přílohy I prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, aby ji přizpůsobila technickému pokroku, a zejména zahrnula nová rizika a environmentální aspekty.

Článek 6

Systémy posuzování a ověřování a jejich způsoby posuzování a ověřování pro konkrétní výrobky

1. Za účelem uplatnění individuálního přístupu a minimalizace potenciální zátěže výrobců při současném zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví, bezpečnosti a životního prostředí je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 tím, že pro každou rodinu nebo kategorii výrobků určí použitelný systém posuzování a ověřování z těch, které jsou uvedeny v příloze V. Může rovněž určit různé systémy posuzování a ověřování pro stejnou rodinu nebo kategorii výrobků, pokud se rozlišuje podle základních charakteristik nebo požadavků na výrobek.
2. Za účelem usnadnění a harmonizace uplatňování požadavků nebo povinností obsažených v příloze V je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 upřesněním těchto požadavků a povinností pro danou rodinu nebo kategorii výrobků.
3. S cílem čelit systematickému nedodržování předpisů oznámenými subjekty nebo výrobci nebo s ohledem na přizpůsobení technickému pokroku je Komise zmocněna změnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 zavedením dalších kroků v rámci posuzování nebo ověřování v systémech uvedených v příloze V.

Harmonizovaná zóna a vnitrostátní opatření

1. Předpokládá se, že harmonizovaná zóna je komplexní a zahrnuje všechny možné požadavky na výrobky kromě těch, na něž se vztahují jiné právní předpisy Unie.
2. Členské státy respektují harmonizovanou zónu ve svých vnitrostátních právních předpisech, v jiných pravidlech nebo ve správních opatřeních a nestanoví další požadavky na výrobky, na něž se vztahuje. Řídí se zejména těmito zásadami:
 - a) nestanoví žádné jiné požadavky na informace, registraci nebo jiné požadavky než ty, které jsou stanoveny v harmonizované zóně;
 - b) povinná nejsou žádná jiná hodnocení než ta, která jsou stanovena v harmonizované zóně;
 - c) pokud není v souladu s čl. 5 odst. 3 stanoveno jinak, nesmí vnitrostátní právní předpisy, jiná pravidla nebo správní opatření zdvojovat nebo překračovat požadavky na výrobek stanovené v souladu s článkem 5 nebo mezní úrovně stanovené v souladu s čl. 4 odst. 4;
 - d) vnitrostátní právní předpisy, jiná pravidla nebo správní opatření nesmí vyžadovat více posouzení a ověření, než je stanoveno v příloze V, a nesmí rozšiřovat rozsah posouzení a ověření podle přílohy V;
 - e) vnitrostátní právní předpisy, jiná pravidla nebo správní opatření opakují to, co je požadováno mezními úrovněmi stanovenými v souladu s čl. 4 odst. 4, a nepožadují více ani méně;
 - f) vnitrostátní právní předpisy, jiné předpisy nebo správní opatření se nesmí zakládat na jiných třídách, podtřídách nebo dalších třídách, než jsou třídy stanovené v souladu s čl. 4 odst. 4;
 - g) pokud byly metody posuzování stanoveny v souladu s čl. 4 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 2, nesmí vnitrostátní právní předpisy, jiná pravidla nebo správní opatření jak pro stavby, tak ve vztahu k charakteristikám nebo požadavkům na výrobky odkazovat na jiné metody posuzování, tyto metody posuzování měnit nebo doplňovat nebo vybírat pouze jejich část.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na veřejné zakázky nebo přímo přidělené zakázky, pokud jsou tyto veřejné zakázky nebo přímo přidělené zakázky prováděny pod přímou nebo nepřímou kontrolou veřejných subjektů nebo jsou prováděny s odkazem na veřejné předpisy o veřejných zakázkách nebo přímo přidělených zakázkách. Tento odstavec se rovněž vztahuje na granty nebo jiné pozitivní pobídky s výjimkou daňových pobídek. Podle harmonizovaných technických specifikací však může být členským státům povoleno nebo doporučeno, aby rozhodnutí o přidělení veřejných zakázek, smluv nebo grantů či o jiných pozitivních pobídkách spojily s jinými podtřídami nebo dalšími třídami, než jsou třídy stanovené v souladu s čl. 4 odst. 4, pokud se stále vztahují k environmentálním vlastnostem posuzovaným v souladu s těmito harmonizovanými technickými specifikacemi.

3. Členské státy sdělí ostatním členským státům a Komisi základní charakteristiky, které požadují pro každou rodinu nebo kategorii výrobků, příslušné požadavky na výrobek a metody posuzování, které používají. Na tyto základní charakteristiky, požadavky a metody posuzování se aktivně odvolávají na všech fórech a při všech

příležitostech, které jsou důležité pro vypracování harmonizovaných technických specifikací. Fóra, která vypracovávají harmonizované technické specifikace, berou tyto základní charakteristiky, požadavky a metody posuzování na vědomí. Základní charakteristiky musí být v co největší míře zahrnuty do harmonizovaných technických specifikací.

4. Pokud členský stát považuje z naléhavých důvodů týkajících se zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu, za nezbytné stanovit požadavky nařízením nebo přijmout správní opatření odchylně od odstavce 2, oznámí to Komisi, přičemž odůvodní potřebu stanovených procesních povinností a vysvětlí regulační potřebu, kterou chce řešit, a předloží důkazy jak o existenci regulační potřeby, tak o nedostatečné úpravě harmonizovanou zónou nebo jinými právními předpisy Unie. Členské státy za tímto účelem případně použijí oznamovací postup podle směrnice (EU) 2015/1535.
5. Komise prostřednictvím prováděcích aktů schválí vnitrostátní opatření oznámené podle odstavce 4, pokud:
 - a) zjistí, že nařízení nebo správní opatření se jeví jako řádně odůvodněné z naléhavých důvodů týkajících se zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí uvedených v odstavci 4;
 - b) regulační potřeba není upravena harmonizovanou zónou nebo jinými právními předpisy Unie;
 - c) oznámené nařízení nebo správní opatření nediskriminuje hospodářské subjekty z ostatních členských států;
 - d) oznámené nařízení nebo správní opatření dokáže zohlednit příslušnou regulační potřebu;
 - e) oznámené nařízení nebo správní opatření nepředstavuje nepřiměřeně velkou překážku fungování trhu Unie a
 - f) Komise v dopise o záměru adresovaném členským státům neuvede svůj záměr zveřejnit nebo citovat v Úředním věstníku harmonizovanou technickou specifikaci do jednoho roku ode dne oznámení podle odstavce 4 nebo přijmout obecně závazný právní předpis, který by se vztahoval na danou potřebu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se zdraví a bezpečnosti lidí nebo ochrany životního prostředí přijme Komise postupem podle čl. 88 odst. 3 okamžitě použitelné prováděcí akty.

6. Členské státy zaregistrují do jednotné digitální brány všechny své vnitrostátní předpisy a správní opatření, které přímo či nepřímo ovlivňují použitelnost výrobků na jejich území.
7. Toto nařízení nebrání členským státům zavést povinné systémy zálohování, zavázat výrobce ke zpětnému odběru použitých nebo nepoužitých výrobků přímo nebo prostřednictvím jejich dovozců a distributorů a stanovit povinnosti týkající se sběru a nakládání s výrobky určenými k likvidaci, pokud jsou splněny všechny níže uvedené podmínky:
 - a) za přepravu zpět k distributorovi, dovozci nebo výrobcí je odpovědný vlastník výrobku, přestože si může vybrat mezi výrobcem, dovozcem nebo distributorem jako příjemcem;

- b) hospodářské subjekty v ostatních členských státech nejsou jinak přímo ani nepřímo diskriminovány.
8. Členské státy mohou zakázat likvidaci výrobků převzatých zpět v souladu s čl. 22 odst. 2 písm. j) a článkem 26 nebo podmínit likvidaci těchto výrobků jejich předchozím zpřístupněním na vnitrostátní zprostředkovatelské platformě pro nekomerční využití výrobků.

Článek 8

Vztah k jiným právním předpisům Unie

Aby se zabránilo dvojímu posuzování výrobků, je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 87 stanovením podmínek, za nichž plnění povinností podle jiných právních předpisů Unie splňuje také určité povinnosti podle tohoto nařízení, pokud by jinak byl stejný aspekt zdraví, bezpečnosti nebo ochrany životního prostředí posuzován souběžně podle tohoto nařízení i jiných právních předpisů Unie.

KAPITOLA II

POSTUP, PROHLÁŠENÍ A OZNAČENÍ

Článek 9

Prohlášení o vlastnostech

1. Pokud se na výrobek vztahuje harmonizovaná technická specifikace přijatá v souladu s čl. 4 odst. 2 nebo 3, výrobce před uvedením výrobku na trh podstoupí posuzování a ověřování podle příslušného systému stanoveného v příloze V a vypracuje prohlášení o vlastnostech. Výrobce výrobku, na který se nevztahuje žádná harmonizovaná technická specifikace, může vydat prohlášení o vlastnostech v souladu s příslušným evropským dokumentem pro posuzování a evropským technickým posouzením.
2. Pokud se na výrobek vztahuje harmonizovaná technická specifikace, mohou být informace o jeho vlastnostech ve vztahu k základním charakteristikám stanoveným v příslušné harmonizované technické specifikaci uvedeny jinde než v prohlášení o vlastnostech, pouze pokud jsou souběžně uvedeny v prohlášení o vlastnostech. Tato povinnost se nevztahuje na situace, kdy prohlášení o vlastnostech nebylo v souladu s článkem 10 vypracováno.
3. Vypracováním prohlášení o vlastnostech výrobce přebírá odpovědnost za shodu výrobku s těmito vlastnostmi uvedenými v prohlášení a stává se odpovědným v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti, a to i v případě, že nejednal z nedbalosti. Členské státy považují prohlášení o vlastnostech vypracované výrobcem za správné a spolehlivé, ledaže objektivní údaje prokážou opak.

Výjimky z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech

1. Odchylně od čl. 9 odst. 1 může výrobce upustit od vypracování prohlášení o vlastnostech při uvádění výrobku, na který se vztahuje harmonizovaná technická specifikace, na trh, pokud platí některá z následujících podmínek:
 - a) výrobek je jinak než 3D tiskem nebo již existujícími formami vyroben jednotlivě nebo nesériově na zakázku na zvláštní objednávku a je nainstalován do jedné konkrétní stavby výrobcem, který je také odpovědný za bezpečné zabudování výrobku do stavby, v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy, a pod dohledem osob odpovědných podle příslušných vnitrostátních předpisů za bezpečné provedení prací;
 - b) výrobek je jinak než 3D tiskem nebo již existujícími formami individuálně vyroben na staveništi nesériově za účelem zabudování do příslušné stavby v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy a pod dohledem osob odpovědných podle příslušných vnitrostátních předpisů za bezpečné provedení staveb nebo
 - c) výrobek je vyroben způsobem, který je výhradně vhodný z hlediska zachování kulturního dědictví, a nesériovým postupem pro odpovídající renovaci staveb oficiálně chráněných jako součást vymezeného prostředí nebo z důvodu zvláštní architektonické nebo historické hodnoty.
2. Členský stát může z působnosti čl. 9 odst. 1 vyjmout repasované výrobky zhotovené z výrobků, které zůstávají bezpečné i po repasování, pokud zajistí, aby se výrobek nedostal do oběhu mimo území tohoto členského státu.
3. Členský stát může z působnosti čl. 9 odst. 1 vyjmout části staveb jiné než výrobky, které jsou připraveny k opětovnému použití nebo repasovány, za předpokladu, že se tato část nedostane do oběhu mimo území tohoto členského státu.
4. Členský stát může z působnosti čl. 9 odst. 1 vyjmout výrobky, u nichž platí všechny následující podmínky:
 - a) výrobce je mikropodnik, který nepatří do rodiny společností nebo jiné obchodní organizace, včetně sítí, schopné určovat nebo organizovat jeho činnosti;
 - b) výrobce používá výhradně nebo v podstatě součásti nebo materiály s obecně známými stabilními vlastnostmi nebo výrobky, které byly podřízeny tomuto nařízení dobrovolně, a charakteristiky výrobku ve všech případech v podstatě závisí na charakteristikách těchto součástí nebo materiálů;
 - c) výrobek se nedostane do oběhu mimo území tohoto členského státu.

Obsah prohlášení o vlastnostech

1. Prohlášení o vlastnostech uvádí vlastnosti výrobků ve vztahu k základním charakteristikám dotčených výrobků v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi nebo evropskými dokumenty pro posuzování.

2. Prohlášení o vlastnostech se vypracovává podle vzoru uvedeného v příloze II bez oddílu týkajícího se shody. Prohlášení o vlastnostech musí zahrnovat alespoň vlastnosti s ohledem na závazné základní charakteristiky uvedené v příloze I části A bodě 2, základní charakteristiky závazné na základě harmonizovaných technických specifikací nebo aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 4 odst. 3 a posouzení environmentální udržitelnosti podle čl. 22 odst. 1.
3. Komise je zmocněna změnit vzor uvedený v příloze II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 87, aby umožnila zahrnutí dalších informací a umožnila tak hospodářským subjektům zohlednit nové informační potřeby.
4. Informace uvedené v článku 31, případně v článku 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁴⁵ se poskytují spolu s prohlášením o vlastnostech.

Článek 12

Upravené prohlášení o vlastnostech pro použité, repasované a přebytečné výrobky

1. Pokud je pro použitý výrobek k dispozici prohlášení o vlastnostech vydané původním výrobcem nebo jiným hospodářským subjektem podle tohoto nařízení nebo nařízení (EU) č. 305/2011, může nové prohlášení o vlastnostech odchýlně od čl. 11 odst. 1 odkazovat na původní prohlášení o vlastnostech, pokud jde o charakteristiky v něm uvedené, jestliže:
 - a) se zamýšlené použití nemění jinak než snížením z hlediska vlastností či zamýšlených použití nebo na pouhé dekorativní účely;
 - b) životnost původního výrobku nebo příslušné vlastnosti týkající se životnosti byly uvedeny v původním prohlášení o vlastnostech, v harmonizované technické specifikaci, z níž vycházelo původní prohlášení o vlastnostech, nebo jsou obecně známy na základě obecných znalostí stavebního inženýrství;
 - c) doba, která uplynula po prvním zabudování výrobku do stavby, nepřesáhne dobu životnosti výrobku nebo příslušné vlastnosti týkající se životnosti, podle toho, co je kratší.

Hospodářský subjekt připojí původní prohlášení o vlastnostech k jím vydanému prohlášení o vlastnostech, přičemž toto prohlášení se označí jako „prohlášení o vlastnostech použitého výrobku“.

2. Pokud pro použitý výrobek není k dispozici prohlášení o vlastnostech vydané původním výrobcem nebo jiným hospodářským subjektem podle tohoto nařízení nebo nařízení (EU) č. 305/2011, může hospodářský subjekt vydat nové prohlášení o vlastnostech, aniž by prošel úplným postupem podle tohoto nařízení, jestliže omezí zamýšlené použití na „dekoraci“. Pokud hospodářský subjekt tuto výjimku využije, prohlášení o vlastnostech se označí jako „prohlášení o vlastnostech použitého výrobku“.

⁴⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, pokud:
- a) nelze předpokládat, že mechanické a chemické vlastnosti použitého výrobku jsou ještě dostatečně stabilní pro nové zamýšlené použití;
 - b) by v důsledku vlastností výrobku bylo ohroženo zdraví a bezpečnost osob;
 - c) byl výrobek vystaven namáhání, které jej činí nevhodným pro nové zamýšlené použití, nebo
 - d) takové namáhání není příliš nepravděpodobné podle protokolu vypracovaného osobou provádějící odinstalování v souladu s článkem 29 a podle dokumentace o podmínkách určité budovy („rejstřík budovy“).

Členské státy stanoví požadavky na osoby provádějící odinstalování a certifikaci, která má být poskytnuta v souladu s poslední větou, včetně definice namáhání, které činí výrobek nevhodným.

4. Odstavce 1 až 3 se použijí rovněž na repasované výrobky, jestliže proces přeměny, který přesahuje rámec opravy, čištění nebo pravidelné údržby či přípravy k opětovnému použití ve smyslu čl. 3 bodu 16 směrnice 2008/98/ES po odinstalování, neohrožuje soulad s tímto nařízením nebo vlastnosti výrobku s ohledem na příslušné charakteristiky, protože proces přeměny nemůže díky svému návrhu negativně ovlivnit vlastnosti a soulad nebo protože použitý náhradní díl byl posouzen jako vyhovující s rovnocennými vlastnostmi. Pokud hospodářský subjekt tuto výjimku využije, prohlášení o vlastnostech se označí jako „prohlášení o vlastnostech repasovaného výrobku“.

5. Odstavce 1 až 4 se vztahují na všechny níže uvedené případy:

- a) výrobky, které se dostaly k uživateli nebo opustily distribuční řetězec, ale nikdy nebyly instalovány a za které původní výrobce již nenese odpovědnost jako za nový výrobek („přebytečné výrobky“);
- b) výrobky, za které původní výrobce odmítl potvrdit svou odpovědnost do jednoho měsíce od obdržení příslušné žádosti hospodářského subjektu, který si přeje dodat přebytečný výrobek na trh.

Pokud hospodářský subjekt tuto výjimku využije, prohlášení o vlastnostech se označí jako „prohlášení o vlastnostech přebytečného výrobku“.

6. Ustanovení čl. 21 odst. 3 a čl. 22 odst. 1 se použijí na výrobky, na něž se vztahují výjimky podle odstavců 1 až 5, pouze v případě, že o jejich uplatnění požádá hospodářský subjekt, který je dodává na trh.

Ustanovení čl. 21 odst. 2 se nevztahuje na výrobky, na něž se vztahují výjimky podle odstavců 1 až 5. Hospodářské subjekty však poskytnou informace stanovené v příloze I části D.

7. Pokud se hospodářský subjekt nerozhodne pro použití harmonizovaných technických specifikací, jsou výrobky, na něž se vztahují výjimky podle odstavců 1 až 5, osvobozeny od mezních úrovní, požadavků na výrobek a platných harmonizovaných technických specifikací.

8. Vydáním prohlášení o vlastnostech hospodářský subjekt přebírá odpovědnost za shodu výrobku s těmito vlastnostmi uvedenými v prohlášení a stává se odpovědným v souladu s právními předpisy EU a vnitrostátními právními předpisy o smluvní a

mimosmluvní odpovědnosti. Členské státy považují prohlášení o vlastnostech za správné a spolehlivé, ledaže objektivní údaje prokážou opak.

9. Tento článek se nevztahuje na použité, repasované nebo přebytečné výrobky, které nebyly nikdy uvedeny na trh Unie nebo které nebyly v Unii nikdy instalovány.

Článek 13

Prohlášení o shodě

1. Před uvedením výrobku na trh výrobce, který není osvobozen od povinnosti předložit prohlášení o vlastnostech:
 - a) ověří, zda výrobek splňuje požadavky na výrobek uvedené v příloze I části B a C, pokud byly stanoveny akty v přenesené pravomoci v souladu s čl. 5 odst. 2, a požadavky na výrobek uvedené v příloze I části D;
 - b) podstoupí posuzování a ověřování podle příslušného systému stanoveného v příloze V a
 - c) vypracuje prohlášení o shodě.
2. Výrobce se může rozhodnout vydat prohlášení o shodě podle odstavce 1, i když je osvobozen od povinnosti vydat prohlášení o vlastnostech.
3. Prohlášením o shodě výrobce přebírá odpovědnost za shodu výrobku s požadavky na výrobek a stává se odpovědným v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti, a to i v případě, že nejednal z nedbalosti. V případě nesouladu nebo chybějícího prohlášení o shodě nesmí být výrobek dodán na trh. Členské státy považují prohlášení o shodě vypracované výrobcem za správné a spolehlivé, ledaže objektivní údaje prokážou opak.

Článek 14

Obsah prohlášení o shodě

1. Prohlášení o shodě vyjadřuje shodu výrobku s požadavky na výrobek uvedenými v čl. 5 odst. 1 a 2.
2. Výrobce spojí prohlášení o shodě s prohlášením o vlastnostech do jediného prohlášení, které označí jako „Prohlášení o vlastnostech a shodě“, jak je stanoveno v příloze II.
3. Pokud jde o prohlášení o shodě, použijí se čl. 11 odst. 2 až 4 a článek 12.
4. Výrobce plní povinnosti podle tohoto článku od první revize prohlášení o vlastnostech, kterou výrobce provede po datu použití harmonizované technické specifikace pro příslušnou rodinu nebo kategorii výrobků, nejpozději však tři roky po tomto datu.

Článek 15

Poskytování prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě

1. Výrobce poskytne elektronickými prostředky kopii prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě každého výrobku, který je dodáván na trh.
Pokud ovšem jediný uživatel odebírá dodávku více kusů jednoho výrobku, může k ní být připojena pouze jedna kopie prohlášení.
2. Pokud je prohlášení poskytováno elektronickými prostředky, vydá výrobce toto prohlášení v běžně čitelném, ale nezměnitelném elektronickém formátu. Alternativně může výrobce použít trvalý odkaz za předpokladu, že tento trvalý odkaz a dokument přístupný jeho prostřednictvím jsou nezměnitelné. Podle tohoto nařízení se použije nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 157/2014⁴⁶.
Výrobce poskytne tištěnou kopii prohlášení, pokud o ni příjemce požádá.
3. Prohlášení mohou obsahovat trvalé odkazy na nezměnitelná environmentální prohlášení o výrobku nebo jiné nezměnitelné dokumenty obsahující požadované informace, pokud tyto dokumenty odpovídají pořadí a struktuře prohlášení nebo pokud je spolu s trvalým odkazem uvedena korelační tabulka, která spojuje pořadí prohlášení s pořadím těchto dokumentů.
4. Výrobce poskytne prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě v jazyce nebo jazycích požadovaných členskými státy, v nichž výrobce hodlá výrobek dodávat na trh. Jiný hospodářský subjekt, který dodává výrobek na trh v jiném členském státě, zpřístupní překlad prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě v jazycích požadovaných tímto členským státem spolu s originálem, přičemž dodrží odstavce 1 a 2.

Článek 16

Obecné zásady a použití označení CE

1. Označení CE podléhá obecným zásadám uvedeným v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.
2. Označení CE se připojí k těm výrobkům, pro které výrobce vypracoval prohlášení o vlastnostech nebo shodě v souladu s články 9 a 11 až 14. Označení CE se připojí ke klíčovým částem. Označení CE nesmí být připojeno k částem, které nejsou klíčovými částmi.
3. Pokud výrobce nevypracoval ani prohlášení o vlastnostech, ani prohlášení o shodě, označení CE se nepřipojí.
4. Připojeným označením CE nebo jeho připojením hospodářský subjekt vyjadřuje, že přebírá odpovědnost za shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a platnými požadavky na výrobek stanovenými tímto nařízením nebo stanovenými v souladu s tímto nařízením. Připojením označení CE se hospodářský subjekt stává

⁴⁶ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 157/2014 ze dne 30. října 2013 o podmínkách týkajících se zpřístupňování prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků na internetové stránce; Úř. věst. L 52, 21.2.2014, s. 1.

odpovědným za vlastnosti uvedené v prohlášení a splnění těchto požadavků v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.

5. Označení CE je jediným označením, které potvrzuje vlastnosti výrobku s ohledem na posouzené základní charakteristiky a shodu výrobku s tímto nařízením.

Členské státy nezavedou žádné odkazy nebo zruší jakékoli odkazy ve vnitrostátních opatřeních na označení potvrzující shodu s požadavky nebo vlastnostmi uvedenými v prohlášení ve vztahu k základním charakteristikám, na něž se vztahuje harmonizovaná zóna.

6. Členský stát na svém území nebo v rámci své pravomoci nezakáže ani nebrání dodávání na trh nebo používání výrobků, které nesou označení CE, pokud vlastnosti uvedené v prohlášení odpovídají požadavkům pro toto použití v členském státě.

Členský stát na svém území nebo v rámci své pravomoci nezakáže ani nebrání dodávání na trh nebo používání výrobků, které nesou označení CE, pokud výrobek splňuje požadavky na výrobek stanovené v tomto nařízení nebo prostřednictvím tohoto nařízení, ledaže je v příslušné harmonizované technické specifikaci uvedeno, že příslušné požadavky představují pouze minimální požadavky.

7. Členské státy zajistí, aby předpisy nebo podmínky stanovené veřejnými nebo soukromými subjekty, které působí jako podnik veřejného práva nebo jako veřejný orgán na základě monopolního postavení nebo s veřejným zmocněním, nebránily používání výrobků nesoucích označení CE.

Článek 17

Pravidla a podmínky pro připojování označení CE

1. Označení CE musí být viditelně, čitelně a nesmazatelně připojeno k výrobku nebo k jeho štítku. Pokud to vzhledem k povaze výrobku není možné nebo odůvodněné, připojí se k obalu nebo k průvodní dokumentaci.
2. Po označení CE následují:
 - a) poslední dvě číslice roku, ve kterém bylo poprvé připojeno;
 - b) název a sídlo výrobce nebo identifikační značka umožňující snadno a bez jakékoli nejednoznačnosti identifikaci názvu a sídla výrobce;
 - c) název a sídlo zplnomocněného zástupce nebo identifikační značka umožňující snadnou a jednoznačnou identifikaci názvu a sídla zplnomocněného zástupce v případě, že výrobce nemá místo podnikání v Unii nebo že se výrobce rozhodne mít zplnomocněného zástupce;
 - d) jedinečný identifikační kód typu výrobku, trvalý odkaz na registraci výrobku v databázích Unie a přesné místo, kde lze výrobek nalézt;
 - e) trvalý odkaz na vlastní webové stránky výrobce s uvedením výrobku, pokud existují;
 - f) referenční číslo prohlášení o vlastnostech a
 - g) identifikační číslo oznámeného subjektu, je-li to relevantní.

Položky uvedené v písmenech d) až f) lze nahradit trvalým odkazem na kombinované prohlášení o vlastnostech a shodě (elektronické označení CE).

3. Označení CE se umístí před uvedením výrobku na trh nebo před jeho přímou instalací do stavby. Za označením CE může dále následovat piktogram nebo jiná značka označující zvláštní riziko nebo použití.

Článek 18

Ostatní označení

Jiná označení než označení CE, včetně soukromých, mohou být na výrobek umístěna pouze tehdy, pokud se nevztahují na harmonizované technické specifikace, požadavky na výrobek, základní charakteristiky nebo metody posuzování zahrnuté do harmonizované zóny nebo na ně neodkazují.

Žádné jiné označení než označení stanovené právními předpisy Unie nesmí být na výrobku umístěno ve vzdálenosti menší, než je dvojnásobek délky označení CE, měřeno od kteréhokoli bodu označení CE a jiného označení stanoveného právními předpisy Unie.

Na prohlášení o vlastnostech nebo prohlášení o shodě nesmí být umístěno jiné označení než označení CE.

KAPITOLA III

POVINNOSTI A PRÁVA HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 19

Povinnosti všech hospodářských subjektů

1. Hospodářský subjekt přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil trvalý soulad s tímto nařízením, včetně souladu výrobků. Pokud byl zjištěn nesoulad hospodářského subjektu nebo výrobku a orgán dozoru nad trhem si vyžádal nápravné opatření podle čl. 70 odst. 1, předkládá hospodářský subjekt tomuto orgánu zprávy o pokroku, dokud tento orgán nerozhodne, že nápravné opatření může být ukončeno.
2. Pokud orgány různých členských států vydávají různá prohlášení o nesouladu hospodářského subjektu nebo výrobku a žádosti o nápravná opatření, přijme hospodářský subjekt diferencovaná opatření s ohledem na to, kde mají být výrobky dodávány na trh nebo přímo instalovány. Není-li to možné nebo pokud přísnější opatření uložené jedním členským státem zahrnuje méně přísné opatření uložené jiným členským státem, přijme se přísnější opatření. Pokud tato pravidla nevedou k jednoznačnému výsledku, pokusí se dotčené členské státy a Komise a na jejich žádost ostatní členské státy najít společné řešení a v případě potřeby přijmout prováděcí akt v souladu s článkem 33.
3. Hospodářský subjekt oznámí orgánu na jeho žádost každý hospodářský subjekt nebo jiný subjekt:
 - a) který mu dodal výrobek, včetně součástí nebo náhradních dílů výrobků, nebo služby, které se vztahují k výrobku, a množství této dodávky;
 - b) kterému dodal výrobek, včetně součástí nebo náhradních dílů výrobků, nebo služby, které se vztahují k výrobku, a množství této dodávky;

- c) který se zabývá finančními a jinými vedlejšími službami spojenými se zpřístupněním nebo přímou instalací výrobků.

Při identifikaci hospodářských subjektů uvedených v prvním pododstavci hospodářský subjekt informuje orgán o všech souvisejících údajích, včetně:

- i) adres hospodářských subjektů uvedených v prvním pododstavci;
- ii) kontaktních údajů těchto hospodářských subjektů;
- iii) e-mailových adres, webových stránek a profilů těchto hospodářských subjektů na sociálních sítích;
- iv) daňových a identifikačních čísel těchto hospodářských subjektů;
- v) bankovních účtů těchto hospodářských subjektů a
- vi) jmen, adres a kontaktních údajů fyzických nebo právnických osob jednajících za tyto hospodářské subjekty.

- 4. Hospodářský subjekt musí být schopen předložit orgánům veškerou dokumentaci a informace uvedené v této kapitole po dobu deseti let poté, co naposledy vlastnil daný výrobek nebo s ním nakládal, pokud nejsou trvale dostupné prostřednictvím databáze nebo systému registrace výrobků zřízených v souladu s článkem 78. Dokumentaci a informace předloží do deseti dnů od obdržení žádosti příslušného orgánu.
- 5. Hospodářský subjekt poskytne všechny požadované údaje do databáze nebo systému zřízených v souladu s článkem 78 do dvou měsíců poté, co byla dostupnost této databáze nebo systému uvedena ve vydání Úředního věstníku, a uhradí s tím spojené registrační poplatky. Nejméně jednou za dva roky ověří správnost poskytnutých údajů.

Hospodářský subjekt se zaregistruje do svého příslušného vnitrostátního systému zřízeného podle čl. 77 odst. 5.

Hospodářský subjekt zpřístupní spotřebitelům a uživatelům komunikační kanály, včetně telefonních čísel, e-mailu nebo vyhrazených sekcí na svých internetových stránkách a na stránkách sociálních médií, které mu umožní informovat o každé nehodě, jiné události nebo bezpečnostním problému, k nimž došlo v souvislosti s výrobkem.

- 6. Hospodářský subjekt může informovat orgány o každém pravděpodobném porušení tohoto nařízení, o kterém se dozví. Pokud se tento hospodářský subjekt domnívá, že nevyhovující výrobky představují riziko pro bezpečnost lidí nebo životní prostředí, neprodleně o tom informuje příslušné orgány členských států, v nichž výrobek dodal na trh, a uvede podrobnosti zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.
- 7. Hospodářský subjekt, který podléhá certifikaci oznámeným subjektem nebo který poskytuje služby nebo díly výrobcům, umožní oznámeným subjektům přístup ke své dokumentaci a do svých prostor v rozsahu, který je nezbytný pro činnosti oznámených subjektů. Oznámeným subjektům poskytne správné informace a všechny nesprávné informace opraví. Tento hospodářský subjekt navíc do jednoho měsíce informuje oznámený subjekt o všech změnách, které by mohly ovlivnit soulad s tímto nařízením.

Procesní práva hospodářských subjektů

1. Veškerá konečná nebo předběžná opatření, rozhodnutí nebo nařízení přijatá nebo vydaná orgány podle tohoto nařízení vůči hospodářskému subjektu a fyzickým nebo právnickým osobám jednajícím jeho jménem musí být přesně odůvodněna.
2. Jakékoli takové opatření, rozhodnutí nebo nařízení se neprodleně oznámí příslušnému hospodářskému subjektu a fyzickým nebo právnickým osobám jednajícím jeho jménem spolu s informací o prostředcích právní ochrany, jež mají k dispozici podle práva dotčeného členského státu, a o lhůtách pro jejich podání.
3. Před přijetím nebo učiněním opatření, rozhodnutí nebo nařízení uvedeného v odstavci 1 dostane dotyčný hospodářský subjekt příležitost, aby se v přiměřené lhůtě, která nebude kratší než deset pracovních dnů, vyjádřil, ledaže je opatření, rozhodnutí nebo nařízení naléhavé na základě zdravotních nebo bezpečnostních požadavků nebo jiných důvodů týkajících se veřejných zájmů, na které se vztahuje toto nařízení.
4. Pokud je opatření, rozhodnutí nebo nařízení přijato nebo učiněno, aniž hospodářský subjekt dostal příležitost se vyjádřit, je mu tato možnost co nejdříve poskytnuta dodatečně a orgán dozoru nad trhem může dotyčné opatření, rozhodnutí nebo nařízení okamžitě přezkoumat.
5. Členské státy zajistí, aby se proti všem opatřením, na něž se vztahuje tento článek, bylo možné odvolat k příslušnému soudu, ať už s předchozím správním řízením, nebo bez něj. Tento soud je rovněž příslušný k rozhodování o odkladném účinku odvolání nebo o předběžných opatřeních, která má soud uložit s ohledem na veřejný zájem i zájmy hospodářského subjektu.

Povinnosti výrobců

1. Výrobce určí typ výrobku při dodržení hranic stanovených pro něj definicí uvedenou v čl. 3 bodu 31. Typ výrobku se zpracuje v souladu s platným systémem posuzování a ověřování stanoveným v příloze V. Výrobce vypracuje prohlášení o vlastnostech a prohlášení o shodě podle článků 9 a 11 až 15 a připojí označení CE podle článků 16 a 17.
2. Výrobce se zdrží jakýchkoli tvrzení o charakteristikách výrobku, která nejsou založena na:
 - a) metodě posouzení obsažené v harmonizované technické specifikaci, pokud se na příslušnou charakteristiku vztahuje, nebo
 - b) pokud taková metoda posouzení neexistuje, metodě posouzení, která představuje nejúčinnější a nejpokročilejší metodu pro dosažení přesného posouzení.
3. Jako základ pro prohlášení podle odstavce 1 vypracuje výrobce technickou dokumentaci popisující zamýšlené použití, včetně přesných podmínek použití a všech prvků nezbytných k prokázání vlastností a shody.

Tato technická dokumentace obsahuje povinný nebo fakultativní výpočet environmentální udržitelnosti, včetně klimatické udržitelnosti, posouzený v souladu s

harmonizovanými technickými specifikacemi přijatými podle tohoto nařízení nebo s akty Komise přijatými podle tohoto nařízení.

Druhý pododstavec se nevztahuje na použité, repasované nebo přebytečné výrobky, ledaže se hospodářský subjekt, na nějž se vztahují povinnosti podle tohoto článku na základě článku 26, rozhodne pro použití tohoto nařízení u nových výrobků.

4. Výrobce zajistí, aby byly zavedeny postupy, které zaručí při sériové výrobě zachování vlastností uvedených v prohlášení a shody. Změny ve výrobním procesu, v návrhu výrobku nebo v jeho charakteristikách a změny v harmonizovaných technických specifikacích, na jejichž základě jsou v prohlášení uvedeny vlastnosti nebo shoda výrobku nebo na jejichž základě jsou vlastnosti nebo shoda ověřovány, musí být náležitě zohledněny a v případě, že jsou vlastnosti nebo shoda výrobku ovlivněny, musí být provedeno nové posouzení v souladu s příslušným postupem posuzování.

Výrobce tam, kde to je považováno za vhodné vzhledem k zajištění přesnosti, spolehlivosti a stálosti vlastností a shody výrobku uvedených v prohlášení, provádí zkoušky vzorků výrobků uváděných nebo dodávaných na trh a v případě nutnosti vede registr stížností, neshodných výrobků a výrobků stažených z oběhu a průběžně o všech těchto kontrolách informuje dovozce a distributory.

Postupy uvedené v prvním pododstavci, zkoušky vzorků uvedené v druhém pododstavci a použití příslušného systému podle přílohy V musí být popsány v technické dokumentaci uvedené v odstavci 3.

5. Výrobce zajistí, aby byl jeho výrobek označen typovým číslem specifickým pro výrobce a číslem šarže nebo sériovým číslem. Pokud to není možné, musí být požadované informace uvedeny na obalu, na připevněné visačce nebo v krajním případě v dokladu přiloženém k výrobku.

Výrobce označí výrobek stejným způsobem, jak je uvedeno v prvním pododstavci, jako „Pouze pro profesionální použití“, jestliže není určen pro spotřebitele nebo jiné neprofesionální uživatele. Výrobky, které nejsou označeny „Pouze pro profesionální použití“, se považují za výrobky určené i pro neprofesionální uživatele a spotřebitele ve smyslu tohoto nařízení a nařízení (EU) ... [nařízení o obecné bezpečnosti výrobků].

Výrobce před uzavřením kupní smlouvy, včetně prodeje na dálku, viditelným způsobem zobrazí zákazníkům informace, které musí být označeny podle tohoto nařízení nebo harmonizovaných technických specifikací.

6. Při dodávání výrobku na trh v určitém členském státě výrobce zajistí, aby byly k výrobku přiloženy informace stanovené v harmonizovaných technických specifikacích a v příloze I části D v jazyce určeném dotyčným členským státem, nebo pokud takový jazyk není určen, v jazyce snadno srozumitelném pro uživatele.

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit formát a způsob předávání informací, které má výrobce poskytovat v souladu s prvním pododstavcem.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2.

7. Výrobce vloží údaje z prohlášení o vlastnostech a z prohlášení o shodě, informace uvedené v odstavci 6 a technickou dokumentaci do unijní databáze nebo systému výrobků zřízených podle článku 78.

8. Výrobce, který má důvod se domnívat, že výrobek, který uvedl na trh, není ve shodě s požadavky tohoto nařízení nebo s požadavky přijatými v souladu s tímto nařízením, přijme okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení výrobku ve shodu, nebo, je-li to vhodné, jej stáhne z trhu nebo z oběhu. Je-li problém spojen s dodávanou součástí nebo externě poskytovanou službou, výrobce o tom informuje dodavatele nebo poskytovatele služeb a příslušný vnitrostátní orgán výrobce; ten předá náležité informace příslušnému vnitrostátnímu orgánu odpovědnému za dodavatele nebo poskytovatele služeb a navrhne vhodná opatření.
9. Pokud výrobek představuje nebo je pravděpodobné, že může představovat riziko, výrobce o tom do dvou pracovních dnů informuje zplnomocněného zástupce, dovozce, distributory, poskytovatele služeb kompletního vyřízení objednávek a on-line tržiště zapojené do distribuce, jakož i příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž výrobce nebo jiné hospodářské subjekty, jsou-li mu známy, výrobek dodaly na trh. Výrobce za tímto účelem poskytne veškeré užitečné podrobnosti, a zejména uvede druh nesouladu, četnost nehod nebo incidentů a přijatá nebo doporučená nápravná opatření. V případě rizik způsobených výrobky, které se již dostaly ke konečnému uživateli nebo spotřebiteli, výrobce rovněž upozorní sdělovací prostředky a informuje je o vhodných opatřeních k odstranění, nebo pokud to není možné, ke snížení rizik. V případě „vážného rizika“ ve smyslu čl. 3 bodu 71 výrobce na vlastní náklady stáhne výrobek z trhu a z oběhu.
10. Výrobce odpovídá za porušení tohoto článku a článku 19 v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.

Článek 22

Další povinnosti výrobců v oblasti životního prostředí

1. U vlastností výrobku uvedených v příloze I části A bodě 2 výrobce posoudí environmentální charakteristiky výrobku v souladu s harmonizovanými technickými specifikacemi nebo s akty Komise přijatými podle tohoto nařízení a použije nejnovější verzi softwaru volně dostupného na internetových stránkách Evropské komise, jakmile bude k dispozici. To se však nevztahuje na použité, repasované nebo přebytečné výrobky, ledaže se hospodářský subjekt, na nějž se vztahují povinnosti podle tohoto článku na základě článku 26, rozhodne pro použití tohoto nařízení jako u nových výrobků.
2. Pokud tím není negativně ovlivněna bezpečnost výrobku nebo bezpečnost stavby, má výrobce tyto povinnosti:
 - a) navrhovat a vyrábět výrobky a jejich obaly tak, aby jejich celková environmentální udržitelnost, včetně klimatické udržitelnosti, dosáhla úrovně současného stavu techniky, ledaže nižší úroveň:
 - i) je přiměřená ve srovnání se zlepšením environmentální udržitelnosti, které vyvolá na úrovni stavby, a
 - ii) je nezbytná ke zlepšení environmentální udržitelnosti na úrovni stavebních prací;
 - b) za podmínek stanovených v písm. a) bodech i) a ii) upřednostňovat recyklovatelné materiály a materiály získané recyklací;

- c) dodržovat povinnosti týkající se minimálního obsahu recyklovaného materiálu a další mezní hodnoty, pokud jde o aspekty environmentální udržitelnosti, včetně klimatické udržitelnosti, uvedené v harmonizovaných technických specifikacích;
- d) předcházet předčasnému zastarávání výrobků, používat spolehlivé díly a navrhovat výrobky tak, aby jejich životnost neklesla pod průměrnou životnost výrobků příslušné kategorie;
- e) navrhovat výrobky tak, aby je bylo možné snadno opravovat, renovovat a modernizovat, ledaže by takový návrh vyvolal nesoulad s jinými požadavky tohoto nařízení nebo jiných právních předpisů Unie nebo by oprava, renovace nebo modernizace představovaly riziko pro bezpečnost lidí nebo životní prostředí; v takovém případě se výrobce zdrží návrhu umožňujícího výrobky opravovat, renovovat nebo modernizovat a varuje před opravou v souladu s písmenem f);
- f) zpřístupnit v databázích výrobků, návodech k použití a v trvalých odkazech na svých internetových stránkách informace, jak výrobky opravit, a veškeré další informace nezbytné pro opravu, včetně příslušných upozornění;
- g) sám nebo prostřednictvím speciálně určených distributorů nebo výrobců náhradních dílů s přiměřeně krátkou dodací lhůtou dodávat na trh náhradní díly pro své výrobky po dobu 10 let od uvedení posledního výrobku příslušného typu na trh nebo od jeho přímé instalace a aktivně o této dostupnosti informovat;
- h) navrhovat výrobky tak, aby bylo usnadněno jejich opětovné použití, repasování a recyklace, zejména usnadněním oddělování součástí a materiálů v pozdější fázi recyklace a nepoužíváním směsných, smíšených nebo složitých materiálů, ledaže je repasování a recyklace riziková pro bezpečnost lidí nebo životní prostředí. V takovém případě se výrobce zdrží takového návrhu a varuje před repasováním a recyklací podle následujícího písmene;
- i) zpřístupní v databázích výrobků, návodech k použití a na svých internetových stránkách informace, jak výrobky repasovat nebo recyklovat, a veškeré další informace nezbytné pro opětovné použití, repasování nebo recyklaci, včetně příslušných varování;
- j) souhlasí s tím, že bude přímo nebo prostřednictvím svých dovozců a distributorů odebírat zpět přebytečné a neprodané výrobky, které jsou ve stavu odpovídajícím tomu, v němž byly dodány na trh.

Pokud nelze povinnosti podle tohoto odstavce splnit kumulativně z důvodu rozporu mezi různými povinnostmi, výrobce zvolí kompromisní řešení, které přinese nejvyšší a nákladově nejefektivnější přínosy z hlediska environmentální udržitelnosti u výrobků a staveb dohromady. Ve všech případech však musí být dodržena zásada „bezpečnost především“, která platí jak pro stavební výrobek, tak pro stavby a zahrnuje ochranu zdraví.

3. Ustanovení odst. 2 písm. a) až c) a odst. 2 písm. j) se nevztahují na použité, repasované nebo přebytečné výrobky, ledaže se hospodářský subjekt, na nějž se vztahují povinnosti podle tohoto článku na základě článku 26, rozhodne pro použití tohoto nařízení jako u nových výrobků.

4. Za účelem upřesnění povinností stanovených v odstavci 2 je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87 tím, že pro konkrétní rodiny a kategorie výrobků tyto povinnosti upřesní. Alternativně může Komise vydat žádosti o normalizaci, jejichž cílem je vypracování harmonizovaných norem, které stanoví předpoklad shody s povinnostmi uvedenými v odstavci 2 pro konkrétní rodinu nebo kategorii výrobků. Povinnosti uvedené v odstavci 2 se nepoužijí dříve, než se takový akt v přenesené pravomoci nebo harmonizovaná norma stanou platnými.
5. Za účelem zajištění transparentnosti pro uživatele a podpory udržitelných výrobků je Komise zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 87, aby stanovila zvláštní požadavky na označování environmentální udržitelnosti, včetně semaforového označení v souvislosti s environmentálními povinnostmi stanovenými v odstavci 1, vlastními environmentálními požadavky na výrobek stanovenými v příloze I části C bodě 2 a třídami environmentálních vlastností stanovenými v souladu s čl. 4 odst. 4 písm. a).
6. Výrobce umístí semaforové označení způsobem stanoveným v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s odstavcem 5.

Článek 23

Povinnosti zplnomocněných zástupců

1. Výrobce může písemným pověřením jmenovat jediným zplnomocněným zástupcem jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu usazenou v Unii. Výrobce, který není usazen v Unii, jmenuje jediného zplnomocněného zástupce.
2. Zplnomocnění zástupci jednájí s náležitou péčí, pokud jde o povinnosti vyplývající z tohoto nařízení. Odpovídají za hrubou nedbalost nebo vědomé porušení tohoto článku a článku 19 v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
3. Zplnomocněný zástupce vykonává úkoly stanovené v pověření. Plná moc musí zplnomocněnému zástupci umožnit vykonávat alespoň následující úkoly a musí mu poskytnout následující práva:
 - a) uchovávat prohlášení o vlastnostech a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem;
 - b) poskytovat orgánům dozoru nad trhem na jejich odůvodněnou žádost veškeré informace a dokumentaci nezbytnou k prokázání shody výrobku s prohlášením o vlastnostech a souladu s dalšími použitelnými požadavky tohoto nařízení;
 - c) vypovědět smlouvu, pokud výrobce porušuje toto nařízení, a informovat o tom příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž je výrobek dodáván na trh, a příslušný vnitrostátní orgán v místě svého podnikání;
 - d) pokud má důvod se domnívat, že daný výrobek není v souladu s předpisy nebo představuje riziko, informovat o tom příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž je výrobek dodáván na trh, a příslušný vnitrostátní orgán v místě svého podnikání a
 - e) spolupracovat s orgány dozoru nad trhem na jejich žádost při opatřeních přijatých

- k odstranění rizik, která představují výrobky, na něž se vztahuje pověření zplnomocněného zástupce, nebo
- k nápravě neshod.

Vypracování technické dokumentace není součástí pověření zplnomocněného zástupce, ale může být předmětem samostatné smlouvy mezi výrobcem a zplnomocněným zástupcem.

4. Zplnomocněný zástupce ověří shodu výrobku s požadavky na značení, označování, návod k použití, prohlášení o vlastnostech a shodě. Zplnomocněný zástupce rovněž ověří podle dokumentace, zda výrobce plní své povinnosti stanovené v čl. 19 odst. 4 až 6, čl. 21 odst. 1 až 3 a 5 až 7, čl. 22 odst. 1 a čl. 22 odst. 2 písm. f) a i) a čl. 27 odst. 6.
5. Pokud se zplnomocněný zástupce domnívá, že došlo k nesouladu uvedenému v odstavci 4, požádá výrobce o nápravu nesouladů. Výrobce poté zastaví uvádění na trh a požádá ostatní hospodářské subjekty zapojené do distribuce, aby zastavily své obchodní činnosti, dokud zplnomocněný zástupce neshledá, že porušení byla napravena. Pokud nejsou nesoulady odstraněny do jednoho měsíce, zatímco výrobky jsou případně nadále dodávány na trh, může zplnomocněný zástupce vypovědět svou smlouvu s výrobcem a informovat o tom příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž jsou výrobky dodávány na trh, a příslušný vnitrostátní orgán svého místa podnikání. Ten koordinuje společná opatření všech příslušných orgánů, pokud se příslušné vnitrostátní orgány nedohodnou na jiném příslušném vnitrostátním orgánu, který bude odpovídat za koordinaci.

Článek 24

Povinnosti dovozců

1. Dovozece uvádí na trh Unie pouze výrobky, které jsou v souladu s tímto nařízením. Před uvedením výrobku na trh dovozece ověří podle dokumentace, že výrobce splnil povinnosti stanovené v čl. 21 odst. 1, 3 a 5 až 7 a v čl. 22 odst. 2 písm. f) a i). Odpovídá za porušení tohoto článku a článku 19 v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
2. Dovozece ověří, zda výrobce přesně a správně určil zamýšlené použití výrobku, a zajistí, aby byly k výrobku přiloženy jasné údaje stanovené v harmonizovaných technických specifikacích a v příloze I části D v jazyce určeném příslušným členským státem, který je pro uživatele snadno srozumitelný. Dovozece před uzavřením kupní smlouvy, včetně prodeje na dálku, viditelným způsobem zobrazí zákazníkům informace, které musí být označeny podle tohoto nařízení nebo harmonizovaných technických specifikací.
3. Dovozece zajistí, aby v době, kdy nese za výrobek odpovědnost, skladovací nebo přepravní podmínky neohrožovaly shodu výrobku s prohlášením o vlastnostech a soulad s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení.
4. Po shromáždění všech dostupných informací o výrobku od výrobce a od osoby, která provedla odinstalování, dovozece zejména pečlivě zkontroluje použité a repasované výrobky, jmenovitě s ohledem na poškození nebo známky ztráty vlastností nebo nesouladu a změněné mechanické nebo chemické vlastnosti, a posoudí všechna rizika; je-li to nezbytné pro zajištění bezpečnosti nebo ochranu životního prostředí,

dovozce omezí zamýšlené použití nebo upustí od prodeje. Tato povinnost se vztahuje i na použité a repasované výrobky, u nichž není prohlášení o vlastnostech povinné.

5. Dovozce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že výrobek není ve shodě s prohlášením o vlastnostech nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, nesmí takový výrobek uvést na trh, dokud nebude uveden ve shodu s připojeným prohlášením o vlastnostech a do souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení nebo dokud není prohlášení o vlastnostech opraveno. Dále, pokud výrobek představuje riziko, musí o tom být výrobce a územně příslušný vnitrostátní orgán informováni.
6. Dovozce uvede na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku, místo podnikání, kontaktní adresu a, pokud je to možné, elektronické způsoby komunikace.
7. Dovozce prošetřuje stížnosti a v případě potřeby vede registr stížností, nevyhovujících výrobků a výrobků stažených z trhu nebo z oběhu a informuje výrobce a distributory o každém takovém sledování.
8. Dovozce prodávající konečným uživatelům musí rovněž plnit povinnosti, které mají distributoři.

Článek 25

Povinnosti distributorů

1. Při dodávání výrobku na trh distributor jedná s náležitou péčí, pokud jde o povinnosti podle tohoto nařízení. Odpovídá za porušení tohoto článku a článku 19 v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
2. Při dodávání výrobku na trh plní distributor povinnosti uložené dovozcům podle čl. 24 odst. 1 až 5, přičemž odkazy na „uvedení na trh“ se rozumí „další dodávání na trh“.
3. Distributor zajistí, aby spotřebitelům nebo jiným neprofesionálním uživatelům nebyly prodávány žádné výrobky, které jsou označeny „pouze pro profesionální použití“. Tyto výrobky musí být v jejich provozovnách, na internetu a v papírových propagačních materiálech uváděny jako výrobky určené pouze pro profesionální použití.

Článek 26

Případy, kdy se povinnosti výrobců vztahují na dovozce a distributory

1. Dovozce nebo distributor se pro účely tohoto nařízení považuje za výrobce a vztahují se na něj povinnosti výrobce podle článků 21 a 22, pokud:
 - a) neexistuje žádný výrobce ve smyslu tohoto nařízení;
 - b) uvádí výrobek na trh jako výrobce pod svým jménem nebo ochrannou známkou;
 - c) upraví výrobek takovým způsobem, že může být ovlivněn soulad s prohlášením o vlastnostech a shodě nebo s požadavky stanovenými v tomto nařízení a v souladu s ním;

- d) zachází s výrobkem způsobem, který mění nebezpečí nebo zvyšuje úroveň rizika způsobeného výrobkem během jeho životního cyklu;
 - e) dodává na trh výrobek s jiným zamýšleným použitím, než jaké mu výrobce stanovil v postupu posuzování vlastností a shody, nebo
 - f) uvádí, že se jeho charakteristiky liší od charakteristik uváděných výrobcem.
2. Odstavec 1 se vztahuje rovněž na:
- a) dovozce použitých nebo repasovaných výrobků, pokud nebyly použité nebo repasované výrobky před použitím uvedeny na trh Unie;
 - b) dovozce nebo distributora použitých výrobků, který provádí některou z těchto činností:
 - i) podrobí tyto použité výrobky po jejich odinstalování procesu přeměny, který přesahuje rámec oprav, čištění a pravidelné údržby;
 - ii) rozhodne se převzít roli výrobce.
3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud hospodářský subjekt pouze:
- a) doplňuje překlady informací dodaných výrobcem;
 - b) vymění vnější obal výrobku, který již byl uveden na trh, včetně změny velikosti balení, pokud je přebalení provedeno tak, aby nemohl být ovlivněn původní stav výrobku a aby informace, které mají být uvedeny v souladu s tímto nařízením, byly stále správně uvedeny.
4. Hospodářský subjekt, který vykonává činnosti uvedené v odstavci 3, o tom informuje výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce bez ohledu na to, zda výrobky vlastní nebo zda poskytuje služby. Přebalení provede tak, aby přebalením nemohl být ovlivněn původní stav výrobku a aby informace, které mají být poskytnuty v souladu s tímto nařízením, byly stále správně uvedeny. Hospodářský subjekt jedná s náležitou péčí, pokud jde o povinnosti stanovené tímto nařízením. Za porušení tohoto nařízení nese odpovědnost.

Článek 27

Povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek, zprostředkovatelů, on-line tržišť, on-line prodejců, on-line obchodů a on-line vyhledávačů

1. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek nebo zprostředkovatel, který přispívá k dodání výrobku na trh nebo k jeho přímé instalaci, jedná s náležitou péčí ve vztahu k povinnostem stanoveným tímto nařízením. Odpovídá za porušení tohoto článku a článku 19 v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
2. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek, on-line prodejce nebo zprostředkovatel:
 - a) před uzavřením kupní smlouvy, včetně prodeje na dálku, viditelným způsobem zobrazí zákazníkům informace, které musí být označeny podle tohoto nařízení nebo harmonizovaných technických specifikací;
 - b) ověří, že výrobce splnil povinnosti stanovené v čl. 21 odst. 1, 3 a 5 až 7 a v čl. 22 odst. 2 písm. f) a i);

- c) splní povinnosti stanovené v čl. 24 odst. 5, přičemž odkazy na „uvedení na trh“ se rozumí „podpora dodávání na trh“;
- d) z vlastního podnětu nebo do dvou pracovních dnů na žádost orgánů dozoru nad trhem vyřadí všechny nabídky výrobků, které nejsou v souladu s předpisy nebo mohou být rizikové ve smyslu čl. 21 odst. 9 poslední věty;
- e) informuje dotčené orgány o opatřeních přijatých v souladu s písmeny b), c) a d);
- f) podporuje stahování výrobků z trhu nebo z oběhu bez ohledu na to, zda je iniciují orgány, výrobce, zplnomocněný zástupce nebo dovozce. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek nebo zprostředkovatel ve spolupráci s dotčeným hospodářským subjektem informuje přímo spotřebitele o stažení výrobku z trhu nebo z oběhu. O všech přijatých opatřeních informuje dotčené orgány.

3. On-line tržiště:

- a) navrhne a uspořádá své on-line rozhraní tak, aby umožňovalo obchodníkům, kteří jsou třetími stranami, poskytovat svým zákazníkům veškeré informace uvedené v odst. 2 písm. a);
- b) zřídí jednotné kontaktní místo pro přímou komunikaci s orgány členských států v souvislosti s nevyhovujícím, nekvalitním nebo nebezpečným výrobkem. Toto kontaktní místo může být stejné jako místo uvedené v [čl. 20 odst. 1] nařízení (EU) .../... [obecné nařízení o bezpečnosti výrobků] nebo [čl. 10 odst. 1] nařízení (EU) .../... [akt o digitálních službách];
- c) poskytne bez zbytečného odkladu, v každém případě do pěti pracovních dnů, v členském státě, kde on-line tržiště provozuje činnost, příslušnou odpověď na oznámení týkající se nehod a dalších událostí týkajících se výrobků obdržena v souladu s [článkem 14] nařízení (EU) [.../...] o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES;
- d) spolupracuje na zajištění účinných opatření pro dozor nad trhem, včetně toho, že se zdrží kladení překážek těmto opatřením;
- e) informuje orgány dozoru nad trhem o veškerých přijatých opatřeních;
- f) zavede pravidelnou a strukturovanou výměnu informací o nabídkách, které byly na základě tohoto článku on-line tržištěm odstraněny;
- g) umožní online nástrojům provozovaným orgány dozoru nad trhem přístup k jejich rozhraním za účelem identifikace nevyhovujících výrobků;
- h) na žádost orgánů dozoru nad trhem, pokud on-line tržiště nebo jeho on-line prodejci zavedli technické překážky pro automatické získávání dat z jejich on-line rozhraní, umožní těmto orgánům stahovat údaje pro účely souladu výrobků s předpisy na základě identifikačních parametrů, které dožadující orgány dozoru nad trhem poskytnou.

- 4. Pokud jde o pravomoci svěřené členskými státy v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2019/1020, členské státy udělí pro všechny výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, svým orgánům dozoru nad trhem pravomoc nařídit on-line tržištěm, aby ze svého on-line rozhraní odstranily konkrétní nezákonný obsah odkazující na nevyhovující výrobek, znemožnily přístup k tomuto obsahu nebo zobrazily výslovné

varování konečným uživatelům v okamžiku přístupu k tomuto obsahu. Tato nařízení musí být v souladu s [čl. 8 odst. 1] nařízení (EU) .../... [akt o digitálních službách].

5. On-line tržiště přijme nezbytná opatření k přijímání a zpracování nařízení uvedených v odstavci 4 v souladu s [článkem 8] nařízení (EU) .../... [akt o digitálních službách].
6. Odstavce 1 a 2, odst. 3 písm. b) až i) a odstavce 4 a 5 se vztahují rovněž na výrobce, dovozce, distributory nebo jiné hospodářské subjekty, které nabízejí výrobky on-line bez zapojení on-line tržiště („on-line obchody“).
7. Ustanovení odst. 3 písm. d) až h) se vztahuje také na on-line vyhledávače.
8. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby podmínky při skladování, balení, adresování nebo rozesílání neohrožovaly soulad výrobků s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Článek 28

Povinnosti poskytovatelů služeb 3D tisku a poskytovatelů forem, datových sad pro 3D tisk a materiálů pro 3D tisk

1. Poskytovatel služeb 3D tisku:
 - a) se zdrží uvádění výrobků na trh nebo jejich přímé instalace pro zákazníky bez splnění povinností uložených výrobcům;
 - b) informuje své zákazníky, že mohou využívat služby 3D tisku pouze pro výrobu výrobků pro vlastní potřebu, pokud nesplňují povinnosti uložené výrobcům;
 - c) informuje své zákazníky, že 3D datové sady a materiály, které mají být použity, mají projít postupy platnými pro výrobky podle tohoto nařízení, a
 - d) informuje své zákazníky, že informace poskytnuté výrobcem 3D datové sady i informace poskytnuté výrobcem tiskového materiálu se mají shodovat a potvrdit použitelnost materiálu pro daný typ 3D datové sady a danou technologii 3D tisku.
2. Poskytovatelé forem a 3D datových sad určených k výrobě předmětů, na které se vztahuje toto nařízení, vyrobí deset takových předmětů a na požádání je poskytnou oznámenému subjektu, subjektu pro technické posuzování a orgánům. Poskytovatelé forem a 3D datových sad určených k výrobě předmětů, na které se vztahuje toto nařízení, posoudí a zadokumentují splnění požadavků tohoto nařízení, pokud jde o vyrobené předměty.
3. Poskytovatelé materiálů určených k použití pro 3D tisk předmětů, na které se vztahuje toto nařízení, na staveništi nebo v jeho blízkosti vyrobí deset takových předmětů pro každé zamýšlené použití a na požádání je poskytnou oznámenému subjektu, subjektu pro technické posuzování a orgánům. Poskytovatelé materiálů určených k použití pro 3D tisk předmětů, na které se vztahuje toto nařízení, na staveništi nebo v jeho blízkosti posoudí a zadokumentují splnění požadavků tohoto nařízení, pokud jde o vyrobené předměty.

Povinnosti hospodářských subjektů, které provádějí odinstalování použitých výrobků nebo s nimi nakládají za účelem opětovného použití nebo repasování

1. Hospodářský subjekt, který provádí odinstalování použitých výrobků za účelem opětovného použití nebo repasování, vypracuje protokoly o místě, podmínkách a předpokládané délce používání odinstalovaného výrobku a zpřístupní je spolu s výrobky bez ohledu na to, zda svou činnost vykonává vlastním jménem nebo pro někoho jiného. Hospodářský subjekt rovněž na požádání zpřístupní protokoly orgánům, pozdějším uživatelům těchto výrobků a vlastníkům staveb, v nichž byly znovu instalovány.
2. Pokud hospodářský subjekt zprostředkovává, prodává nebo jinak dodává odinstalované použité výrobky svým jménem nebo pro jiného, musí rovněž plnit povinnosti dovozců nebo distributorů, pokud jde o použité výrobky.

Povinnosti dodavatelů a poskytovatelů služeb zapojených do výroby výrobků

1. Dodavatel nebo poskytovatel služeb zapojený do výroby výrobků:
 - a) poskytuje výrobcům, oznámeným subjektům a orgánům veškeré dostupné informace o environmentální udržitelnosti jím dodávané součásti nebo služby;
 - b) zajistí správnost těchto informací, zejména dodržováním tohoto nařízení, a opraví případné chyby sdělením všem svým zákazníkům, a pokud to může být užitečné, i oznámeným subjektům a orgánům;
 - c) umožní svým zákazníkům, aby v případě, že takové informace nejsou k dispozici, posoudili tuto environmentální udržitelnost na vlastní náklady, a bude tomuto posouzení nápomocen, zejména tím, že umožní přístup ke všem dokumentům, včetně dokumentů obchodní povahy, které jsou pro toto posouzení důležité;
 - d) umožní oznámeným subjektům ověřit správnost jakéhokoli výpočtu environmentální udržitelnosti a bude tomuto ověření nápomocen;
 - e) umožní oznámeným subjektům ověřit vlastnosti a shodu dodané součásti nebo služby a bude tomuto ověření nápomocen.
2. Pokud byl dodavatel nebo poskytovatel služeb informován ve smyslu poslední věty čl. 21 odst. 8, předá tuto informaci svým ostatním zákazníkům, kteří v posledních pěti letech obdrželi součásti nebo služby, které jsou s ohledem na danou problematiku totožné. V případě vážného rizika definovaného v čl. 3 bodu 71 nebo rizika spadajícího pod čl. 21 odst. 9 poslední větu informuje dodavatel nebo poskytovatel služeb rovněž příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž byly výrobky s touto součástí nebo výrobní službou dodány na trh nebo přímo instalovány; pokud nemůže tyto členské státy určit, informuje všechny příslušné vnitrostátní orgány.

Výrobky dvojího užití a pseudovýrobky

1. Výrobce výrobků dvojího užití plní povinnosti podle tohoto nařízení u všech předmětů příslušného typu, pokud nejsou výslovně označeny jako „není určeno pro stavebnictví“.
2. Ostatní hospodářské subjekty, které obchodují s výrobky dvojího užití, plní povinnosti, které jim ukládá toto nařízení. Ve svých obchodních smlouvách stanoví závazek svých zákazníků, že budou činit totéž a nebudou prodávat ani používat pro stavebnictví předměty, které jsou označeny jako „není určeno pro stavebnictví“.
3. U předmětů vhodných pro stavebnictví, u nichž výrobce nikdy takové použití nezamýšlel a které proto nebyly označeny značkou CE („pseudovýrobky“), ostatní hospodářské subjekty:
 - a) nesmí takové předměty nabývat ani prodávat jako předměty určené pro stavebnictví, aniž by prošly postupy stanovenými v tomto nařízení, které mají zajistit výrobci;
 - b) zajistit předvedením, aby nemohly být chápány jako určené pro stavebnictví, a
 - c) smluvně zavázat své zákazníky, aby učinili totéž a nepoužívali tyto předměty pro stavebnictví.

Prodej on-line a jinými prostředky na dálku

1. Výrobky nabízené k prodeji on-line nebo jinými prostředky dálkového prodeje se považují za dodávané na trh, pokud je nabídka zaměřena na zákazníky v Unii. Nabídka k prodeji je považována za zaměřenou na zákazníky v Unii, pokud příslušný hospodářský subjekt jakýmkoli způsobem směřuje své činnosti do některého členského státu. Nabídka se mimo jiné považuje za zaměřenou na zákazníky v Unii, pokud:
 - a) hospodářský subjekt používá úřední jazyk členského státu, ledaže je prodej do Unie účinnými prostředky výslovně vyloučen;
 - b) hospodářský subjekt používá měnu členských států nebo kryptoměnu, na kterou se vztahuje nařízení (EU) [...]⁴⁷, ledaže je v druhém případě prodej do Unie účinnými prostředky výslovně vyloučen;
 - c) hospodářský subjekt má používané internetové doménové jméno zaregistrováno v některém z členských států nebo používá internetovou doménu, která odkazuje na Unii nebo některý z členských států, nebo
 - d) zeměpisné oblasti, do kterých je dostupné zaslání, zahrnují členský stát.

⁴⁷ Budoucí nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích s kryptoaktivy a o změně směrnice (EU) 2019/1937, COM/2020/593 final.

2. Členské státy určí jeden centralizovaný orgán dozoru nad trhem odpovědný za zjišťování výrobků nabízených hospodářskými subjekty mimo Unii zákazníkům na jejich území on-line a jinými způsoby prodeje na dálku.

Článek 33

Prováděcí akty o povinnostech a právech hospodářských subjektů

Pokud je to nezbytné k zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení a pouze v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zabránilo rozdílným postupům, které vytvářejí nerovné podmínky pro hospodářské subjekty, může Komise přijmout prováděcí akty, jimiž podrobně upraví, jak mají být plněny povinnosti a vykonávána práva hospodářských subjektů obsažené v této kapitole.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2.

KAPITOLA IV

NORMY PRO STAVEBNÍ VÝROBKÝ A EVROPSKÉ DOKUMENTY PRO POSUZOVÁNÍ

Článek 34

Normy pro stavební výrobky

1. Normy pro stavební výrobky stanoví evropské normalizační organizace na základě žádosti o normalizaci vydané Komisí.
2. Normy pro stavební výrobky vypracované podle čl. 4 odst. 2 jsou pro účely tohoto nařízení závazné po uplynutí šesti měsíců po zveřejnění odkazu na ně v Úředním věstníku v souladu s odstavcem 4, ale mohou být na žádost výrobce uplatňovány dobrovolně od data uvedeného zveřejnění. Stanoví metody a kritéria pro posuzování vlastností výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám. Ve vhodných případech a aniž by došlo k ohrožení správnosti, spolehlivosti nebo stálosti výsledků, tyto normy stanoví metody, které jsou pro účely posuzování vlastností výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám, třídám, mezním úrovním nebo požadavkům na výrobek méně náročné než provádění zkoušek.
3. Normy pro stavební výrobky vypracované podle čl. 5 odst. 2 druhé věty nebo čl. 22 odst. 4 třetí věty jsou dobrovolné. U výrobků, které vyhovují dobrovolným normám přijatým podle čl. 5 odst. 2 nebo jejich částem, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, se předpokládá, že vyhovují požadavkům stanoveným v příloze I části B a C, které jsou pro příslušnou rodinu nebo kategorii výrobků stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích přijatých podle čl. 5 odst. 2 druhé věty, pokud jsou tyto požadavky zahrnuty v těchto dobrovolných normách a pokud bylo toto zahrnutí přesně uvedeno v příslušné harmonizované normě. U výrobců, kteří vyhovují dobrovolným normám přijatým v souladu s čl. 22 odst. 2 nebo jejich částem, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, se předpokládá, že splňují povinnosti stanovené v čl. 22 odst. 2 v rozsahu, v jakém se na tyto povinnosti vztahují tyto normy a v jakém bylo toto pokrytí přesně uvedeno v příslušné normě.

4. Komise posoudí shodu norem pro stavební výrobky stanovených evropskými normalizačními organizacemi s příslušnými požadavky na normalizaci, s tímto nařízením a s ostatními právními předpisy Unie. Komise zveřejní nebo s omezením zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam odkazů na přijaté vyhovující normy pro stavební výrobky, které byly zpřístupněny za přijatelnou cenu. Pokud odkaz na normu nelze v *Úředním věstníku* zveřejnit jinak, je Komisi svěřena pravomoc doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 86 a změnit příslušné normy pro účely právních účinků podle tohoto nařízení.

Článek 35

Evropský dokument pro posuzování

1. Na evropské dokumenty pro posuzování se vztahuje čl. 4 odst. 1 a 4, článek 6, článek 9 a články 11 až 17. Pokud je označení CE vydáno na základě evropského dokumentu pro posuzování a evropského technického posouzení, musí být v prohlášení o vlastnostech a v prohlášení o shodě uveden odkaz na evropský dokument pro posuzování.
2. Na základě žádosti o evropské technické posouzení podané výrobcem nebo skupinou výrobců nebo z podnětu Komise může organizace subjektů pro technické posuzování po dohodě s Komisí vypracovat a přijmout evropský dokument pro posuzování pro jakýkoli výrobek, na který se nevztahuje:
 - a) harmonizovaná technická specifikace;
 - b) harmonizovaná technická specifikace, která má být přijata v následujících dvou letech od data ověření Komisí;
 - c) jiný evropský dokument pro posuzování, který již byl citován v *Úředním věstníku* nebo předložen Komisi k citaci v tomto věstníku.Výrobek se nepovažuje za výrobek, na který se vztahuje harmonizovaná technická specifikace, pokud:
 - i) se zamýšlené použití výrobku liší od zamýšleného použití uvedeného v dokumentu,
 - ii) použité materiály nejsou totožné s materiály, které mají být použity v rámci dokumentu, nebo
 - iii) metoda posuzování uvedená v dokumentu není pro daný výrobek vhodná.
3. Organizace subjektů pro technické posuzování a Komise mohou žádosti o vypracování evropského dokumentu pro posuzování spojit nebo zamítnout. Postup pro přijetí evropského dokumentu pro posuzování se řídí článkem 36 a musí být v souladu s článkem 37 a přílohou III.
4. Komise je zmocněna změnit přílohu III aktem v přenesené pravomoci přijatým v souladu s článkem 87, aby stanovila doplňující procesní pravidla pro vypracování a přijetí evropského dokumentu pro posuzování, pokud je to nezbytné pro zajištění řádného fungování systému evropských dokumentů pro posuzování.

Zásady pro vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování

1. Postup pro vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování dodržuje následující zásady:
 - a) je transparentní pro členské státy, dotčeného výrobce a ostatní výrobce nebo zúčastněné strany, které požádají o informování;
 - b) zveřejňuje co nejméně informací chráněných právy duševního vlastnictví a chrání obchodní tajemství a důvěrnost;
 - c) stanoví odpovídající povinné lhůty s cílem zabránit zbytečnému prodloužení;
 - d) umožňuje v kterékoli fázi přiměřenou účast členských států a Komise;
 - e) je pro výrobce nákladově efektivní a
 - f) zajistí dostatečnou kolegiální a koordinaci mezi subjekty pro technické posuzování určenými pro dotčený výrobek.

Vyvážené zásady stanovené v písmenech a) a b) umožní alespoň zveřejnění názvu výrobku ve fázi schvalování a sdělení pracovního programu, jak je stanoveno v bodě 3 přílohy III, a podrobného obsahu návrhu evropského dokumentu pro posuzování stanoveného v bodě 7 přílohy III.

2. Subjekty pro technické posuzování společně s organizací subjektů pro technické posuzování nesou plné náklady na vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování, ledaže je posuzování zahájeno z podnětu Komise.
3. Subjekty pro technické posuzování a organizace subjektů pro technické posuzování se vyhnou rozšiřování evropských dokumentů pro posuzování, pokud pro rozlišování mezi výrobky neexistuje technické odůvodnění, a proto upřednostní zejména rozšíření rozsahu stávajícího evropského dokumentu pro posuzování.
4. Subjekty pro technické posuzování a organizace subjektů pro technické posuzování se zdrží vypracovávání evropských dokumentů pro posuzování, pokud existuje vysoká pravděpodobnost duplicity s harmonizovanými technickými specifikacemi nebo již existujícími evropskými dokumenty pro posuzování, a duplicitní evropské dokumenty pro posuzování zruší.

Povinnosti subjektu pro technické posuzování při přijetí žádosti o evropské technické posouzení

1. Subjekt pro technické posuzování, který obdrží žádost o evropské technické posouzení od výrobce, skupiny výrobců nebo sdružení výrobců, informuje žadatele, zda se na výrobek plně nebo částečně vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo evropský dokument pro posuzování, takto:
 - a) pokud se na výrobek plně vztahuje harmonizovaná technická specifikace, subjekt pro technické posuzování informuje výrobce, skupinu výrobců nebo sdružení výrobců, že podle čl. 35 odst. 2 nemůže být vydáno evropské technické posouzení;

- b) pokud se na výrobek plně vztahuje evropský dokument pro posuzování, na který byl citován odkaz v Úředním věstníku, subjekt pro technické posuzování informuje výrobce, skupinu výrobců nebo sdružení výrobců, že tento evropský dokument pro posuzování bude použit jako základ pro evropské technické posouzení, které má být vydáno;
 - c) pokud se na výrobek nevztahuje žádná harmonizovaná technická specifikace ani evropský dokument pro posuzování a pokud se v příštích dvou letech nepředpokládá přijetí takové harmonizované technické specifikace nebo pokud se již takový dokument nebo evropský dokument pro posuzování nevypracovává podle přílohy III, použije subjekt pro technické posuzování postupy stanovené v příloze III nebo postupy stanovené v souladu s čl. 35 odst. 4.
- 2. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) informuje subjekt pro technické posuzování organizaci subjektů pro technické posuzování a Komisi o obsahu žádosti a o odkazu na příslušný akt Komise určující systém posuzování a ověřování, které má subjekt pro technické posuzování v úmyslu použít pro tento výrobek, anebo o neexistenci takového rozhodnutí Komise.
 - 3. Pokud se Komise domnívá, že pro daný výrobek neexistuje vhodný akt Komise, který by určoval systém posuzování a ověřování, může takový akt přijmout v souladu s čl. 6 odst. 1.

Článek 38

Zveřejnění odkazů

- 1. Komise posuzuje soulad evropských dokumentů pro posuzování s harmonizovanými technickými specifikacemi, s tímto nařízením a s ostatními právními předpisy Unie. Komise zveřejní nebo s omezením zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam odkazů na přijaté vyhovující evropské dokumenty pro posuzování. Komise zveřejní každou aktualizaci tohoto seznamu.
- 2. Pouze evropské dokumenty pro posuzování uvedené v tomto seznamu a zveřejněné alespoň v jednom jazyce Unie buď Komisí, nebo organizací subjektů pro technické posuzování opravňují k vydání evropských technických posouzení v souladu s článkem 42 a mají právní účinky v souladu s čl. 42 odst. 5, a to i s ohledem na výrobce, který o vypracování evropského dokumentu pro posuzování požádal. Tento právní účinek evropských dokumentů pro posuzování zaniká deset let po jejich první citaci v Úředním věstníku Evropské unie, pokud nebyly v posledním roce před uplynutím doby platnosti obnoveny a Komise nerozhodne o jejich zachování.

Článek 39

Řešení sporů v případě neshody mezi subjekty pro technické posuzování

Pokud se subjekty pro technické posuzování nedohodly ve stanovené lhůtě ohledně evropského dokumentu pro posuzování, organizace subjektů pro technické posuzování předá tuto záležitost k řešení Komisi, včetně pokynů pro tuto organizaci, jak dokončit práci.

Obsah evropského dokumentu pro posuzování

1. Evropský dokument pro posuzování obsahuje alespoň:
 - a) popis výrobku, na který se vztahuje, a
 - b) seznam základních charakteristik důležitých z hlediska zamýšleného použití daného výrobku stanoveného výrobcem, který byl dohodnut mezi výrobcem a organizací subjektů pro technické posuzování, a metody a kritéria pro posuzování vlastností daného výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám.
2. Zásady pro příslušné řízení výroby, které mají být použity, se stanoví v evropském dokumentu pro posuzování při zohlednění podmínek výrobního postupu dotčeného výrobku.
3. Jestliže lze vhodně posoudit vlastnosti některé ze základních charakteristik výrobku pomocí metod a kritérií stanovených v harmonizovaných technických specifikacích nebo evropských dokumentech pro posuzování, tyto stávající metody a kritéria se začlení do evropského dokumentu pro posuzování, pokud neexistují závažné důvody pro odchylku od tohoto pravidla.

Článek 41

Formální námitky proti evropským dokumentům pro posuzování

1. Členský stát informuje Komisi o všech následujících skutečnostech:
 - a) pokud se domnívá, že evropský dokument pro posuzování zcela nesplňuje platné právní požadavky nebo požadavky, které mají být splněny v souvislosti se základními požadavky na stavby nebo požadavky na výrobky stanovenými v příloze I;
 - b) pokud se domnívá, že evropský dokument pro posuzování vyvolává vážné obavy z hlediska lidského zdraví a bezpečnosti, ochrany životního prostředí nebo ochrany spotřebitele;
 - c) pokud se domnívá, že evropský dokument pro posuzování nesplňuje požadavky stanovené v čl. 35 odst. 2.

Dotčený členský stát své stanovisko odůvodní. Komise konzultuje otázky vznesené dotčeným členským státem s ostatními členskými státy.

2. S ohledem na stanoviska všech členských států se Komise rozhodne zveřejnit, nezveřejnit, zveřejnit s omezením, zachovat, zachovat s omezením či zrušit odkazy na příslušné evropské dokumenty pro posuzování v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Komise informuje o svém rozhodnutí podle odstavce 2 organizaci subjektů pro technické posuzování a v případě potřeby požádá o revizi dotčeného evropského dokumentu pro posuzování.

Evropské technické posouzení

1. Subjekt pro technické posuzování vydá evropské technické posouzení na žádost výrobce na základě evropského dokumentu pro posuzování vypracovaného postupem podle článku 37 a přílohy III, na nějž byl citován odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s článkem 38.

Existuje-li evropský dokument pro posuzování, evropské technické posouzení může být vydáno i v případě, že byla vydána žádost o normalizaci. Toto vydání je možné až do citování normy pro stavební výrobky v Úředním věstníku Unie.

2. Evropské technické posouzení obsahuje vlastnosti, které mají být uvedeny v prohlášení, vyjádřené úrovní, třídou nebo popisem těch základních charakteristik, které byly dohodnuty mezi výrobcem a subjektem pro technické posuzování přijímajícím žádost o evropské technické posouzení pro zamýšlené použití uvedené v prohlášení a technické podrobnosti nezbytné pro provádění systému posuzování a ověřování.
3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví formát evropského technického posouzení.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2.

4. Evropská technická posouzení vydaná na základě evropského dokumentu pro posuzování zůstávají v souladu s čl. 38 odst. 2 v platnosti po dobu pěti let po skončení platnosti evropského dokumentu pro posuzování.
5. Výrobky, na které se vztahuje evropský dokument pro posuzování, pro nějž bylo vydáno evropské technické posouzení, mohou být označeny značkou CE, a získat tak stejný status jako výrobky označené značkou CE na základě harmonizovaných technických specifikací, pokud výrobce splňuje povinnosti stanovené v tomto nařízení. Pokud tyto povinnosti odkazují na harmonizované technické specifikace, výrobce uvede odkaz na evropský dokument pro posuzování místo odkazu na harmonizované technické specifikace nebo vedle odkazu na harmonizované technické specifikace v případě, že jsou také důležité.

KAPITOLA V

SUBJEKTY PRO TECHNICKÉ POSUZOVÁNÍ

Určující orgány

1. Členské státy, které chtějí zřídit subjekty pro technické posuzování, zřídí jeden orgán odpovědný za subjekty pro technické posuzování (dále jen „určující orgán“). Určující orgány musí splňovat požadavky na oznamující orgány stanovené v čl. 48 odst. 1 a článku 49. Určující orgán není způsobilý k určení podle čl. 44 odst. 1.
2. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, ustanovení vztahující se na oznamující orgány a postupy oznamování se vztahují rovněž na určující orgány a postupy určení. Členské státy však nesmí používat akreditaci.

Určení, kontrola a hodnocení subjektů pro technické posuzování

1. Členské státy mohou na svém území určit subjekty pro technické posuzování pro jednu nebo více skupin výrobků uvedených v tabulce 1 přílohy IV. Komise je zmocněna tuto tabulku měnit prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 87, aby ji přizpůsobila technickému pokroku.

Členské státy sdělí Komisi název subjektu pro technické posuzování, jeho adresu a skupiny výrobků uvedené v první větě.

2. Komise elektronickými prostředky zveřejní seznam subjektů pro technické posuzování, které splňují platné právní požadavky uvedené v čl. 45 odst. 1 a 2, a co nejpřesněji uvede skupiny výrobků, pro které jsou určeny, a případná omezení.

Komise zveřejní každou aktualizaci tohoto seznamu.

3. Určující orgán určený v souladu s článkem 43 kontroluje činnosti a způsobilost subjektů pro technické posuzování určených v příslušném členském státě, případně jejich poboček a subdodavatelů a hodnotí je ve vztahu k příslušným požadavkům stanoveným v této kapitole. Určující orgán poučí subjekty pro technické posuzování, pokud dojde k porušení právních předpisů nebo běžné praxe dohodnuté mezi členskými státy a Komisí. V případě opakovaného porušení zákona může určení subjektů pro technické posuzování zrušit.

Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních postupech pro určení subjektů pro technické posuzování, o kontrole jejich činnosti, způsobilosti a o veškerých změnách těchto informací.

4. Subjekty pro technické posuzování neprodleně, nejpozději však do 15 dnů, informují příslušný členský stát a oznámený orgán o všech změnách, které mohou ovlivnit jejich plnění požadavků stanovených v této kapitole nebo jejich schopnost plnit povinnosti podle tohoto nařízení.
5. Komise může prošetřit, zda subjekty pro technické posuzování splňují požadavky stanovené v této kapitole a zda odpovědné určující orgány plní své kontrolní povinnosti.
6. Na žádost příslušného určujícího orgánu poskytnou subjekty pro technické posuzování všechny příslušné informace a dokumenty nezbytné k tomu, aby orgán, Komise a členské státy mohly ověřit plnění požadavků.
7. Nesplňuje-li již subjekt pro technické posuzování požadavky podle tohoto nařízení, členský stát zruší určení tohoto subjektu pro technické posuzování pro příslušnou skupinu výrobků a informuje o tom Komisi a ostatní členské státy. Použijí se články 58 a 59.

Požadavky na subjekty pro technické posuzování

1. Subjekt pro technické posuzování je způsobilý a vybavený k provádění posuzování skupiny výrobků, pro kterou byl určen. Pracovníci s rozhodovací pravomocí a nejméně polovina technicky způsobilých pracovníků subjektu pro technické posuzování se nachází v členském státě, který jej určil.

2. Subjekt pro technické posuzování musí v rozsahu svého určení splňovat požadavky stanovené v tabulce 2 přílohy IV. Použije se čl. 50 odst. 1 až 5, čl. 50 odst. 6 písm. a) a b), čl. 50 odst. 7, 8 a 10 a článek 51.
3. Subjekt pro technické posuzování musí zveřejnit svou organizační strukturu a jména členů svých vnitřních rozhodovacích orgánů.

Nesplňuje-li již subjekt pro technické posuzování požadavky uvedené v odstavcích 1 a 2, členský stát zruší určení tohoto subjektu pro technické posuzování pro příslušnou skupinu výrobků a informuje o tom Komisi a ostatní členské státy.

Článek 46

Koordinace subjektů pro technické posuzování

1. Subjekty pro technické posuzování zřídí organizaci pro technické posuzování („organizace subjektů pro technické posuzování“) podle tohoto nařízení.
2. Organizace subjektů pro technické posuzování provádí alespoň tyto úkoly:
 - a) zkoumá možnosti nových harmonizovaných technických specifikací a informuje o nich Komisi;
 - b) organizuje koordinaci subjektů pro technické posuzování a podle potřeby zajišťuje spolupráci a konzultace s ostatními zúčastněnými subjekty;
 - c) zajišťuje, aby si subjekty pro technické posuzování mezi sebou vyměňovaly osvědčené postupy s cílem dosáhnout větší účinnosti a poskytovat průmyslovým podnikům lepší služby;
 - d) vypracovává a přijímá evropské dokumenty pro posuzování;
 - e) koordinuje používání postupů stanovených v čl. 65 odst. 2 a čl. 66 odst. 1, jakož i poskytování podpory potřebné k těmto účelům;
 - f) informuje Komisi o všech otázkách souvisejících s přípravou evropských dokumentů pro posuzování a o všech aspektech souvisejících s výkladem postupů stanovených v čl. 65 odst. 2 a čl. 66 odst. 1 a na základě získaných zkušeností navrhuje Komisi zlepšení;
 - g) sděluje Komisi a členskému státu, který určil subjekt pro technické posuzování, veškeré poznatky ohledně subjektu pro technické posuzování, který neplní své úkoly v souladu s postupy podle čl. 65 odst. 2 a čl. 66 odst. 1;
 - h) každoročně podává Komisi zprávu o plnění výše uvedených úkolů, a zejména o zeměpisném rozložení subjektů pro technické posuzování, přidělování úkolů v oblasti vypracování evropských dokumentů pro posuzování subjektům pro technické posuzování a o výkonnosti a nezávislosti subjektů pro technické posuzování a
 - i) zajistí, aby přijaté evropské dokumenty pro posuzování a odkazy na evropské technické posouzení byly i nadále veřejně přístupné ve všech jazycích EU.

Organizace subjektů pro technické posuzování zřídí svůj sekretariát, aby mohla plnit uvedené úkoly.

3. Členské státy zajistí, aby subjekty pro technické posuzování přispívaly do organizace subjektů pro technické posuzování ze svých finančních a lidských zdrojů. Hodnota

příspěvku každého subjektu pro technické posuzování nesmí být nižší než 2 % jeho ročního rozpočtu nebo obratu.

4. Při rozhodování organizace subjektů pro technické posuzování se nepřihlíží k finančnímu příspěvku subjektů pro technické posuzování, počtu jimi vypracovaných evropských dokumentů pro posuzování ani počtu jimi vydaných evropských technických posouzení.
5. K účasti na všech zasedáních organizace subjektů pro technické posuzování je přizvána Komise.
6. Komise může podmínit financování organizace subjektů pro technické posuzování, ať už prostřednictvím grantů nebo veřejných soutěží, splněním určitých organizačních a výkonnostních požadavků, včetně požadavků na spravedlivé geografické rozdělení subjektů pro technické posuzování.

KAPITOLA VI

OZNAMUJÍCÍ ORGÁNY A OZNÁMENÉ SUBJEKTY

Článek 47

Oznámení

Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty oprávněné provádět úkoly třetích stran při posuzování a ověřování vlastností, posuzování shody a ověřování výpočtů environmentální udržitelnosti pro účely tohoto nařízení (dále jen „oznámené subjekty“).

Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních postupech pro posuzování a oznamování subjektů, které mají být oprávněny tyto úkoly vykonávat. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 48

Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů posuzování a oznamování subjektů s oprávněním provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování pro účely tohoto nařízení a za kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s požadavky stanovenými v článku 50.
2. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že posuzování a kontrolu podle odstavce 1 provádí jejich vnitrostátní akreditační orgány v souladu s kapitolou II nařízení (ES) č. 765/2008. Členské státy dají svému vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu pokyn, aby jako základ pro akreditaci bral pouze konkrétní právní subjekt, který o akreditaci žádá, a aby tento subjekt posoudil na základě příslušných požadavků a úkolů stanovených v tomto nařízení.
3. Pokud oznamující orgán přenese na subjekt, který není orgánem veřejné správy, provádění posouzení, oznámení nebo kontrolu uvedené v odstavci 1, musí být tento subjekt právníkou osobou, která splňuje požadavky stanovené v článku 49. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činnosti.

4. Oznamující orgán nese za úkoly prováděné subjektem uvedeným v odstavcích 2 a 3 plnou odpovědnost.
5. Komise zajišťuje organizaci výměny zkušeností mezi příslušnými vnitrostátními orgány členských států, které provádějí politiku oznamování, a oznamujícími orgány.

Článek 49

Požadavky týkající se oznamujících orgánů

1. Oznamující orgán musí být zřízen takovým způsobem, aby nedocházelo ke střetu zájmů s oznámenými subjekty.
2. Oznamující orgán musí být organizován a provozován tak, aby byla zaručena objektivita a nestrannost jeho činností.
3. Oznamující orgán musí být organizován a provozován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí o oznámení subjektu, který má oprávnění provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování, prováděly způsobilé osoby, jiné než osoby, které provedly posouzení.
4. Oznamující orgán nesmí nabízet ani poskytovat žádné činnosti, které vykonávají oznámené subjekty, ani poradenské služby na komerčním nebo konkurenčním základě.
5. Oznamující orgán zachovává důvěrnost získaných informací. Vyměňuje si však na požádání informace o oznámených subjektech s Komisí, s oznamujícími orgány ostatních členských států a s jinými příslušnými vnitrostátními orgány.
6. Oznamující orgán musí mít k dispozici dostatečný počet způsobilých pracovníků a dostatečné finanční prostředky, aby mohl řádně plnit své úkoly. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví minimální počet ekvivalentů plného pracovního úvazku považovaných za dostatečné pro řádnou kontrolu oznámených subjektů, pokud je to vhodné ve vztahu ke konkrétním úkolům posuzování shody. Pokud kontrolu provádí vnitrostátní akreditační orgán nebo orgán uvedený v čl. 48 odst. 3, vztahuje se tento minimální počet na tento orgán.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2.

Článek 50

Požadavky týkající se oznámených subjektů

1. Pro účely oznámení musí subjekt posuzování shody splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 11.
2. Subjekt posuzování shody musí být zřízen podle vnitrostátního práva členského státu a mít právní subjektivitu.
3. Subjekt posuzování shody je nezávislý na organizaci nebo výrobku, které posuzuje.

Je nezávislý na všech obchodních vazbách s organizacemi, které mají zájem na výrobcích, jež posuzuje, s výrobci, jejich obchodními partnery nebo investory, kteří jsou jejich akcionáři, jakož i na jiných oznámených subjektech a jejich obchodních sdruženích, mateřských společnostech nebo pobočkách. To nebrání tomu, aby

oznámený subjekt prováděl činnosti posuzování a ověřování pro vzájemně si konkurující výrobce.

Za takovýto nezávislý subjekt může být považován subjekt patřící k hospodářskému sdružení nebo profesnímu svazu zastupujícímu podniky, jež se podílejí na navrhování, výrobě, dodávání, montáži, používání nebo údržbě výrobků, které tento subjekt posuzuje, pokud je prokázána jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů.

4. Oznámený subjekt, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování nesmí být osobami, které navrhují, vyrábějí, dodávají, dovážejí, distribuují, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují výrobek, který posuzují, a nesmí být ani zástupci jakékoli z těchto stran. To nevylučuje používání posuzovaných výrobků, které jsou nezbytné pro činnost oznámeného subjektu ani používání takových výrobků k osobním účelům.

Oznámený subjekt, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování se nesmějí přímo podílet na navrhování, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání nebo údržbě těchto výrobků, ani zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí provádět žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo nedotknutelnost ve vztahu k činnostem posuzování, k jejichž vykonávání jsou tyto osoby oznámeny, ani poskytovat poradenské služby.

Oznámený subjekt zajistí, aby činnosti jeho mateřských nebo sesterských společností, jeho poboček nebo subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jeho činností posuzování nebo ověřování.

Stanovení interních postupů, obecných politik, kodexů chování nebo jiných interních pravidel a dohled nad jejich dodržováním, přidělování pracovníků pro konkrétní úkoly a rozhodnutí o posuzování shody na subdodavatele ani na pobočku převést nelze.

5. Oznámený subjekt a jeho pracovníci provádějí úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich činnosti při posuzování nebo ověřování, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.
6. Oznámený subjekt musí být schopen provádět všechny úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování, které tomuto subjektu ukládá příloha V a pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly provádí sám oznámený subjekt, nebo jsou prováděny jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Oznámený subjekt musí mít vždy k dispozici pro každý systém posuzování a ověřování a pro každý druh nebo kategorii výrobků, základních charakteristik a úkolů, pro něž byl oznámen:

- a) pracovníky s technickými znalostmi a dostatečnými a přiměřenými zkušenostmi potřebné k provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování; pracovníci odpovědní za přijímání rozhodnutí o posouzení musí být zaměstnání u oznámeného subjektu podle vnitrostátních právních předpisů oznamujícího členského státu, nesmí mít žádné jiné potenciálně protichůdné věrnostní závazky nebo potenciální střet zájmů, musí být kompetentní k ověřování posouzení provedených jinými pracovníky, externími odborníky

nebo subdodavateli. Jejich počet musí být dostatečný k zajištění kontinuity činnosti a jednotného přístupu k posuzování shody;

- b) nezbytný popis postupů, podle nichž je proces posuzování prováděn a jež zajišťují transparentnost a reprodukovatelnost těchto postupů. To zahrnuje strukturu kvalifikace, která odpovídá příslušným pracovníkům, jejich postavení a úkolům v rámci subjektu posuzování shody, odpovídající úkolům posuzování shody, v souvislosti s nimiž chce být subjekt oznámen;
- c) zavedenou náležitou politiku a postupy pro rozlišování mezi úkoly, jež plní jako oznámený subjekt, a dalšími činnostmi;
- d) potřebné postupy pro provádění svých činností, jež řádně zohledňují velikost podniku, odvětví, v němž je činný, jeho strukturu, míru složitosti technologie daného výrobku a hromadný či sériový způsob jeho výroby.

Oznámený subjekt musí mít prostředky nezbytné k vhodnému provedení technických a administrativních úkolů spojených s činnostmi, pro něž chce být oznámen, a přístup k veškerému nezbytnému vybavení nebo zařízení.

- 7. Pracovníci odpovědní za provádění činností, pro něž chce být subjekt oznámen, musí:
 - a) mít přiměřené technické a odborné vzdělání týkající se všech úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování v příslušném rozsahu, pro které byl subjekt oznámen;
 - b) mít uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním a ověřováním, které provádějí, a příslušnou pravomoc tyto činnosti provádět;
 - c) mít dostatečné znalosti příslušných harmonizovaných technických specifikací a příslušných ustanovení tohoto nařízení a rozumět jim;
 - d) být schopni vypracovávat osvědčení, protokoly a zprávy prokazující, že byla posouzení a ověření provedena.
- 8. Musí být zaručena nestrannost subjektu, jeho nejvyššího vedení a pracovníků, kteří posuzování provádějí.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků subjektu nezávisí na počtu provedených posouzení shody ani na jejich výsledcích.
- 9. Oznámený subjekt uzavře pojištění odpovědnosti osob, pokud tuto odpovědnost nepřevzal členský stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není za prováděné posuzování nebo ověřování přímo odpovědný sám členský stát.
- 10. Pracovníci oznámeného subjektu jsou povinni zachovávat služební tajemství, s výjimkou styku s příslušnými správními orgány členského státu, v němž vykonávají svou činnost, pokud jde o veškeré informace, které získali při plnění svých povinností podle přílohy V. Musí být chráněna vlastnická práva.
- 11. Oznámený subjekt zajistí, aby byli jeho pracovníci provádějící posuzování o příslušných normalizačních činnostech informováni, a podílí se na nich a zajistí, aby byli jeho pracovníci provádějící posuzování informováni o činnostech koordinační skupiny oznámených subjektů zřízené podle tohoto nařízení, a používá jako všeobecné pokyny správní rozhodnutí a dokumenty, které jsou výsledkem práce této skupiny.

Článek 51

Předpoklad shody

Pokud subjekt provádějící posuzování shody oprávněný provádět úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování prokáže, že splňuje kritéria stanovená příslušnými harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 50 do té míry, do jaké se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

Článek 52

Formální námitka

Pokud má členský stát nebo Komise formální námitku proti harmonizovaným normám uvedeným v článku 51, použijí se ustanovení článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

Článek 53

Pobočky a subdodavatelé oznámených subjektů

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování subdodavateli nebo pobočce, zajistí, že subdodavatel nebo pobočka splňuje požadavky stanovené v článku 50, a odpovídajícím způsobem informuje oznamující orgán.
2. Oznámený subjekt nese plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavateli nebo pobočkami bez ohledu na to, kde jsou usazeny. Příslušné oznámené subjekty zavedou postupy pro průběžnou kontrolu způsobilosti, činností a výkonnosti svých subdodavatelů nebo poboček, přičemž zohlední strukturu kvalifikace uvedenou v čl. 50 odst. 6 písm. b).
3. Činnosti lze zadat subdodavateli nebo pobočce pouze se souhlasem zákazníka.
4. Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení a kontroly kvalifikací subdodavatele nebo pobočky a úkolů jimi provedených podle přílohy V.

Článek 54

Použití zařízení mimo zkušební laboratoř oznámeného subjektu

1. Na žádost výrobce a z technických, ekonomických nebo logistických důvodů mohou oznámené subjekty rozhodnout o provedení zkoušek uvedených v příloze V pro systémy posuzování a ověřování 1+, 1 a 3 nebo provedení takových zkoušek pod svým dohledem buď ve výrobních závodech za použití zkušebního vybavení vnitropodnikové laboratoře výrobce, nebo po předchozím souhlasu výrobce v externí laboratoři za použití vybavení této laboratoře.

Oznámené subjekty provádějící tyto zkoušky musí být výslovně určeny jako kompetentní pro práci mimo svá vlastní zkušební zařízení a musí v tomto ohledu splňovat požadavky stanovené v článku 50.

2. Před provedením zkoušek uvedených v odstavci 1 oznámené subjekty ověří, zda jsou splněny požadavky zkušební metody, a vyhodnotí, zda:
 - a) zkušební vybavení má odpovídající kalibrační systém, a zda je zajištěna sledovatelnost měření; a
 - b) je zajištěna kvalita výsledků zkoušek.

Oznámené subjekty přebírají plnou odpovědnost za zkoušky jako celek, včetně přesnosti a sledovatelnosti kalibrace a měření, a za spolehlivost výsledků zkoušek.

Článek 55

Žádost o oznámení

1. Subjekt, který má pověření k provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování, podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.
2. Součástí žádosti je popis činností, které mají být prováděny, postupy posuzování nebo ověřování, pro něž se subjekt považuje za způsobilý, struktura kvalifikace uvedená v čl. 50 odst. 6 písm. b), osvědčení o akreditaci, pokud nějaké existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008, které potvrzuje, že subjekt splňuje požadavky stanovené v článku 50. Osvědčení o akreditaci se vztahuje pouze na konkrétní subjekt posuzování shody, který žádá o oznámení, a nezohledňuje kapacity ani zaměstnance mateřských nebo sesterských společností. Kromě příslušných harmonizovaných norem musí být založeno na konkrétních požadavcích a úkolech posuzování.
3. Nemůže-li dotčený subjekt předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole jeho souladu s požadavky stanovenými v článku 50.

Článek 56

Postup pro oznamování

1. Oznamující orgány mohou oznámit pouze subjekty, které splňují požadavky stanovené v článku 50.
2. K oznámení Komisi a ostatním členským státům využijí zejména elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.

Výjimkou jsou případy uvedené v příloze VI, pro které není k dispozici odpovídající elektronický nástroj a které se přijímají v tištěné podobě.
3. Oznámení obsahuje veškeré podrobnosti o úkolech, které má subjekt plnit, odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci a pro účely systému uvedeného v příloze V základní charakteristiky, pro které je subjekt příslušný.

Odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci není požadován v případech stanovených v příloze VI.
4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 55 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům veškeré podklady, které dokládají způsobilost subjektu, a informuje je o opatřeních, jež zajišťují, aby

byl tento subjekt pravidelně kontrolován a i nadále splňoval požadavky uvedené v článku 50.

5. Oznámení může nabýt platnosti pouze v případě, že Komise nebo ostatní členské státy proti němu nevznesly námitky do dvou týdnů po oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců po oznámení, pokud se osvědčení o akreditaci nepoužije.

Oznámení nabývá platnosti dnem následujícím po dni, kdy Komise zařadí subjekt na seznam oznámených subjektů uvedený v čl. 57 odst. 2. Komise nezařadí subjekt na seznam, pokud si je vědoma nebo zjistí, že příslušný subjekt nesplňuje požadavky stanovené v článku 50.

6. Dotčený subjekt může vykonávat činnosti oznámeného subjektu až po nabytí platnosti oznámení. Pouze takový subjekt se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.
7. Komisi a ostatním členským státům je třeba oznámit jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.

Článek 57

Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

1. Komise každému oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.
Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen podle několika aktů Unie.
2. Komise zveřejní seznam subjektů oznámených podle tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny, zejména za použití elektronického nástroje pro oznamování vyvinutého a spravovaného Komisí.

Komise zajistí, aby byl tento seznam aktualizován.

Článek 58

Změny v oznámení

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je informován o tom, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 50 nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně zruší oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné.
2. V případě zrušení, omezení nebo pozastavení oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, podnikne dotčený oznamující členský stát příslušné kroky a zajistí, aby byly podklady týkající se tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo aby byly k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem na vyžádání.

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, v nichž má pochybnosti nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále splňuje požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.
2. Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace, z nichž vychází oznámení, nebo které se týkají toho, zda je dotčený subjekt nadále způsobilý.
3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty v souladu s přílohou V:
 - a) posuzují vlastnosti a shodu výrobků;
 - b) ověřují shodu výrobků a výrobce;
 - c) ověřují stálost vlastností výrobků;
 - d) ověřují výpočty environmentální udržitelnosti provedené výrobcem.Tyto úkoly jsou dále označovány jako „posuzování a ověřování“.
2. Posuzování a ověřování se provádí transparentně s ohledem na výrobce a přiměřeným způsobem, aby se zabránilo přílišnému zatížení hospodářských subjektů. Oznámené subjekty při výkonu své činnosti řádně zohlední velikost podniku, odvětví, v němž působí, jeho strukturu, míru složitosti dané technologie výrobku a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu.

Oznámené subjekty však musí dodržovat míru přísnosti požadovanou u výrobku tímto nařízením a dbají na to, jaký má výrobek význam pro splnění základních požadavků na stavby.
3. Shledá-li oznámený subjekt během počáteční inspekce výrobního závodu a řízení výroby, že výrobce nezajistil stálost vlastností a shodu výrobků, požádá výrobce, aby přijal odpovídající nápravná opatření, a osvědčení nevydá.
4. Pokud v průběhu kontroly činnosti zaměřené na ověřování shody a stálosti vlastností výrobků oznámený subjekt zjistí, že výrobek již nesplňuje vlastnosti, které jsou stanoveny pro typ výrobku, požádá výrobce, aby přijal odpovídající nápravná opatření, a v případě nutnosti může osvědčení pozastavit nebo odejmout.
5. Pokud nejsou nápravná opatření přijata nebo pokud nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt podle potřeby omezí, pozastaví nebo odejme příslušná osvědčení.
6. Při rozhodování o posouzení, včetně rozhodování o nutnosti pozastavit nebo odejmout osvědčení nebo rozhodnutí o schválení s ohledem na možné neshody, oznámené subjekty uplatňují jasná a předem stanovená kritéria.
7. Oznámené subjekty zajistí střídání pracovníků provádějících různé úkoly posuzování.

Informační povinnost pro oznámené subjekty

1. Oznámené subjekty informují oznamující orgán:
 - a) o veškerých zamítnutích, omezeních, pozastaveních platnosti nebo odejmutích osvědčení;
 - b) o všech okolnostech majících vliv na působnost a podmínky oznámení;
 - c) o všech žádostech o informace o provedené činnosti posuzování nebo ověřování, které obdržely od orgánů dozoru nad trhem, a
 - d) na vyžádání o úkolech třetí strany v souladu se systémy posuzování a ověřování provedených v rámci jejich oznámení a o jakýchkoli jiných prováděných činnostech, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.
2. Oznámené subjekty poskytnou ostatním subjektům, jež jsou oznámeny podle tohoto nařízení a které provádějí obdobné úkoly třetí strany v souladu se systémy posuzování a ověřování pro výrobky, na které se vztahuje stejná harmonizovaná technická specifikace, příslušné informace o otázkách týkajících se negativních, a na vyžádání pozitivních výsledků takového posuzování a ověřování, zejména o každém zamítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení nebo protokolů o zkouškách. Na žádost jiných oznámených subjektů nebo orgánu potvrdí oznámený subjekt status jím vydaných osvědčení nebo protokolů o zkouškách.
3. Pokud Komise nebo orgán dozoru nad trhem členského státu předloží oznámenému subjektu usazenému na území jiného členského státu žádost týkající se posouzení provedeného uvedeným oznámeným subjektem, zašle kopii této žádosti oznamujícímu orgánu uvedeného jiného členského státu. Dotčený oznámený subjekt na tuto žádost neprodleně a nejpozději do 15 dnů odpoví. Oznamující orgán zajistí, aby oznámený subjekt tyto žádosti vyřídil, pokud neexistuje oprávněný důvod, aby tak neučinil.
4. Oznámené subjekty předají příslušnému orgánu dozoru nad trhem, případně oznamujícímu orgánu důkazy o všech následujících skutečnostech:
 - a) jiný oznámený subjekt nesplňuje požadavky stanovené v článku 50 nebo neplní své povinnosti;
 - b) výrobek uvedený na trh není v souladu s tímto nařízením;
 - c) výrobek uvedený na trh může vzhledem ke svému fyzickému stavu způsobit vážné riziko.

Prováděcí akty o povinnostech a právech oznámených subjektů

Pokud je to nezbytné k zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení a pouze v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zabránilo rozdílným postupům, které vedou k nerovnému zacházení s hospodářskými subjekty a vytvářejí pro ně nerovné podmínky, může Komise přijmout prováděcí akty, jimiž podrobně upraví, jak mají být plněny povinnosti oznámených subjektů obsažené v člácích 60 a 61.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2.

Článek 63

Koordinace oznámených subjektů

Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi subjekty oznámenými podle článku 47 ve formě skupiny oznámených subjektů. Cílem koordinace a spolupráce ve skupině uvedené v odstavci 1 je zajistit harmonizované uplatňování tohoto nařízení.

Oznámené subjekty se účastní práce této skupiny, a to přímo nebo prostřednictvím určených zástupců.

Oznámené subjekty použijí jako obecné pokyny správní rozhodnutí a dokumenty vypracované touto skupinou.

KAPITOLA VII

ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY

Článek 64

Použití příslušné technické dokumentace

1. Výrobce může nahradit zkoušku typu příslušnou technickou dokumentací, která prokazuje, že:
 - a) ohledně jedné nebo několika základních charakteristik výrobku, který výrobce uvádí na trh, lze považovat výrobek za dosahující určité úrovně nebo třídy vlastností výrobku bez zkoušek nebo výpočtů, nebo bez dalších zkoušek nebo výpočtů, v souladu s podmínkami stanovenými za tímto účelem v příslušné harmonizované technické specifikaci nebo v aktu Komise, nebo
 - b) výrobek, na nějž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace a který výrobce uvádí na trh, je systémem sestávajícím z předmětů, které výrobce sestavuje za řádného dodržení přesných pokynů, včetně kritérií kompatibility v případě jednotlivých předmětů, stanovených poskytovatelem takového systému nebo jeho součástí, který již u tohoto systému nebo předmětu zkoušel jednu nebo více základních charakteristik v souladu s příslušnou harmonizovanou technickou specifikací. Pokud jsou tyto podmínky splněny a pokud výrobce zejména ověřil, že jsou splněna přesná kritéria kompatibility poskytovatele, je výrobce oprávněn uvést v prohlášení vlastnosti odpovídající všem výsledkům zkoušek systému nebo předmětu, který mu byl poskytnut, nebo jejich části.
2. Jestliže výrobek uvedený v odstavci 1 patří do rodiny nebo kategorie výrobků, pro které je použitelným systémem posuzování a ověřování systém 1+ nebo 1, jak je stanoveno v příloze V, oznámený subjekt nebo subjekt pro technické posuzování kromě úkolů stanovených v příloze V posoudí a osvědčí správné splnění povinností uvedených v odstavci 1.

Použití zjednodušených postupů mikropodniky

1. Mikropodniky vyrábějící výrobky, na něž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace, mohou s výrobky, na které se vztahuje systém 3, zacházet v souladu s ustanoveními pro systém 4. Pokud výrobce použije tento zjednodušený postup, prokáže shodu výrobku s platnými požadavky prostřednictvím specifické technické dokumentace.
2. Splnění požadavků tohoto článku posuzuje a potvrzuje subjekt pro technické posuzování nebo oznámený subjekt.

Nesériové výrobky vyrobené na zakázku

1. Pro výrobky, na něž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace a které jsou vyráběny jednotlivě nebo nesériově na zakázku na zvláštní objednávku a zabudovány do jedné stanovené stavby výrobci, kteří rovněž odpovídají za bezpečné zabudování těchto výrobků do staveb, může být část posouzení vlastností příslušného systému, jak stanoví příloha V, nahrazena ze strany výrobce specifickou technickou dokumentací prokazující soulad výrobku s příslušnými požadavky a uvádějící údaje rovnocenné údajům požadovaným tímto nařízením a použitelnými harmonizovanými technickými specifikacemi. K rovnocennosti dochází, pokud jsou na základě nejmodernějších metod uvedeny nebo splněny všechny potřebné údaje a požadavky vztahující se na konkrétní stavbu a její budoucí odinstalování, včetně opětovného použití, repasování a recyklace v ní instalovaných výrobců.
2. Oznámený subjekt nebo subjekt pro technické posuzování kromě úkolů stanovených v příloze V posuzuje a osvědčuje správné plnění povinností uvedených v odstavci 1.

Uznání posouzení a ověření jiným oznámeným subjektem

1. Oznámený subjekt (dále jen „uznávající oznámený subjekt“) může upustit od posuzování a ověřování určitého předmětu, který má být posouzen nebo ověřen v souladu s tímto nařízením, a uznat posouzení a ověření provedené jiným oznámeným subjektem pro tentýž hospodářský subjekt, pokud:
 - a) byl předmět jiným oznámeným subjektem správně posouzen a ověřen, což lze předpokládat, sice jen jako vyvratitelnou domněnku, v případě, že příslušná zpráva neobsahuje žádné informace naznačující chybu;
 - b) mezi oběma oznámenými subjekty existuje dohoda, která je zavazuje ke sdílení všech informací týkajících se posuzování a ověřování a příslušných osvědčení a zpráv;
 - c) posuzovaný nebo ověřovaný hospodářský subjekt souhlasí se sdílením všech příslušných údajů a dokumentů s uznávajícím oznámeným subjektem;
 - d) je platnost osvědčení omezena platností osvědčení vydaného tímto jiným oznámeným subjektem.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na protokoly o zkouškách, po nichž nenásleduje certifikace, a na posouzení výpočtu environmentální udržitelnosti provedeného podle nařízení (EU) ... [nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků].

2. Pokud si oznámený subjekt přeje uznat posouzení nebo ověření provedené jiným oznámeným subjektem ve vztahu k hospodářskému subjektu, za který je odpovědný pouze tento jiný oznámený subjekt (dále jen „jiný hospodářský subjekt“), a za předpokladu, že mezi oběma hospodářskými subjekty navíc existuje dohoda, která zajišťuje volný tok všech informací mezi nimi a oznámenými subjekty s ohledem na zajištění souladu s tímto nařízením, je uznání možné pouze s ohledem na:

- a) ověření výpočtu environmentální udržitelnosti jiného hospodářského subjektu, konkrétně dodavatele nebo poskytovatele služeb, a jimi dodávaného zboží nebo poskytovaných služeb, nebo
- b) součásti, pokud tyto součásti tvoří celý výrobek.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na posouzení výpočtu environmentální udržitelnosti provedené podle nařízení (EU) ... [nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků].

KAPITOLA VIII

DOZOR NAD TRHEM A OCHRANNÉ POSTUPY

Článek 68

Portál pro stížnosti

1. Komise zřídí systém, který umožní jakékoli fyzické nebo právnické osobě sdílet stížnosti nebo zprávy týkající se možného nedodržování tohoto nařízení.
2. Pokud Komise považuje stížnost nebo zprávu za důležitou a odůvodněnou, postoupí ji orgánu dozoru nad trhem, aby v souladu s čl. 11 odst. 7 písm. a) nařízení (EU) 2019/1020 přijal následná opatření vůči příslušné fyzické nebo právnické osobě.

Článek 69

Příslušné orgány

1. Členské státy určí ze svých orgánů dozoru nad trhem jeden nebo více „příslušných orgánů“, které disponují zvláštními znalostmi potřebnými k technickému a právnímu posouzení výrobků.
2. Členské státy určí ze svých příslušných orgánů „příslušný vnitrostátní orgán“, který je styčným místem pro kontakty s ostatními členskými státy.

Článek 70

Postup při řešení nesouladů

1. Pokud má orgán dozoru nad trhem jednoho členského státu dostatečný důvod se domnívat, že některé výrobky, na které se vztahuje norma pro stavební výrobky nebo pro které bylo vydáno evropské technické posouzení, nebo jejich výrobce nesplňují

požadavky, provede ve vztahu k těmto výrobkům a dotčenému výrobcí hodnocení zahrnující příslušné požadavky stanovené tímto nařízením. Příslušné hospodářské subjekty spolupracují v nezbytné míře s orgány dozoru nad trhem.

Pokud v průběhu tohoto hodnocení orgán dozoru nad trhem zjistí, že výrobky nebo jejich výrobce nesplňují požadavky stanovené tímto nařízením a povinnosti stanovené v tomto nařízení, neprodleně vyzvou příslušné hospodářské subjekty, aby přijaly veškerá vhodná a přiměřená nápravná opatření k uvedení výrobků nebo jeho samotného do souladu s těmito požadavky, nebo k jejich stažení z trhu nebo z oběhu, a to v přiměřené lhůtě a úměrně povaze a míře nesouladu. Nápravná opatření, která musí hospodářské subjekty přijmout, mohou zahrnovat opatření uvedená v čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020.

Orgán dozoru nad trhem odpovídajícím způsobem informuje oznámený subjekt, pokud je tento subjekt nějak dotčen.

2. Domnívá-li se orgán dozoru nad trhem, že se nesoulad neomezuje pouze na území jeho členského státu, informuje prostřednictvím příslušného vnitrostátního orgánu Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a opatřeních, která měly hospodářské subjekty na jeho žádost přijmout.
3. Hospodářské subjekty přijmou všechna vhodná nápravná opatření u všech dotčených výrobců, které dodávaly na trh v celé Unii.
4. Pokud příslušné hospodářské subjekty ve lhůtě uvedené v odst. 1 druhém pododstavci nepřijmou přiměřená nápravná opatření nebo pokud nesoulad přetrvává, přijme orgán dozoru nad trhem všechna vhodná prozatímní nebo konečná opatření, aby zakázal nebo omezil dodávání výrobků na trh, stáhl tyto výrobky z trhu nebo je stáhl z oběhu.

Orgán dozoru nad trhem o takových opatřeních neprodleně informuje veřejnost a prostřednictvím příslušného vnitrostátního orgánu Komisi a ostatní členské státy.

5. Součástí informací uvedených v poslední větě odstavce 4 jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujících výrobků, údaje o původu výrobků, povaze údajného nesouladu a souvisejícího rizika, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni, jakož i argumenty příslušného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem zejména uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:
 - a) výrobky nesplňují vlastnosti uvedené v prohlášení nebo požadavky týkající se plnění základních požadavků na stavbu stanovené tímto nařízením;
 - b) výrobce neplní povinnosti;
 - c) nedostatky v harmonizovaných technických specifikacích nebo v evropském dokumentu pro posuzování.
6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích o nesouladu dotčených výrobků, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s oznámenými vnitrostátními opatřeními o svých námitkách.
7. Pokud do dvou měsíců od přijetí informací uvedených v odstavci 4 nevznese žádný členský stát ani Komise námitku, pokud jde o prozatímní opatření, která členský stát přijal v souvislosti s dotčeným výrobkem, považují se tato opatření za oprávněná.

8. Ostatní členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčeným výrobkem nebo výrobcem neprodleně přijata vhodná omezující opatření, jako je stažení daných výrobků z jejich trhů.

Článek 71

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po uplatnění postupu stanoveného v čl. 70 odst. 4 vzneseny námitky proti opatřením přijatým členským státem nebo pokud se Komise domnívá, že jsou vnitrostátní opatření v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušnými hospodářskými subjekty a provede hodnocení vnitrostátních opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise prostřednictvím prováděcího aktu rozhodne, zda je přijaté opatření důvodné, či nikoli.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 88 odst. 1.

Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise o něm neprodleně informuje všechny členské státy a příslušné hospodářské subjekty.

2. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl nevyhovující výrobek stažen z jejich trhů, a informují o tom Komisi. Je-li vnitrostátní opatření považováno za neoprávněné, dotčený členský stát toto opatření zruší.
3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku nebo jeho výrobce přisuzován nedostatkům v normách pro stavební výrobky, jak je uvedeno v čl. 70 odst. 5 písm. c) tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

Článek 72

Výrobky, které jsou v souladu, ale přesto představují riziko

1. Pokud orgán dozoru nad trhem členského státu po provedení hodnocení podle čl. 70 odst. 1 zjistí, že ačkoli jsou některé výrobky v souladu s tímto nařízením, představují riziko z hlediska splnění základních požadavků na stavby, pro zdraví nebo bezpečnost osob, pro životní prostředí nebo pro ochranu jiného veřejného zájmu, požádá příslušné hospodářské subjekty, aby přijaly veškerá vhodná opatření a zajistily, aby dotčené výrobky, pokud byly uvedeny na trh, dále nepředstavovaly toto riziko, aby je stáhly z trhu nebo z oběhu ve lhůtě, kterou může stanovit a která je přiměřená povaze rizika.
2. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata veškerá nápravná opatření u všech dotčených výrobků, které dodával na trh v celé Unii.
3. Orgán dozoru nad trhem prostřednictvím příslušného vnitrostátního orgánu neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy. Informace musí obsahovat všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci dotčeného výrobku, údaje o jeho původu a dodavatelském řetězci, údaje o povaze souvisejícího rizika a údaje o povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni.

4. Komise neprodleně zahájí konzultaci s členskými státy a příslušnými hospodářskými subjekty a vyhodnotí přijatá vnitrostátní opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise rozhodne prostřednictvím prováděcího aktu, zda je opatření oprávněné, či nikoli, a v případě nutnosti navrhne vhodná opatření.
5. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 88 odst. 1.
6. Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise o něm neprodleně informuje všechny členské státy a příslušné hospodářské subjekty.

Článek 73

Minimální kontroly a minimální lidské zdroje

1. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, jimiž doplní toto nařízení stanovením minimálního počtu kontrol, které mají provádět orgány dozoru nad trhem každého členského státu u konkrétních výrobků, na něž se vztahují harmonizované technické specifikace, nebo v souvislosti se zvláštními požadavky stanovenými v těchto opatřeních, aby se zajistilo provádění kontrol v rozsahu, který je přiměřený pro zajištění účinného prosazování tohoto nařízení. Akty v přenesené pravomoci mohou případně upřesnit povahu požadovaných kontrol a metody, které mají být použity.
2. Komise je rovněž zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, jimiž doplní toto nařízení stanovením minimálních lidských zdrojů, které mají členské státy nasadit pro účely dozoru nad trhem s ohledem na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení.

Článek 74

Koordinace a podpora dozoru nad trhem

1. Pro účely tohoto nařízení se skupina pro správní spolupráci („ADCO“) zřízená podle čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020 schází v pravidelných intervalech a v případě potřeby na odůvodněnou žádost Komise nebo dvou či více zúčastněných orgánů dozoru nad trhem.

V souvislosti s plněním svých úkolů stanovených v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020 podporuje skupina ADCO provádění tohoto nařízení, a to určováním společných priorit pro dozor nad trhem.
2. Na základě priorit stanovených po konzultaci se skupinou ADCO Komise:
 - a) organizuje společné projekty dozoru nad trhem a testování v oblastech společného zájmu;
 - b) organizuje společné investice do kapacit dozoru nad trhem, včetně vybavení a nástrojů IT;
 - c) organizuje společná školení pro zaměstnance orgánů dozoru nad trhem, oznamujících orgánů a oznámených subjektů, včetně školení o správném výkladu a uplatňování tohoto nařízení a o metodách a technikách důležitých pro uplatňování nebo ověřování jeho dodržování;
 - d) vypracovává pokyny pro uplatňování a prosazování požadavků a povinností stanovených v aktech v přenesené pravomoci ve smyslu čl. 4 odst. 3 a 4 a čl. 5

odst. 2 a 3 a v aktech v přenesené pravomoci ve smyslu čl. 22 odst. 4, včetně společných postupů a metodik pro účinný dozor nad trhem.

Unie ve vhodných případech financuje činnosti uvedené v písmenech a), b) a c).

3. Komise poskytuje technickou a logistickou podporu, aby zajistila, že skupina ADCO plní své úkoly stanovené v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020 a v tomto článku.

Článek 75

Zpětné získání nákladů

Orgány dozoru nad trhem mají právo od hospodářských subjektů, které mají v držení nevyhovující výrobek, nebo od výrobce získat zpět náklady na kontrolu dokladů a fyzické zkoušky výrobku.

Článek 76

Podávání zpráv a referenční srovnávání

1. Orgány dozoru nad trhem vkládají do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 informace o povaze a závažnosti každé sankce uložené v souvislosti s nedodržením tohoto nařízení.
2. Komise vypracuje každé dva roky do 30. června zprávu na základě informací, které orgány dozoru nad trhem vložily do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020. První z těchto zpráv se zveřejní do [Úřad pro publikace: doplňte prosím datum: dva roky po datu použitelnosti tohoto nařízení].

Tato zpráva musí obsahovat:

- a) informace o povaze a počtu kontrol provedených orgány dozoru nad trhem během dvou předchozích kalendářních let podle čl. 34 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2019/1020;
 - b) informace o zjištěné míře nesouladu a o povaze a přísnosti sankcí uložených za dva předchozí kalendářní roky v souvislosti s výrobky, na které se vztahují akty v přenesené pravomoci přijaté podle článků 4, 5, 6 a 22 tohoto nařízení;
 - c) orientační referenční hodnoty pro orgány dozoru nad trhem, pokud jde o četnost kontrol a povahu a přísnost ukládaných sankcí.
3. Komise zveřejní zprávu podle odstavce 2 tohoto článku v informačním a komunikačním systému uvedeném v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a zveřejní shrnutí zprávy.

KAPITOLA IX

INFORMAČNÍ A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 77

Informační systémy pro harmonizované rozhodování

1. Komise zřídí a udržuje informační a komunikační systém pro shromažďování, zpracování a uchovávání informací ve strukturované podobě o otázkách týkajících se výkladu nebo uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě s cílem zajistit harmonizované uplatňování těchto pravidel.

Kromě Komise a členských států mají přístup do informačního a komunikačního systému také orgány dozoru nad trhem, ústřední styčné úřady jmenované podle čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020, orgány určené podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020, oznamující orgány, oznámené subjekty a kontaktní místa pro stavební výrobky. Komise může prováděcím rozhodnutím umožnit přístup orgánům třetích zemí, které dobrovolně uplatňují toto nařízení nebo které mají regulační systémy pro stavební výrobky podobné tomuto nařízení.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 88 odst. 1.

2. Subjekty uvedené v odstavci 1 mohou využívat informační a komunikační systém, aby vznesly jakoukoli otázku nebo problém související s výkladem nebo uplatňováním pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě, včetně jejich vztahu k jiným ustanovením práva Unie. Tyto otázky nebo problémy vznesou v případě, že existují důvodné pochybnosti, jak tato pravidla v dané situaci uplatňovat nebo vykládat.
3. Pro účely odstavce 2 se má za to, že důvodné pochybnosti existují, pokud orgány uvedené v odstavci 1:
 - a) jsou si vědomy nebo se dozvěděly o uplatňování nebo výkladu pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě jiným subjektem způsobem, který se odchyluje od jejich vlastní praxe;
 - b) jsou si vědomy nebo byly upozorněny na otázky nebo problémy vznesené prostřednictvím informačního a komunikačního systému, které se týkají situace, s níž se setkávají, nebo jejich vlastní praxe;
 - c) se setkají se situací, kterou pravidla stanovená v tomto nařízení nebo na jeho základě při prvním zveřejnění nebo odkazu v *Úředním věstníku Evropské unie* nepředpokládala, zejména se situacemi vyvolanými vznikem nových výrobků nebo obchodních modelů;
 - d) musí použít pravidla stanovená v tomto nařízení nebo na jeho základě na situaci, na kterou se vztahují i jiná ustanovení práva Unie, a na otázku, která z toho vyplývá.
4. Při vznesení otázky nebo problému vloží příslušný orgán do informačního a komunikačního systému informace týkající se:
 - a) každého rozhodnutí přijatého v souvislosti se vznesenou otázkou nebo problémem;

- b) předpokládaného důvodu/odůvodnění zvoleného přístupu;
 - c) alternativního přístupu, který zjistil, a jeho příslušné odůvodnění.
5. Členské státy zřídí vnitrostátní informační systém nebo službu informačních e-mailů, aby informovaly své orgány, hospodářské subjekty působící na jejich území, subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty s místem podnikání na jejich území a na požádání také ostatní subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty o všech záležitostech důležitých pro správný výklad nebo uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě. Přitom zohlední informace dostupné v informačním a komunikačním systému uvedeném v odstavci 1.
6. Orgány, hospodářské subjekty, subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty s místem podnikání v příslušném členském státě se zaregistrují do tohoto systému nebo služby informačních e-mailů a zohlední všechny informace předávané jejich prostřednictvím.
7. Vnitrostátní informační systém nebo služba informačních e-mailů musí být schopny přijímat jménem příslušného vnitrostátního orgánu stížnosti od jakékoli fyzické nebo právnické osoby, včetně subjektů pro technické posuzování a oznámených subjektů, na nejednotné uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě. Pokud to příslušný vnitrostátní orgán považuje za vhodné, předá tyto stížnosti svým kolegům v ostatních členských státech a Komisi.
8. Členské státy a Komise mohou k odhalování rozdílných rozhodovacích postupů využívat umělou inteligenci.

Článek 78

Databáze nebo systém EU pro stavební výroby

1. Komise je zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci podle článku 87 zřízením databáze nebo systému Unie pro stavební výroby, který v co největší míře navazuje na digitální pas výrobku zřízený nařízením (EU) ... [nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků].
2. Hospodářské subjekty mají přístup ke všem informacím uloženým v této databázi nebo systému, které se jich konkrétně týkají. Mohou požadovat opravu nesprávných informací.
3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů umožnit přístup do této databáze nebo systému některým orgánům třetích zemí, které dobrovolně uplatňují toto nařízení nebo které mají regulační systémy pro stavební výroby podobné tomuto za předpokladu, že tyto země:
- a) zajistí důvěrnost;
 - b) jsou partnery mechanismu pro zákonné předávání osobních údajů v souladu s nařízením (EU) 2016/679⁴⁸;
 - c) zavážou se k aktivnímu zapojení prostřednictvím oznámení skutečností, které by mohly vyvolat potřebu zásahu orgánů dozoru nad trhem, a

⁴⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), *Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.*

- d) zavážou se k zásahu proti hospodářským subjektům, které porušují toto nařízení z jejich území.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 88 odst. 1.

Článek 79

Kontaktní místa pro stavební výrobky

1. Členské státy podporují hospodářské subjekty prostřednictvím kontaktních míst pro stavební výrobky. Členské státy určí a udržují na svém území alespoň jedno kontaktní místo pro stavební výrobky a zajistí, aby jejich kontaktní místa pro stavební výrobky měla dostatečné pravomoci a přiměřené zdroje pro řádné plnění svých úkolů a v každém případě alespoň jeden ekvivalent plného pracovního úvazku na členský stát a jeden další ekvivalent plného pracovního úvazku na každých deset milionů obyvatel. Zajistí, aby kontaktní místa pro stavební výrobky poskytovala své služby v souladu s nařízením (EU) 2018/1724⁴⁹ a aby koordinovala svou činnost s kontaktními místy pro vzájemné uznávání zřízenými podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2019/515⁵⁰.
2. Kontaktní místa pro stavební výrobky poskytnou na žádost hospodářského subjektu nebo orgánu dozoru nad trhem jiného členského státu veškeré užitečné informace týkající se výrobku, jako jsou:
 - a) elektronické kopie vnitrostátních technických předpisů a vnitrostátních správních postupů platných pro výrobky na území, na němž je zřízeno kontaktní místo pro stavební výrobky, nebo přístup k nim online;
 - b) informace o tom, zda tyto výrobky podléhají předchozímu povolení podle vnitrostátních právních předpisů;
 - c) pravidla platná pro zabudování, montáž nebo instalaci výrobků.Kontaktní místa pro stavební výrobky rovněž poskytují informace o ustanoveních tohoto nařízení a aktů přijatých v souladu s ním, která se týkají výrobků.
3. Kontaktní místa pro stavební výrobky odpoví do 15 pracovních dnů od obdržení žádosti podle odstavce 3.
4. Kontaktní místa pro stavební výrobky si za poskytnutí informací podle odstavce 3 neúčtují žádný poplatek.
5. Kontaktní místa pro stavební výrobky musí být schopna plnit své úkoly tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů, zejména pokud jde o postupy získávání označení CE.
6. Odstavce 1 až 6 se vztahují i na výrobky, na které se dosud nevztahovaly harmonizované technické specifikace.
7. Komise zveřejní a aktualizuje seznam vnitrostátních kontaktních míst pro stavební výrobky.

⁴⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012; *Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1.*

⁵⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ze dne 19. března 2019 o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008; *Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 1.*

Školení a výměny pracovníků

1. Orgány dozoru nad trhem, kontaktní místa pro stavební výrobky, určující orgány, subjekty pro technické posuzování, oznamující orgány a oznámené subjekty zajistí, aby jejich zaměstnanci:
 - a) se průběžně dovzdělávali v oblasti své působnosti a aby se jim za tímto účelem pravidelně dostávalo dalšího školení a
 - b) pravidelně absolvovali školení o harmonizovaném výkladu a uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě.
2. Komise pravidelně, nejméně jednou ročně pořádá společná školení pro zaměstnance orgánů dozoru nad trhem, oznamujících orgánů a oznámených subjektů. Komise pořádá tato školení ve spolupráci s členskými státy.

Školení se mohou účastnit zaměstnanci orgánů určených podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020, ústředních styčných úřadů jmenovaných podle čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020 a případně dalších orgánů členských států zapojených do provádění nebo prosazování tohoto nařízení. Komise může prováděcím rozhodnutím umožnit přístup orgánům třetích zemí, které dobrovolně uplatňují toto nařízení nebo které mají regulační systémy pro stavební výrobky podobné tomuto nařízení.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 88 odst. 1.
3. Komise může ve spolupráci s členskými státy organizovat programy výměny pracovníků mezi orgány dozoru nad trhem, oznamujícími orgány a oznámenými subjekty dvou nebo více členských států.

Sdílené role a společné rozhodování

1. Členské státy mohou za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení, pokud jde o dozor nad trhem, určení subjektů pro technické posuzování, oznámených subjektů a kontaktních místy pro stavební výrobky a dohled nad nimi, určit:
 - a) subjekt nebo orgán zřízený ve spolupráci s jiným členským státem nebo jinými členskými státy za účelem společného určení;
 - b) subjekt nebo orgán již určený jiným členským státem pro stejný účel ve spolupráci s tímto členským státem.

Dotčené členské státy společně zajistí, aby sdílené subjekty nebo orgány splňovaly všechny příslušné požadavky. Jsou za ně společně odpovědné, přičemž rozhodnutí přijatá vůči fyzickým nebo právnickým osobám na území určitého členského státu lze legálně přičíst pouze tomuto členskému státu.
2. Aniž jsou dotčeny individuální povinnosti členských států podle tohoto nařízení nebo jiných právních aktů, mohou orgány různých členských států sdílet zdroje a povinnosti, aby zajistily harmonizované uplatňování nebo účinné prosazování tohoto nařízení.

Za tímto účelem mohou také:

- a) přijímat společná rozhodnutí, zejména pokud jde o společné přeshraniční činnosti nebo ve vztahu k hospodářským subjektům působícím na území příslušných členských států;
- b) vytvářet společné projekty, jako jsou společné projekty dozoru nad trhem nebo testování;
- c) sdružovat zdroje pro konkrétní účely, například pro budování testovacích kapacit nebo pro dohled prostřednictvím internetu;
- d) pověřit výkonem úkolů rovnocenný orgán jiného členského státu, přičemž zůstávají formálně odpovědné za rozhodnutí přijatá tímto orgánem;
- e) převést úkol z jednoho členského státu na druhý, pokud je tento převod jasně oznámen všem zúčastněným.

Příslušné členské státy jsou společně odpovědné za opatření přijatá v souladu s tímto odstavcem.

KAPITOLA X

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 82

Mezinárodní spolupráce

1. Komise může spolupracovat, a to i formou výměny informací, s třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi v oblasti použití tohoto nařízení, která zahrnuje například:
 - a) donucovací činnosti a opatření týkající se bezpečnosti a ochrany životního prostředí, včetně dozoru nad trhem;
 - b) výměnu údajů hospodářských subjektů;
 - c) metody posuzování a testování výrobků;
 - d) koordinované stahování výrobků z oběhu, žádosti o nápravná opatření a další podobná opatření;
 - e) vědecké, technické a regulační záležitosti, jejichž cílem je zlepšit bezpečnost výrobků nebo ochranu životního prostředí;
 - f) nové otázky s velkým významem pro životní prostředí, zdraví a bezpečnost;
 - g) činnosti související s normalizací;
 - h) výměnu úředníků.
2. Komise může třetím zemím nebo mezinárodním organizacím poskytovat vybrané informace z databáze výrobků nebo systému uvedených v článku 78, systému uvedeného v článku 77 a informace vyměňované mezi orgány v souladu s tímto nařízením a přijímat příslušné informace o výrobcích a o preventivních, omezujících a nápravných opatřeních přijatých těmito třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. V příslušných případech Komise tyto informace sdílí s vnitrostátními orgány.
3. Výměna informací uvedená v odstavci 2 může probíhat formou:

- a) nesystematické výměny v řádně odůvodněných a konkrétních případech;
 - b) systematické výměny založené na správním ujednání, které upřesňuje druh vyměňovaných informací a postupy výměny.
4. Plná účast v systému databází uvedeném v článku 78, v systému uvedeném v článku 77 a ve výměně informací mezi orgány podle článku 80 může být otevřena kandidátským zemím a třetím zemím za předpokladu, že jejich právní předpisy jsou v souladu s tímto nařízením nebo že uznávají osvědčení vydaná oznámenými subjekty nebo evropská technická posouzení v souladu s tímto nařízením. Tato účast je podmíněna splněním stejných povinností, jaké mají členské státy EU podle tohoto nařízení, včetně oznamovací povinnosti a povinnosti přijmout následná opatření. Plná účast v databázi nebo systému uvedeném v článku 78 a v systému uvedeném v článku 77 je založena na dohodách mezi Evropskou unií a těmito zeměmi.
5. Pokud dohody s třetími zeměmi umožňují vzájemnou podporu při vymáhání, mohou členské státy po konzultaci s Komisí využít zmocnění stanovená v kapitole VIII rovněž pro opatření proti hospodářským subjektům, které jednají protiprávně v třetích zemích nebo ve vztahu k nim, za předpokladu, že tyto třetí země dodržují základní hodnoty uvedené v článku 2 Smlouvy o Evropské unii, včetně zásad právního státu. Členské státy mohou prostřednictvím Komise požádat třetí země o vymáhání opatření přijatých v souladu s kapitolou VIII. Ke spolupráci podle tohoto odstavce nedojde, pokud neexistuje faktická reciprocita nebo pokud Komise vznese jiné obavy, zejména pokud jde o právní podmínky stanovené v tomto článku nebo důvěrnost údajů.
6. Jakákoli výměna informací podle tohoto článku, pokud zahrnuje osobní údaje, se provádí v souladu s pravidly EU pro ochranu údajů. Pokud Komise nepřijala ve vztahu k dotčené třetí zemi nebo mezinárodní organizaci žádné rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 45 nařízení (EU) 2016/679, výměna informací nezahrnuje osobní údaje. Pokud bylo přijato rozhodnutí o odpovídající ochraně pro danou třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, může výměna informací s touto třetí zemí nebo mezinárodní organizací obsahovat osobní údaje spadající do oblasti působnosti rozhodnutí o odpovídající ochraně, a to pouze v rozsahu, v jakém je tato výměna nezbytná výhradně pro účely ochrany zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí.
7. Informace vyměňované podle tohoto článku se používají výlučně za účelem ochrany zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí a při dodržení pravidel důvěrnosti.

KAPITOLA XI

POBÍDKY A VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Článek 83

Pobídky členských států

1. Pokud členské státy poskytují pobídky pro kategorii výrobků, na kterou se vztahuje akt v přenesené pravomoci stanovující třídy vlastností v souladu s čl. 4 odst. 4 písm. a) nebo „semaforové označení“ v souladu s čl. 22 odst. 5, musí být tyto pobídky zaměřeny na dvě nejvyšší obsazené třídy / barevné kódy nebo na vyšší třídy / lepší barevné kódy.

Pokud akt v přenesené pravomoci definuje třídy vlastností ve vztahu k více než jednomu parametru udržitelnosti, uvede se v něm parametr, podle něž má být tento článek proveden.

2. Pokud není přijat žádný akt v přenesené pravomoci podle čl. 4 odst. 4, může Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 4 odst. 3 upřesnit, kterých úrovní vlastností souvisejících s parametry výrobku se pobídky členských států týkají.

Komise přitom zohlední tato kritéria:

- a) relativní cenovou dostupnost výrobků v závislosti na úrovni jejich vlastností;
- b) nutnost zajistit dostatečnou poptávku po environmentálně udržitelnějších výrobcích.

Článek 84

Zelené veřejné zakázky

1. Komise je zmocněna doplnit toto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 87 stanovením požadavků na udržitelnost vztahujících se na veřejné zakázky, včetně provádění, kontroly a podávání zpráv o těchto požadavcích členskými státy.
2. Požadavky přijaté podle odstavce 1 na veřejné zakázky zadávané veřejnými zadavateli ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2014/24/EU nebo čl. 3 bodu 1 směrnice 2014/25/EU nebo zadavateli ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2014/25/EU mohou mít podobu závazných technických specifikací, kritérií pro výběr, kritérií pro zadání, ustanovení o plnění zakázky, případně cílů.
3. Při stanovení požadavků na veřejné zakázky podle odstavce 1 Komise zohlední tato kritéria:
 - a) hodnotu a objem veřejných zakázek zadaných na danou rodinu nebo kategorii výrobků nebo na služby či stavební práce, při nichž se daná rodina nebo kategorie výrobků používá;
 - b) nutnost zajistit dostatečnou poptávku po environmentálně udržitelnějších výrobcích;
 - c) ekonomickou proveditelnost nákupu environmentálně udržitelnějších výrobků pro veřejné nebo jiné zadavatele, aniž by to znamenalo nepřiměřené náklady.

KAPITOLA XII

REGULAČNÍ STATUS VÝROBKŮ

Článek 85

Regulační status výrobků

Na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu nebo z vlastního podnětu může Komise prostřednictvím prováděcích aktů určit, zda určitý předmět nebo kategorie předmětů spadá do definice „stavebního výrobku“ nebo zda představuje předmět uvedený v čl. 2 odst. 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 88 odst. 2 tohoto nařízení.

KAPITOLA XIII

ZMĚNY

Článek 86

Změny nařízení (EU) 2019/1020

Nařízení (EU) 2019/1020 se mění takto:

- 1) v čl. 4 odst. 5 se doplňuje nový text, který zní: „[(EU) 2020/...(*⁵¹)]“;
- 2) v příloze I se do seznamu harmonizačních právních předpisů Unie doplňuje tento bod 72:

„72. Nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011 (Úřad pro publikace doplní údaje o zveřejnění v Úředním věstníku);“.

KAPITOLA XIV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 87

Akty v přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 3, 4 a 5, čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 6 odst. 1 až 3, článku 8, čl. 11 odst. 3, čl. 22 odst. 4 a 5, čl. 35 odst. 4, čl. 44 odst. 1, čl. 73 odst. 1 a 2, čl. 78 odst. 1, čl. 84 odst. 1 a čl. 90 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu pěti let od [datum vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁵².
4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 3, 4 a 5, čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 6 odst. 1 až 3, článku 8, čl. 11 odst. 3, čl. 22 odst. 4 a 5, čl. 35 odst. 4, čl. 44 odst. 1, čl. 73 odst. 1 a 2, čl. 78 odst. 1, čl. 84 odst. 1 a čl. 90 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku*

⁵¹ *[Nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011 (Úřad pro publikace doplní údaje o zveřejnění v Úředním věstníku)]“.

⁵² Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů, *Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.*

Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 3, 4 a 5, čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 6 odst. 1 až 3, článku 8, čl. 11 odst. 3, čl. 22 odst. 4 a 5, čl. 35 odst. 4, čl. 44 odst. 1, čl. 73 odst. 1 a 2 a čl. 78 odst. 1, čl. 84 odst. 1 a čl. 90 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 88

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro stavební výrobky. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011 (poradní postup).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011 (přezkumný postup).
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení (naléhavý přezkumný postup).

Článek 89

Elektronické žádosti, rozhodnutí, dokumentace a informace

1. Veškeré žádosti oznámených subjektů nebo subjektů pro technické posuzování a rozhodnutí těchto subjektů nebo orgánů vydaná v souladu s tímto nařízením mohou být předloženy v papírové podobě nebo v běžně používaném elektronickém formátu za předpokladu, že podpis je v souladu s nařízením (EU) č. 910/2014 a podepisující osoba je pověřena zastupováním subjektu nebo hospodářského subjektu v souladu s právem členských států, případně právem Unie.
2. Veškerou dokumentaci požadovanou podle čl. 19 odst. 7, čl. 21 odst. 3, článků 64 až 66 a přílohy V lze poskytnout v papírové podobě nebo v běžně používaném elektronickém formátu a způsobem, který umožňuje stažení prostřednictvím nezměnitelných odkazů (trvalé odkazy).

Všechny informační povinnosti stanovené v čl. 7 odst. 3, 4 a 6, čl. 19 odst. 1, 3, 5 a 6, čl. 20 odst. 2 a 3, čl. 21 odst. 6 až 9, čl. 22 odst. 2 písm. f) a i), čl. 23 odst. 5, čl. 24 odst. 6, čl. 25 odst. 2, čl. 26 odst. 4, čl. 27 odst. 2, článcích 28 až 39, čl. 41 odst. 3, čl. 44 odst. 3, 4, 6 a 7, čl. 45 odst. 3, čl. 46 odst. 2, článku 47, čl. 49 odst. 5, čl. 50 odst. 11, čl. 53 odst. 1, čl. 58 odst. 1, čl. 59 odst. 2, článku 61, čl. 70 odst. 1, 2, 4 a 6, čl. 71 odst. 2, čl. 72 odst. 1, 3 a 5, článku 76, článku 77, čl. 78 odst. 3, čl. 79 odst. 2, čl. 79 odst. 3, čl. 80 odst. 2, čl. 82 odst. 1 až 3, 6 a 7 a článku 91 lze splnit elektronickými prostředky. Informace, které mají být poskytnuty v souladu s částí D přílohy I, a harmonizované technické specifikace, které je upřesňují, však musí být u výrobků, které nejsou označeny „není určeno pro spotřebitele“ nebo „pouze pro profesionální

použití“, poskytnuty na papíře. Spotřebitelé mohou navíc požadovat, aby byly na papíře poskytnuty jakékoli jiné informace.

Článek 90

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za nedodržení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy do [vložit datum – 3 měsíce od vstupu tohoto nařízení v platnost] oznámí uvedená pravidla a opatření Komisi a neprodleně jí oznámí i veškeré jejich následné změny.
2. Členské státy stanoví zejména sankce za tato nedodržení nařízení hospodářskými subjekty:
 - a) uvádění na trh nebo dodávání na trh výrobku, který není označen CE, ačkoli je označení CE povinné;
 - b) připojení označení CE v rozporu s čl. 17 odst. 1 nebo bez správných informací, které mají být uvedeny spolu s označením CE v souladu s čl. 17 odst. 2;
 - c) připojení označení CE bez předchozího vydání prohlášení o vlastnostech;
 - d) vydání prohlášení o vlastnostech nebo prohlášení o shodě, pokud nebyly splněny podmínky;
 - e) prohlášení o vlastnostech nebo prohlášení o shodě je neúplné nebo nesprávné;
 - f) technická dokumentace chybí, je neúplná nebo nesprávná;
 - g) informace, které mají být poskytnuty v souladu s částí D přílohy I a harmonizovanými technickými specifikacemi, chybí, jsou neúplné nebo nesprávné;
 - h) informace uvedené v čl. 21 odst. 4, čl. 22 odst. 2 písm. f) a i) nebo čl. 21 odst. 7 a článku 24 chybí, jsou neúplné nebo nesprávné;
 - i) není splněn jiný správný požadavek stanovený v člancích 21, 22 nebo 24;
 - j) informace, které mají být poskytnuty oznámeným subjektům, subjektům pro technické posuzování nebo orgánům, nejsou poskytnuty nebo jsou nesprávné;
 - k) opatření požadovaná v případě nesouladu nebo rizika, která jsou závazná podle čl. 21 odst. 8 a 9, čl. 23 odst. 3 písm. d) a e), čl. 24 odst. 5, čl. 25 odst. 2 ve spojení s čl. 24 odst. 5, čl. 27 odst. 2 písm. c) ve spojení s čl. 24 odst. 5 a čl. 27 odst. 2 písm. d), e) a g), nejsou přijata;
 - l) nejsou splněny povinnosti týkající se ověřování výrobků a dokumentace, které mají hospodářské subjekty podle článků 23 až 27, a
 - m) služby 3D tisku jsou poskytovány v rozporu s článkem 28.
3. Členské státy stanoví také sankce za tato nedodržení nařízení subjekty pro technické posuzování a oznámenými subjekty:
 - a) vydávání osvědčení, protokolů o zkouškách nebo evropských technických posouzení, pokud nejsou splněny podmínky;

- b) neodejmutí osvědčení, protokolů o zkouškách nebo evropských technických posouzení, pokud je odejmutí povinné;
 - c) informace, které mají být poskytnuty oznámeným subjektům, subjektům pro technické posuzování nebo orgánům, nejsou poskytnuty, jsou neúplné nebo nesprávné a
 - d) nejsou dodržovány pokyny orgánů.
4. Komise je zmocněna doplnit toto nařízení aktem v přenesené pravomoci přijatým v souladu s článkem 87, jímž stanoví přiměřené minimální sankce zaměřené na všechny hospodářské subjekty, subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty přímo či nepřímo zapojené do porušování povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 91

Hodnocení

Nejdříve po osmi letech ode dne použitelnosti tohoto nařízení provede Komise hodnocení tohoto nařízení a jeho přínosu k fungování vnitřního trhu a ke zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a staveb a zastavěného prostředí. Komise předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.

V případě potřeby se ke zprávě připojí legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

Článek 92

Zrušení

Nařízení (EU) č. 305/2011 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2045.

Odkazy na nařízení (EU) č. 305/2011 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 93

Odchylná a přechodná ustanovení

1. Kontaktní místa pro stavební výrobky určená podle nařízení (EU) č. 305/2011 se považují za určená i podle tohoto nařízení.
2. Subjekty pro technické posuzování určené podle nařízení (EU) č. 305/2011 se považují za určené i podle tohoto nařízení. Určující členské státy je však znovu posoudí a určí v souladu s cyklem pravidelného přehodnocování, a to nejpozději [5 let po vstupu v platnost]. Použije se postup pro podávání námitek stanovený v čl. 56 odst. 5, který se v souladu s čl. 43 odst. 2 vztahuje rovněž na subjekty pro technické posuzování.
3. Následující normy zůstávají v platnosti podle tohoto nařízení jako normy uvedené v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci:

- a)
- b)
- c) [bude vloženo během jednání zákonodárců].

- 4. Evropské dokumenty pro posuzování vydané před [1 rok po vstupu v platnost] zůstávají v platnosti do [3 roky po vstupu v platnost], pokud jejich platnost neskončila z jiných důvodů. Výrobky uvedené na trh na jejich základě mohou být dále dodávány na trh po dobu dalších pěti let.
- 5. Osvědčení nebo protokoly o zkouškách oznámených subjektů a evropská technická posouzení vydaná podle nařízení (EU) č. 305/2011 zůstávají v platnosti pět let po vstupu harmonizovaných technických specifikací pro příslušnou rodinu nebo kategorii výrobků přijatých v souladu s čl. 4 odst. 2 v platnost, pokud platnost těchto dokumentů neskončila z jiných důvodů. Výrobky uvedené na trh na základě těchto dokumentů mohou být dále dodávány na trh po dobu dalších pěti let.
- 6. Požadavky stanovené v kapitolách I, II a III, které se vztahují na hospodářské subjekty, pokud jde o určitou skupinu nebo rodinu výrobků, se použijí po uplynutí jednoho roku od vstupu harmonizované technické specifikace vztahující se na tuto skupinu nebo rodinu výrobků v platnost. Hospodářské subjekty však mohou tyto harmonizované technické specifikace uplatňovat od okamžiku jejich vstupu v platnost tím, že podstoupí proces vedoucí k prohlášení o vlastnostech nebo o shodě.
- 7. Do dvou let od vstupu harmonizované technické specifikace vztahující se na určitou skupinu nebo rodinu výrobků v platnost Komise zruší odkazy na harmonizované normy a evropské dokumenty pro posuzování v Úředním věstníku vztahující se na příslušnou skupinu nebo rodinu výrobků.

Článek 94

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od [1 měsíc od vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011

1.2. Příslušné oblasti politik

Jednotný trh se stavebními výrobky

Návrh přispívá k těmto hlavním ambicím Evropské komise: Zelená dohoda, Evropa připravená na digitální věk, hospodářství ve prospěch lidí a silnější Evropa ve světě.

1.3. Návrh/podnět se týká:

☐ nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁵³

☒ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Dva obecné cíle revize jsou:

1. dosáhnout dobře fungujícího jednotného trhu se stavebními výrobky a
2. přispět k cílům zelené a digitální transformace, zejména k modernímu, konkurenceschopnému hospodářství účinně využívajícímu zdroje.

1.4.2. Specifické cíle

Specifickými cíli je:

- odblokovat systém technické harmonizace,
- snížit vnitrostátní překážky obchodu s výrobky, na které se vztahuje nařízení o stavebních výrobcích,
- zlepšit vymáhání a dozor nad trhem,
- zajistit větší jasnost (komplexnější definice, omezení překrývání, kolizní pravidla v souvislosti s jinými právními předpisy) a zjednodušení,
- snížit administrativní zátěž, mimo jiné zjednodušením a digitalizací,
- zajistit bezpečné stavební výrobky,
- přispět ke snižování celkového dopadu stavebních výrobků na klima a životní prostředí, mimo jiné prostřednictvím používání digitálních nástrojů (digitální pas výrobku).

⁵³

Podle čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Cílem revize nařízení o stavebních výrobcích je provést nápravu a zlepšení jednotného trhu se stavebními výrobky. Vytvoří se rovné podmínky pro všechny výrobce, zejména pro malé a střední podniky ve všech členských státech. Výrobci budou muset splnit více povinností, aby mohli uvést své výrobky na trh, ale zároveň budou mít více obchodních příležitostí. Členské státy budou navíc oprávněny osvobodit některé mikropodniky od povinností vyplývajících z nařízení o stavebních výrobcích. Zamýšlené plánované sdílení práce a technické doladění s nařízením o ekodesignu udržitelných výrobků navíc zamezí zbytečné zátěži pro podniky, malé a střední podniky a mikropodniky. Lépe fungující jednotný trh sníží výrobní náklady, a tím i ceny, a umožní stavebním podnikům přístup k širšímu výběru výrobků. Celkově budou mít z revize prospěch výrobci a stavební ekosystém.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Výchozím bodem pro ukazatele v oblasti normalizace je **počet přijatelných technických dokumentů, na které se odkazuje jako na harmonizované normy** v *Úředním věstníku EU*, z celkového počtu harmonizovaných norem předložených Komisi k citování. Tento ukazatel umožňuje vypočítat procento citací a lépe sledovat a identifikovat důvody pro neuvedení citací nebo zrušení citací, pokud ještě nějaké existují. Kromě toho je důležitá **průměrná délka procesu od vydání žádosti o normalizaci ze strany Komise po dodání návrhů norem** Evropským výborem pro normalizaci (CEN), neboť umožní posoudit, zda se vyřešil/zmínil jeden z problémů, které zúčastněné strany v procesu normalizace určily, a to zdlouhavost procesu normalizace. Tento ukazatel musí rozlišovat mezi nově vypracovanými harmonizovanými normami a pozměněnými a opravenými harmonizovanými normami, které by obecně měly vyžadovat méně času, pokud jsou normy v Evropském výboru pro normalizaci pravidelně vyhodnocovány a v případě potřeby pozměňovány.

Dalším výstupním ukazatelem je **dostupnost environmentálních informací a množství požadavků na výrobky v oblasti životního prostředí a bezpečnosti** začleněných do technických specifikací. Jejich počet se bude postupem času zvyšovat, v důsledku čehož se stavební výrobky a stavby stanou bezpečnějšími a udržitelnějšími. Počet technických specifikací s environmentálními informacemi a požadavky (nebo rodin výrobků, na které se vztahují) a jejich relativní význam z hlediska životního prostředí jsou parametry, které pomáhají vyhodnotit, do jaké míry se v důsledku tohoto návrhu zvýšil ohled na životní prostředí.

Míru zlepšení dohledu nad trhem bude Komise konzultovat s členskými státy. Předpokládá se, že úspěšné provádění povede nejprve k **odhalení většího počtu nevyhovujících stavebních výrobků** a poté ke snížení jejich počtu. Ukazatelem pro sledování by mohla být **úroveň důvěry** mezi hospodářskými subjekty, o níž by mohlo poskytnout informace hodnocení po čtyřech až pěti letech prostřednictvím konzultací se zúčastněnými stranami.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

- 1) Odstranit nesoulad mezi právními kritérii uplatňovanými Komisí a schopností normotvůrců poskytovat požadované výstupy. Poskytnout alternativu vždy, když proces normalizace nepřináší výsledky. Napravit neúplný charakter harmonizace.
- 2) Snížit vnitrostátní překážky obchodu s výrobky, na které se vztahuje nařízení o stavebních výrobcích. Zlepšit vymáhání a dozor nad trhem. Zajistit srozumitelnost ustanovení, zejména ustanovení o zjednodušení.
- 3) Zahrnout použití digitálních nástrojů. Zahrnout odkaz na vlastnosti v oblasti udržitelnosti. Zajistit bezpečnost stavebních výrobků. Zahrnout výrobky, které se vymykají současné působnosti právních předpisů o bezpečnosti výrobků, např. výrobky vytisknuté 3D tiskem.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Důvody pro opatření na evropské úrovni (ex ante)

Nařízením o stavebních výrobcích není dosažen jednotný trh se stavebními výrobky. Nedostatečný dohled nad trhem a nedostatečné prosazování na vnitrostátní úrovni brání tomu, aby se plně projevil přínos v podobě otevření trhů a vyrovnaní podmínek pro soutěžitele. Některá ustanovení nařízení o stavebních výrobcích jsou navíc nedostatečně jasná nebo vytvářejí překrývání, a to buď v rámci nařízení o stavebních výrobcích samotného, nebo mezi nařízením o stavebních výrobcích a dalšími právními předpisy EU. Nařízení o stavebních výrobcích dále není schopno plnit širší politické priority, zejména zelenou a digitální transformaci.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (ex post)

Očekává se, že tento návrhlepší celkové fungování jednotného trhu se stavebními výrobky, zejména tím, že se bude zabývat současnými problémy souvisejícími se systémem normalizace a odstraní další překážky obchodu, jako je duplicita nebo překrývání regulačních ustanovení na úrovni EU nebo na vnitrostátní/regionální úrovni. To by následně zvýšilo právní jistotu i předvídatelnost a zlepšilo rovné podmínky pro stavebnictví. Důvěra v celý systém by se zvýšila díky zefektivnění postupů dozoru nad trhem v celé EU. V neposlední řadě se tento návrh zabývá klimatickými a environmentálními vlastnostmi a oběhovostí stavebních výrobků, což lze řešit pouze na úrovni EU, kde se vytváří společný technický jazyk.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Zkušenosti s nařízením o stavebních výrobcích ukázaly následující poznatky:

- 1) Je třeba zajistit soulad mezi uplatňovanými právními kritérii a schopností normotvůrců poskytovat požadované výstupy.
- 2) Vždy, když proces normalizace nepřináší výsledky, je zapotřebí poskytnout alternativu.
- 3) Je třeba zajistit jasnost ustanovení uvedených v nařízení.

4) Nařízení by mělo být schopno plnit širší politické priority.

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Návrh je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

Návrh stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na jednotný trh. Vzhledem k jeho složitosti by teoreticky mohly být některé činnosti svěřeny externí agentuře, což se však v současné době neplánuje.

Pokud jde o možné synergie, návrh vyvolává synergie zejména s jinými iniciativami, včetně nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků.

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Nevztahuje se na tento návrh.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ Časově neomezená doba trvání

Provádění s počátečním obdobím od roku 2024 (přijetí a zveřejnění návrhu před rokem 2025 je nepravděpodobné, ale minimální doba pro přípravu nejdůležitějších prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci je jeden rok), po němž bude následovat plný provoz v roce 2025 nebo později, v závislosti na době přijetí.

1.7. Předpokládaný způsob řízení⁵⁴

☒ Přímé řízení Komisí

- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☐ subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

Nevztahuje se na tento návrh.

⁵⁴

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Nařízení by mohlo být pravidelně vyhodnocováno. Komise předloží zprávu o provádění nového nařízení o stavebních výrobcích nejdříve po osmi letech od jeho vstupu v platnost, aby se mohly projevit výsledky a dopady revize.

Tato hodnoticí zpráva by měla zejména posoudit účinnost revidovaných právních předpisů – se zvláštním zaměřením zejména na otázky, které jsou předmětem ukazatelů uvedených v části 1.4.4 – a také jejich účinnost, relevanci, soudržnost a přidanou hodnotu EU.

Kromě toho by Komise mohla provést několik kontrolních akcí.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Návrh upravuje pouze uvádění stavebních výrobků na trh, a to i prostřednictvím začlenění určitých environmentálních prvků, které odrážejí nařízení o ekodesignu udržitelných výrobků. Jedná se tedy o klasický typ právního předpisu týkajícího se výrobků. Klasické právní předpisy týkající se výrobků většinou provádí sama Komise, protože mnoho právních úkonů a otázek lze jen stěží zadat subjektům, které nemají primární znalosti příslušné legislativy. Pro některé aspekty však může být nezbytné nebo alespoň užitečné využít poskytovatele služeb vybrané prostřednictvím veřejných soutěží. Tak tomu může být zejména v případě informačních systémů, které jsou nezbytné pro provádění.

Měly by se použít obvyklé jednotné kontrolní mechanismy Komise, včetně těch, které se vztahují na veřejné zakázky a budou dostačující. Není důvod pro zvláštní, odchylné mechanismy provádění financování, způsoby plateb a kontrolní strategie.

Návrh však vyvolá nárůst z hlediska potřebných lidských zdrojů. Návrh umožňuje řešit hlavní nedostatky rámce nařízení o stavebních výrobcích, např. normalizaci, a stanoví požadavky na ochranu životního prostředí a bezpečnost výrobků nezávisle na vlastnostech souvisejících se stavbami. Rovněž by účinně řešil cíle vyplývající z nové průmyslové strategie, strategie normalizace, Zelené dohody pro Evropu, akčního plánu pro oběhové hospodářství a dalších souvisejících iniciativ v souvislosti se stavebními výrobky. Tyto nové prvky vyžadují také jednotný mechanismus pro přeshraniční uplatňování nových povinností podle tohoto nařízení, jakož i informační a komunikační systém pro shromažďování, zpracování a uchovávání informací.

K plnění těchto nových úkolů je nutné poskytnout útvarům Komise náležité zdroje. Odhaduje se, že provádění nařízení si vyžádá celkem 15 plných pracovních úvazků.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Pro zmírnění vlastního rizika střetu zájmů v souvislosti s oznámenými subjekty jsou stanoveny požadavky týkající se oznamujících orgánů.

Komise bude sledovat riziko nedodržování nařízení prostřednictvím systému hlášení, který vytvoří (portál pro upozornění na nesoulad).

Je nepochybně nutné spravovat rozpočet účinně a účelně a zamezovat podvodům a plýtvání. Kontrolní systém však musí zajistit správnou rovnováhu mezi dosažením přijatelné míry chybovosti a požadovanou kontrolní zátěží.

- 2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Nevztahuje se na tento návrh.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Opatření pro boj proti podvodům jsou stanovena v článku 35 nařízení (EU) č. 1077/2011, který stanoví:

1. Za účelem boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se použije nařízení (ES) č. 1073/1999.
2. Agentura přistoupí k interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a neprodleně vydá odpovídající předpisy platné pro všechny její zaměstnance.
3. Rozhodnutí o financování a prováděcí dohody a nástroje z nich vyplývající výslovně stanoví, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět kontroly na místě u příjemců finančních prostředků od agentur a zaměstnanců zodpovědných za přidělování těchto prostředků.

V souladu s tímto ustanovením přijala správní rada Evropské agentury pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva dne 28. června 2012 rozhodnutí týkající se požadavků a podmínek vnitřních šetření v souvislosti s předcházením podvodům, korupci a jiným protiprávním činnostem poškozujícím zájmy Unie.

Použije se strategie GR GROW pro předcházení podvodům a jejich odhalování.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Okruh 1 Jednotný trh, inovace a digitální agenda	RP/NRP ⁵⁵	zemí ESVO ⁵⁶	kandidát ských zemí ⁵⁷	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
1	03.010101 – Podpůrné výdaje pro Program pro jednotný trh	NRP	ANO	NE ⁶	NE ⁶	NE
1	03.020101 – Provoz a rozvoj vnitřního trhu zboží a služeb	RP	ANO	NE ⁵⁸	NE ⁶	NE

⁵⁵ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky

⁵⁶ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁵⁷ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

⁵⁸ Probíhá diskuse o možné účasti kandidátských a třetích zemí v této rozpočtové položce.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	1	Jednotný trh, inovace a digitální agenda
--	----------	---

GŘ: GROW			Year 2024	Year 2025	Year 2026	Year 2027	Post 2027	CELKEM
○ Operační prostředky								
03.020101	Závazky	1a)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Platby	2a)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	5,160
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁵⁹								
Rozpočtová položka 03.010101		3)	0	0	0	0	0	0
Prostředky pro GŘ GROW CELKEM	Závazky	=1a+1b +3	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Platby	= 2a + 2b + 3	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

⁵⁹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

○ Operační prostředky CELKEM	Závazky	4)	0,860	0,860	0,860	0,860		3 440
	Platby	5)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440
○ Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		6)	0	0	0	0	0	0
Prostředky z OKRUHU 1 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	= 4 + 6	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Platby	= 5 + 6	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

Okruh víceletého finančního rámce	7	„Správní výdaje“
--	----------	------------------

Tento oddíl se vyplní pomocí „rozpočtových údajů správní povahy“, jež se nejprve uvedou v [příloze legislativního finančního výkazu](#) (příloha V interních pravidel), která se pro účely konzultace mezi útvary vloží do aplikace DECIDE.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po roce 2029	CELKEM
GŘ: GROW									
☐ Lidské zdroje		1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
☐ Ostatní správní výdaje		0 170	0 170	0 170	0 170	0 170	0 170		1,020
Prostředky na GŘ GROW	Prostředky	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	(Závazky celkem = platby celkem)	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
---	-------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po roce 2029	CELKEM
Prostředky z OKRUHU 1 až 7	Závazky	2,109	2,109	2,109	1,952	1,952	1,638		11,989

víceletého finančního rámce CELKEM	Platby								
--	--------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Cílem legislativního návrhu je zlepšit fungování jednotného trhu se stavebními výrobky, a to prostřednictvím řešení systému technické harmonizace, zlepšením vymáhání a dozoru nad trhem, zjednodušením ustanovení pro malé a střední podniky a celkovým zvýšením právní jasnosti rámce. Jeho cílem je rovněž zlepšit bezpečnost stavebních výrobků a přispět ke snížení celkového dopadu stavebních výrobků na klima a životní prostředí.

Výstupy iniciativy nelze přiřadit k výrobkům nebo službám, a proto nelze odhadnout jejich náklady.

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po roce 2029	Víceletý finanční rámec
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-----------------	-------------------------------

OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
Ostatní správní výdaje	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020

Mezisosčet OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Mimo OKRUH 7⁶⁰ víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje								
Jiné výdaje administrativní povahy	0	0	0	0	0	0		
MEZISOUČET prostředků mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0	0	0	0	0	0		

CELKEM	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GR a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

⁶⁰ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po roce 2029
O Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	7	7	7	6	6	4	
20 01 02 03 (při delegacích)							
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
O Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁶¹							
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 xx yy zz⁶²	– v ústředí						
	– při delegacích						
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM	7	7	7	6	6	4	

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	- o Vedení procesu týkajícího se acquis nařízení o stavebních výrobcích, koordinace s výborem CEN a organizací EOTA, spojení s konzultanty pro HAS a nařízení o stavebních výrobcích, příprava aktů v přenesené pravomoci týkajících se tříd a mezních hodnot a systémů posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků; - o Zajištění, aby do pěti let bylo revidováno 600 harmonizovaných norem (a doprovodných právních aktů) vypracovaných v rámci předchozí směrnice o stavebních výrobcích a nařízení o stavebních výrobcích, znovu přijato výborem CEN a znovu posouzeno Komisí s ohledem na případnou citaci v Úředním věstníku EU; - o Příprava a citace nových norem; - o Zpracování nových evropských dokumentů pro posuzování; - o Definování dalších požadavků na výrobky a aspektů udržitelnosti stavebních výrobků, které mají být podle návrhu zahrnuty do příslušných norem, vyvolá další
--------------------------------	--

⁶¹ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁶² Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

	pracovní zátěž při přípravě příslušných aktů Komise (odvětvová jednotka s podporou Společného výzkumného střediska) a bude znamenat, že bude třeba vypracovat a posoudit složitější žádosti o normalizaci a následně normy; ○ Vypracování technických specifikací Komisi v případě, že evropské organizace pro normalizaci nedodají příslušné harmonizované normy; ○ Nastavení a údržba databáze nebo systému pro nařízení o stavebních výrobcích; ○ Zpracování stížností prostřednictvím portálu pro upozornění na nesoulad; ○ Koordinace oznámených subjektů; ○ Analýza vnitrostátních předpisů zaměřených na nevyhovující výrobky; ○ Provádění ochranného postupu EU; ○ Přijetí aktů v přenesené pravomoci o minimálním počtu kontrol, které mají provádět orgány dozoru nad trhem; ○ Vypracování výročních zpráv založených na podrobných statistických údajích o kontrolách prováděných jejich orgány dozoru nad trhem; ○ Shromažďování a příprava výkladových pravidel; ○ Poskytování školení orgánům dozoru nad trhem, kontaktním místům pro stavební výrobky, oznámeným subjektům a dalším příslušným orgánům; ○ Podpora mezinárodní spolupráce (výměna informací o vymáhání, údajů o hospodářských subjektech, normalizačních činnostech, regulačních záležitostech, metodách posuzování a zkoušení); ○ Organizování výměny informací mezi členskými státy o pobídkách na podporu udržitelných výrobků při zadávání veřejných zakázek, zveřejňování výsledků těchto výměn a vydávání pokynů na podporu co nejširšího využívání těchto pobídek; ○ Řízení projektů, technický sekretariát, nařízení v přenesené pravomoci související s požární bezpečností; ○ Příprava porad; ○ Celková koordinace.
Externí zaměstnanci	

3.2.4. *Shlucitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem*

Návrh/podnět:

- ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Upřesněte, jaká úprava se požaduje, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky. V případě zásadní úpravy přiložte excelovou tabulku.

- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky, odpovídající částky a navrhované nástroje, které mají být použity.

- ☐ vyžaduje revizi VFR.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

Návrh/podnět:

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N ⁶³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

⁶³ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

☐ na vlastní zdroje

☐ na jiné příjmy

uved'te, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁶⁴					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

[...]

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

[...]

⁶⁴

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.

PŘÍLOHA
LEGISLATIVNÍHO FINANČNÍHO VÝKAZU

Název návrhu/podnětu:

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh, mění nařízení (EU) 2019/1020 a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011

Tato příloha musí být připojena k legislativnímu finančnímu výkazu při zahájení konzultací mezi jednotlivými útvary.

Tabulky s údaji slouží jako zdroj pro tabulky obsažené v legislativním finančním výkazu. Jsou určeny pouze pro interní použití v Komisi.

1. NÁKLADY NA POTŘEBNÉ LIDSKÉ ZDROJE

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

OKRUH 7 víceletého finančního rámce		Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Rok 2028		Rok 2029				CELKEM	
		Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)																	
20 01 02 01 – Ústředí a zastoupení	AD	7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809
	AST																
20 01 02 03 – Delegace Unie	AD																
	AST																
• Externí zaměstnanci ⁶⁵																	
20 02 01 a 20 02 02 – Externí pracovníci – Ústředí a zastoupení	SZ																
	VNO																
	ZAP																
20 02 03 – Externí pracovníci – Delegace Unie	SZ																
	MZ																
	VNO																
	ZAP																
Jiné rozpočtové položky související s HR (upřesněte)																	
Mezisoučet HR – OKRUH		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809

⁶⁵ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

7																		
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeočísleny v rámci GR, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce		Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Rok 2028		Rok 2029				CELKEM	
		Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky	Plné pracovní úvazky	Prostředky
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)																	
01 01 01 01 v nepřímém výzkumu ⁶⁶ 01 01 01 11 v přímém výzkumu Ostatní (upřesněte)	AD																
	AST																
• Externí zaměstnanci ⁶⁷																	
Externí zaměstnanci financovaní z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).	– v ústředí	SZ															
		VNO															
		ZAP															
	– při delegacích Unie	SZ															
		MZ															
		VNO															
		ZAP															
		MOD															
01 01 01 02 v nepřímém výzkumu 01 01 01 12 v přímém výzkumu Ostatní (upřesněte) ⁶⁸	SZ																
	VNO																
	ZAP																

⁶⁶ Vyberte příslušnou rozpočtovou položku nebo v případě potřeby upřesněte jinou; v případě většího počtu rozpočtových položek by měli být zaměstnanci rozlišeni podle jednotlivých dotčených rozpočtových položek.

⁶⁷ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁶⁸ Vyberte příslušnou rozpočtovou položku nebo v případě potřeby upřesněte jinou; v případě většího počtu rozpočtových položek by měli být zaměstnanci rozlišeni podle jednotlivých dotčených rozpočtových položek.

Jiné rozpočtové položky související s HR (upřesněte)																	
Mezisoučet HR – mimo OKRUH 7																	
Celkem HR (všechny okruhy VFR)		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeoobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

2. VÝŠE JINÝCH VÝDAJŮ SPRÁVNÍ POVAHY

☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy

☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

OKRUH 7 víceletého finančního rámce	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029		CELKEM
V ústředí nebo na území EU:								
20 02 06 01 – Náklady na služební cesty a reprezentaci								
20 02 06 02 – Náklady na konference a zasedání	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
20 02 06 03 – Výbory ⁶⁹								
20 02 06 04 – Studie a konzultace								
20 04 – Výdaje na informační technologie (podnikové) ⁷⁰								
Jiné rozpočtové položky nesouvisející s HR (podle potřeby upřesněte)								
Při delegacích Unie:								
20 02 07 01 – Náklady na služební cesty, konference a reprezentaci								
20 02 07 02 – Další vzdělávání zaměstnanců								
20 03 05 – Infrastruktura a logistika								
Jiné rozpočtové položky nesouvisející s HR (podle potřeby upřesněte)								
Mezisoučet jiné – OKRUH 7 víceletého finančního rámce	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020

Potřeby v oblasti správních prostředků budou pokryty z prostředků, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na stávající rozpočtová omezení.

⁶⁹ Uveďte přesně druh výboru a skupinu, do níž náleží.

⁷⁰ Vyžaduje se stanovisko GR DIGIT – investičního týmu IT (viz Pokyny pro financování IT, C(2020) 6126 final ze dne 10. září 2020, s. 7).

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	Rok N ⁷¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+7	Celkem
Výdaje na technickou a administrativní pomoc (mimo externí zaměstnance) z operačních prostředků (bývalé položky „BA“):								
– v ústředí								
– při delegacích Unie								
Ostatní výdaje na řízení v oblasti výzkumu								
Výdaje politiky v oblasti informačních technologií na operační programy ⁷²								
Výdaje podniků na informační technologie na operační programy ⁷³								
Jiné rozpočtové položky nesouvisející s HR (podle potřeby upřesněte)								
Mezisoučet jiné – mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Ostatní správní výdaje celkem (všechny okruhy VFR)								

⁷¹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahradíte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících

⁷² Vyžaduje se stanovisko GŘ DIGIT – investičního týmu IT (viz Pokyny pro financování IT, C(2020) 6126 final ze dne 10. září 2020, s. 7).

⁷³ Tato položka zahrnuje místní správní systémy a příspěvky na spolufinancování podnikových IT systémů (viz Pokyny pro financování IT, C(2020) 6126 final ze dne 10. září 2020).

3. CELKOVÉ SPRÁVNÍ NÁKLADY (VŠECHNY OKRUHY VFR)

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Shrnutí	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Celkem
Okruh 7 – Lidské zdroje	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628	5,809
Okruh 7 – Ostatní správní výdaje	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	1,020
Mezisoučet za okruh 7	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
Mimo okruh 7 – Lidské zdroje							
Mimo okruh 7 – Ostatní správní výdaje							
Mezisoučet – ostatní okruhy							
1. CELKEM	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
2. za OKRUH 7 a mimo OKRUH 7							

Potřeby v oblasti správních prostředků budou pokryty z prostředků, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídícímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na stávající rozpočtová omezení.

4. METODY VÝPOČTU POUŽITÉ K ODHADU NÁKLADŮ

4.1. Lidské zdroje

Tato část objasňuje metodu výpočtu použitou k odhadu potřebných lidských zdrojů (předpokládané pracovní vytížení, včetně konkrétních pracovních míst (pracovní profily Sysper 2), kategorie zaměstnanců a příslušné průměrné náklady)

OKRUH 7 víceletého finančního rámce

POZN.: Průměrné náklady pro každou kategorii zaměstnanců v ústředí jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

- Úředníci a dočasní zaměstnanci
 - Revizí se rozšíří oblast působnosti nařízení o stavebních výrobcích, a to jak z hlediska výrobků, na které se vztahuje, tak z hlediska požadavků (např. požadavky na životní prostředí/udržitelnost a bezpečnost). Vznikne více harmonizovaných norem, které budou složitější. Proto bude posuzování harmonizovaných norem vyžadovat stejné zdroje, jaké nyní vyžadují evropské dokumenty pro posuzování, tj. 2,5 pracovního dne na jednu harmonizovanou normu.
 - Vzhledem k tomu, že je třeba během pěti let po vstupu v platnost zrevidovat přibližně 600 harmonizovaných norem, lze předpokládat, že každý rok bude nutné posoudit 120 norem, což představuje jedno posouzení krát 2,5 pracovního dne, tedy 300 pracovních dnů.
 - Souběžně bude probíhat *acquis* nařízení o stavebních výrobcích a příprava nových žádostí o normalizaci nebo prováděcích aktů. *Acquis* vyžaduje jeden plný pracovní úvazek, což činí 220 pracovních dnů.
 - Vezmeme-li v úvahu pět právních aktů ročně (nové žádosti o normalizaci, akty v přenesené pravomoci nebo prováděcí akty) a přibližně 30 pracovních dnů na přípravu jednoho aktu, je to 150 pracovních dnů (včetně podpory právníka, která je mnohem větší než obvyklých 0,2 plného pracovního úvazku).
 - Cesta přes organizaci EOTA (evropské dokumenty pro posuzování) bude omezena na výrobky, na které se harmonizované normy vůbec nevztahují. Pro evropské dokumenty pro posuzování se nezavádějí žádné nové požadavky, lze tedy předpokládat stejnou dobu posuzování jako v současnosti (2,5 pracovního dne) pro maximálně 30 evropských dokumentů pro posuzování ročně. To znamená 75 pracovních dnů.
 - Nové nařízení o stavebních výrobcích obsahuje řadu dalších ustanovení, která zapojí technické pracovníky na 0,5 plného pracovního úvazku, tedy přibližně 110 pracovních dnů;

$300+220+150+75+110= 855$ pracovních dnů; to při zohlednění předchozího odhadu zdrojů, kdy se na technickou harmonizaci vynakládá 0,66 plného pracovního úvazku inženýra $855/(220*0,666) = 5$ inženýrů na plný pracovní úvazek (zaokrouhлено dolů kvůli možnému přesunu úkolů v rámci stávajícího týmu).

Pokud jde o právní a administrativní podporu, vzhledem k tomu, že na každé činnosti se podílí inženýr na 0,2 plného pracovního úvazku a přibližně jeden právník na plný pracovní úvazek pro 5 právních aktů ročně, potřebujeme minimálně 1 právníka na plný pracovní úvazek + 1 asistenta ke koordinaci všech postupů.

Celkem tedy 7 plných pracovních úvazků.

- Externí zaměstnanci

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce
• Pouze pracovní místa financovaná z rozpočtu na výzkum
• Externí zaměstnanci

4.2. Ostatní správní výdaje

Uveďte podrobnosti o metodě výpočtu použité pro jednotlivé rozpočtové položky, a zejména příslušné předpoklady (např. počet zasedání za rok, průměrné náklady atd.).

OKRUH 7 víceletého finančního rámce
Počet porad k nařízení o stavebních výrobcích po vstupu návrhu v platnost by měl odrážet situaci před pandemií COVID-19, tj:
- Poradní skupina pro nařízení o stavebních výrobcích: 2 zasedání ročně (průměrně 54 účastníků, průměrné náklady 450 EUR na účastníka), přibližně 48 600 EUR.
- Stálý výbor pro stavebnictví: 2 zasedání ročně (průměrně 54 účastníků, průměrné náklady 450 EUR na účastníka), přibližně 48 600 EUR.
- Řídící skupina pro acquis nařízení o stavebních výrobcích: 3 zasedání ročně (průměrně 54 účastníků, průměrné náklady 450 EUR), přibližně 73 000 EUR.
CELKEM: 170 000 EUR

Mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce